

ANTEPROXECTO DE LEI DO PATRIMONIO DA COMUNIDADE AUTÓNOMA DE GALICIA

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS	14
TÍTULO PRELIMINAR Disposicións xerais	25
Artigo 1. <i>Obxecto e ámbito de aplicación</i>	25
Artigo 2. <i>Concepto de patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia e clasificación dos bens e dereitos que o integran</i>	25
Artigo 3. <i>Réxime xurídico</i>	26
Artigo 4. <i>Competencias</i>	27
Artigo 5. <i>Principios</i>	27
TÍTULO I Bens e dereitos demaniais	28
CAPÍTULO I Afectacións e desafectacións	28
Sección 1ª <i>Afectacións</i>	28
Artigo 6. <i>A afectación e as súas formas</i>	28
Artigo 7. <i>Competencia</i>	29
Artigo 8. <i>Procedemento</i>	29
Sección 2ª <i>Afectacións secundarias</i>	30
Artigo 9. <i>Afectación secundaria e competencia</i>	30
Artigo 10. <i>Procedemento</i>	30
Sección 3ª <i>Desafectacións</i>	31
Artigo 11. <i>Desafectación e competencia</i>	31
Artigo 12. <i>Procedemento</i>	31
CAPÍTULO II Adscricións e desadscricións	32
Sección 1ª <i>Adscricións e desadscricións internas</i>	32
Artigo 13. <i>Adscricións e desadscricións de bens e dereitos demaniais</i>	33
Artigo 14. <i>Competencia</i>	34
Artigo 15. <i>Procedemento</i>	34
Sección 2ª <i>Reestruturacións orgánicas</i>	35
Artigo 16. <i>Cambios de adscrición por reestruturación orgánica</i>	35
Sección 3ª <i>Adscrición e desadscrición de bens e dereitos patrimoniais a entidades públicas instrumentais</i>	36
Artigo 17. <i>Adscrición</i>	36
Artigo 18. <i>Carácter finalista da adscrición</i>	36

Artigo 19. <i>Desadscripción por incumprimento do fin ou por deixar de ser necesario</i>	36
CAPÍTULO III Mutacións demaniais	37
Artigo 20. <i>Mutación demanial</i>	37
Artigo 21. <i>Competencia e procedemento</i>	37
CAPÍTULO IV Incorporación ao patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia de bens e dereitos das entidades públicas instrumentais	38
Artigo 22. <i>Incorporación de bens e dereitos</i>	38
Artigo 23. <i>Excepcións á incorporación</i>	38
Artigo 24. <i>Procedemento e competencia</i>	38
Artigo 25. <i>Formalización</i>	39
Artigo 26. <i>Natureza do ben ou dereito adquirido</i>	39
Artigo 27. <i>Incorporación por supresión de entidades públicas instrumentais</i>	39
CAPÍTULO V Tráfico xurídico público entre administracións públicas	40
Sección 1ª.- <i>Ámbito e requisitos</i>	40
Artigo 28. <i>Administracións públicas</i>	40
Artigo 29. <i>Requisitos previos</i>	40
Sección 2ª. <i>Adscripción e mutación demanial a favor doutras administracións públicas</i>	40
Artigo 30. <i>Adscripción e mutación demanial</i>	40
Artigo 31. <i>Competencia</i>	41
Artigo 32. <i>Procedemento</i>	41
Artigo 33. <i>Vinculación ao fin</i>	42
Artigo 34. <i>Devolución</i>	43
Sección 3ª. <i>Cambio de titularidade de bens inmoables e dereitos sobre eles</i>	44
Artigo 35. <i>Transmisión de titularidade</i>	44
Artigo 36. <i>Competencia</i>	44
Artigo 37. <i>Procedemento</i>	44
CAPÍTULO VI Utilización dos bens e dereitos demaniais	44
Sección 1ª.- <i>Disposición xeral</i>	44
Artigo 38. <i>Necesidade de título habilitante</i>	44
Sección 2ª. <i>Utilización dos bens destinados ao uso xeral</i>	45
Artigo 39. <i>Tipos de uso dos bens destinados ao uso xeral</i>	45

Artigo 40. <i>Títulos habilitantes</i>	46
Artigo 41. <i>Reservas demaniais</i>	46
Sección 3ª. <i>Utilización dos bens e dereitos destinados a un servizo público</i>	47
Artigo 42. <i>Bens e dereitos destinados á prestación de servizos públicos.</i>	47
Artigo 43. <i>Ocupación de espazos en edificios administrativos</i>	47
Artigo 44. <i>Préstamos de obras de arte</i>	47
Sección 4ª. <i>Autorizacións e concesións demaniais</i>	48
Artigo 45. <i>Autorizacións demaniais</i>	48
Artigo 46. <i>Concesións demaniais</i>	48
Artigo 47. <i>Prohibicións para ser titular de autorizacións e concesións demaniais</i>	49
Artigo 48. <i>Competencia</i>	49
Artigo 49. <i>Procedemento para o outorgamento de autorizacións e concesións en réxime de concorrencia</i>	50
Artigo 50. <i>Procedemento para o outorgamento directo de autorizacións e concesións</i>	50
Artigo 51. <i>Condicións das autorizacións e concesións</i>	51
Artigo 52. <i>Efectos e comunicación dos títulos outorgados</i>	53
Artigo 53. <i>Dereitos reais sobre obras en dominio público</i>	53
Artigo 54. <i>Transmisión de dereitos reais</i>	53
Artigo 55. <i>Extinción das autorizacións e concesións demaniais</i>	54
Artigo 56. <i>Rescate das concesións</i>	54
Artigo 57. <i>Destino das obras construídas polos concesionarios á extinción do título.</i>	55
Artigo 58. <i>Liquidación de autorizacións e concesións demaniais sobre bens ou dereitos desafectados</i>	55
Artigo 59. <i>Dereito de adquisición preferente</i>	56
TÍTULO II Xestión Patrimonial	57
CAPÍTULO I Réxime xurídico dos negocios patrimoniais	57
Artigo 60. <i>Modos de adquirir e contratos privados</i>	57
Artigo 61. <i>Liberdade de pactos e perfección do contrato</i>	57
Artigo 62. <i>Capacidade</i>	57
Artigo 63. <i>Formalización</i>	58
Artigo 64. <i>Taxacións periciais e informes técnicos</i>	59

CAPÍTULO II Adquisicións a título oneroso	60
<i>Sección 1.ª Disposicións xerais</i>	<i>60</i>
Artigo 65. <i>Órganos competentes para a adquisición de inmobles ou dereitos sobre eles</i>	<i>60</i>
Artigo 66. <i>Finalidades e obxecto</i>	<i>60</i>
Artigo 67. <i>Principios xerais do procedemento</i>	<i>61</i>
Artigo 68. <i>Adquisición de edificios en construción.....</i>	<i>62</i>
Artigo 69. <i>Adquisición por redución de fondos propios</i>	<i>63</i>
Artigo 70. <i>Entidades públicas instrumentais.....</i>	<i>63</i>
Artigo 71. <i>Desestimento.....</i>	<i>64</i>
<i>Sección 2ª. Adquisición con publicidade e concorrencia.....</i>	<i>64</i>
Artigo 72. <i>Expediente</i>	<i>64</i>
Artigo 73. <i>Convocatoria</i>	<i>65</i>
Artigo 74. <i>Presentación de documentación</i>	<i>66</i>
Artigo 75. <i>Admisibilidade de variantes e ofertas con valores anormais.....</i>	<i>67</i>
Artigo 76. <i>Mesa</i>	<i>67</i>
Artigo 77. <i>Apertura de propostas.....</i>	<i>67</i>
Artigo 78. <i>Informe técnico e proposta de adxudicación</i>	<i>68</i>
Artigo 79. <i>Adxudicación</i>	<i>68</i>
<i>Sección 3ª. Adquisición directa</i>	<i>69</i>
Artigo 80. <i>Procedemento.</i>	<i>69</i>
<i>Sección 4ª. Adquisición de bens e dereitos mediante a participación en procedementos de licitación</i>	<i>70</i>
Artigo 81. <i>Procedemento</i>	<i>70</i>
<i>Sección 5ª. Adquisición de bens mobles e de dereitos de propiedade incorporal ..</i>	<i>71</i>
Artigo 82. <i>Adquisición de bens mobles</i>	<i>71</i>
Artigo 83. <i>Adquisición de dereitos de propiedade incorporal.....</i>	<i>71</i>
CAPÍTULO III Adquisicións a título grauíto.....	71
<i>Sección 1ª.- Adquisición grauíta</i>	<i>71</i>
Artigo 84. <i>Disposicións xerais.....</i>	<i>71</i>
Artigo 85. <i>Competencia.....</i>	<i>72</i>
Artigo 86. <i>Procedemento</i>	<i>73</i>
Artigo 87. <i>Reversións e retrocesións</i>	<i>74</i>

<i>Sección 2ª.- Adquisición por ministerio da lei de inmobles, saldos e depósitos</i>	75
Artigo 88. <i>Inmobles vacantes e sen dono coñecido.</i>	75
Artigo 89. <i>Saldos e depósitos abandonados.</i>	75
CAPÍTULO IV Adquisicións por exercicio de potestades públicas	75
Artigo 90. <i>Adquisicións derivadas do exercicio da potestade expropiatoria</i>	75
Artigo 91. <i>Cambios de destino derivados de procedementos de expropiación</i>	76
Artigo 92. <i>Adquisicións derivadas de adxudicacións acordadas en procedementos de execución.</i>	76
CAPÍTULO V Arrendamento de inmobles.....	77
Artigo 93. <i>Obxecto.....</i>	77
Artigo 94. <i>Competencia.....</i>	77
Artigo 95. <i>Procedemento</i>	78
Artigo 96. <i>Melloras.....</i>	80
Artigo 97. <i>Taxación</i>	81
Artigo 98. <i>Utilización do ben arrendado</i>	81
Artigo 99. <i>Finalización do contrato</i>	82
CAPÍTULO VI Venda de bens e dereitos	82
<i>Sección 1ª. Disposicións xerais</i>	82
Artigo 100. <i>Bens e dereitos susceptibles de venda</i>	82
Artigo 101. <i>Imposición de condicións, cargas e gravames</i>	83
Artigo 102. <i>Trámites previos</i>	83
Artigo 103. <i>Formas de venda</i>	83
Artigo 104. <i>Órganos competentes</i>	84
Artigo 105. <i>Incoación</i>	85
Artigo 106. <i>Garantía</i>	85
Artigo 107. <i>Prego de condicións.....</i>	86
Artigo 108. <i>Pago e formalización</i>	86
Artigo 109. <i>Pagamento aprazado do prezo de venda</i>	87
Artigo 110. <i>Venda de bens e dereitos litixiosos</i>	88
Artigo 111. <i>Desestimento.....</i>	88
<i>Sección 2ª. Procedemento de venda de bens inmobles ou dereitos sobre eles en poxa pública</i>	89
Artigo 112. <i>Expediente</i>	89

Artigo 113. <i>Desenvolvemento</i>	89
Artigo 114. <i>Adxudicación</i>	91
Artigo 115. <i>Poxas sucesivas</i>	91
Artigo 116. <i>Cuarta poxa</i>	91
Artigo 117. <i>Tramitación simplificada con acumulación de poxas</i>	92
Artigo 118. <i>Poxa con proposición económica en sobre pechado</i>	93
<i>Sección 3ª Procedemento de venda de bens inmobles ou dereitos sobre eles por concurso</i>	93
Artigo 119. <i>Criterios aplicables</i>	93
Artigo 120. <i>Prego de condicións</i>	94
Artigo 121. <i>Procedemento aberto</i>	95
Artigo 122. <i>Convocatoria</i>	95
Artigo 123. <i>Mesa de licitación e selección de licitadores</i>	96
Artigo 124. <i>Apertura de proposicións e adxudicación</i>	96
Artigo 125. <i>Renuncia ou incumprimento</i>	96
Artigo 126. <i>Procedemento restrinxido</i>	97
<i>Sección 4ª Procedemento de venda directa de bens inmobles ou dereitos sobre eles</i>	97
Artigo 127. <i>Actuacións previas</i>	97
Artigo 128. <i>Tramitación</i>	97
Artigo 129. <i>Concorrenza de adquirintes</i>	98
<i>Sección 5ª Procedemento de venda de bens mobles ou de dereitos de propiedade incorporal</i>	98
Artigo 130. <i>Venda de bens mobles ou dereitos de propiedade incorporal</i>	98
Artigo 131. <i>Poxa pública á baixa</i>	99
CAPÍTULO VII Explotación dos bens e dereitos patrimoniais	100
Artigo 132. <i>Órganos competentes</i>	100
Artigo 133. <i>Formas de explotación dos bens ou dereitos patrimoniais</i>	100
Artigo 134. <i>Explotación directa de bens ou dereitos patrimoniais mediante entidade pública instrumental ou sociedade mercantil</i>	101
Artigo 135. <i>Procedemento de adxudicación directa de contratos de explotación de bens ou dereitos patrimoniais</i>	101
Artigo 136. <i>Procedemento de adxudicación de contratos de explotación de bens ou dereitos patrimoniais mediante poxa ou concurso público</i>	102

CAPÍTULO VIII Permuta de bens e dereitos	102
Artigo 137. <i>Requisitos e procedemento para a permuta de bens e dereitos</i>	102
CAPÍTULO IX Cesión gratuita de bens e dereitos	103
Sección 1ª <i>Bens inmobles e dereitos sobre eles</i>	103
Artigo 138. <i>Suxeitos e contido da cesión de bens inmobles e dereitos sobre eles</i>	103
Artigo 139. <i>Procedemento e competencia</i>	104
Artigo 140. <i>Concurso público</i>	104
Artigo 141. <i>Formalización e inscrición</i>	105
Artigo 142. <i>Vinculación ao fin dos bens ou dereitos cedidos</i>	105
Artigo 143. <i>Cambio de destino</i>	106
Artigo 144. <i>Resolución</i>	106
Artigo 145. <i>Cesión de bens mobles e de dereitos de propiedade incorporal</i>	107
Sección 3ª <i>Renuncia de dereitos</i>	108
Artigo 146. <i>Renuncia ou abdicación de dereitos</i>	108
TÍTULO III Réxime especial da sucesión legal hereditaria a favor da Comunidade Autónoma de Galicia	108
CAPÍTULO I Disposición xeral	108
Artigo 147. <i>Obxecto e competencia</i>	108
CAPÍTULO II Procedemento para a declaración da Comunidade Autónoma como herdeira ab intestato	109
Artigo 148. <i>Iniciación de oficio</i>	109
Artigo 149. <i>Deber de comunicación</i>	109
Artigo 150. <i>Denuncia</i>	109
Artigo 151. <i>Premio</i>	112
Artigo 152. <i>Actuacións previas: informe preliminar</i>	113
Artigo 153. <i>Incoación do procedemento, publicación e alegacións</i>	114
Artigo 154. <i>Instrución</i>	115
Artigo 155. <i>Resolución do procedemento</i>	116
Artigo 156. <i>Repudiación da herdanza</i>	117
Artigo 157. <i>Aceptación da herdanza</i>	117
Artigo 158. <i>Responsabilidades</i>	117
Artigo 159. <i>Aparición de herdeiros preferentes con posterioridade á declaración de herdeiros</i>	118

CAPÍTULO III Administración, xestión e liquidación da herdanza	118
Artigo 160. <i>Toma de posesión e tratamento dos bens e dereitos da herdanza ...</i>	119
Artigo 161. <i>Administración e xestión</i>	120
Artigo 162. <i>Alleamento oneroso</i>	121
Artigo 163. <i>Excepcións ao alleamento: exclusións do remanente hereditario e reparto.....</i>	122
Artigo 164. <i>Remanente hereditario e cadal distribuible</i>	123
Artigo 165. <i>Aprobación da conta xeral de liquidación</i>	124
Artigo 166. <i>Ingreso no Tesouro do cadal distribuible</i>	124
CAPÍTULO IV Reparto da herdanza.....	124
Artigo 167. <i>Distribución.....</i>	124
Artigo 168. <i>Convocatoria</i>	124
Artigo 169. <i>Solicitud de participación.</i>	125
Artigo 170. <i>Valoración das solicitudes de participación</i>	126
Artigo 171. <i>Proposta de reparto</i>	127
Artigo 172. <i>Acordo de reparto.....</i>	128
Artigo 173. <i>Xestión do reparto</i>	128
TÍTULO IV Patrimonio empresarial.....	128
Artigo 174. <i>Concepto.....</i>	128
Artigo 175. <i>Réxime patrimonial</i>	129
Artigo 176. <i>Reestruturación do patrimonio empresarial da Comunidade Autónoma de Galicia.....</i>	129
Artigo 177. <i>Achegas de bens e dereitos</i>	130
Artigo 178. <i>Utilización de bens do patrimonio da Comunidad Autónoma de Galicia</i>	130
Artigo 179. <i>Inventario patrimonial.....</i>	130
Artigo 180. <i>Adquisición de títulos representativos do capital</i>	130
Artigo 181. <i>Exercicio de dereitos.....</i>	131
Artigo 182. <i>Alleamento de títulos representativos do capital</i>	132
Artigo 183. <i>Administradores en sociedades mercantís.....</i>	133
Artigo 184. <i>Publicidade da actividade societaria</i>	133
TÍTULO V Xestión e optimización na utilización dos edificios administrativos	133
CAPÍTULO I Normas xerais	133

Artigo 185. <i>Edifícios administrativos</i>	133
CAPÍTULO II Principios de xestión e competencias	134
Artigo 186. <i>Principios de xestión</i>	134
Artigo 187. <i>Competencias</i>	134
TÍTULO VI Relacións interadministrativas	135
CAPÍTULO I Convenios entre administracións públicas	135
Artigo 188. <i>Contido dos convenios</i>	135
Artigo 189. <i>Competencia e procedemento</i>	136
CAPÍTULO II Réxime de xestión urbanística dos bens públicos	136
Artigo 190. <i>Comunicación de actuacións urbanísticas</i>	136
Artigo 191. <i>Execución do planeamento</i>	137
Artigo 192. <i>Réxime urbanístico dos inmobles do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia</i>	137
TÍTULO VII Protección e defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia	137
CAPÍTULO I Obrigas e deberes	137
Artigo 193. <i>Obriga de protección e defensa</i>	138
Artigo 194. <i>Deber de colaboración</i>	138
CAPÍTULO II Protección dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma	139
<i>Sección 1.ª Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia</i>	139
Artigo 195. <i>Concepto</i>	139
Artigo 196. <i>Composición do inventario xeral de bens e dereitos</i>	139
Artigo 197. <i>Competencias</i>	140
Artigo 198. <i>Custodia de títulos</i>	141
Artigo 199. <i>Valoracións dos bens e dereitos inventariados</i>	141
Artigo 200. <i>Xestión patrimonial, contabilidade e inventario</i>	141
Artigo 201. <i>Relacións separadas de determinados bens e dereitos</i>	142
Artigo 202. <i>Acceso ao Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma por outras Administracións públicas</i>	142
Artigo 203. <i>Acceso aos datos de inventario por particulares</i>	142
Artigo 204. <i>Control de inscrición no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma</i>	143

<i>Sección 2.ª Protección dos rexistros</i>	143
Artigo 205. <i>Inscrición nos rexistros públicos dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma</i>	143
Artigo 206. <i>Inscrición no Rexistro da Propiedade e no Catastro Inmobiliario</i>	143
Artigo 207. <i>Certificación administrativa</i>	144
Artigo 208. <i>Comunicacións en materia do Rexistro da Propiedade</i>	144
Artigo 209. <i>Inscricións noutros rexistros</i>	144
Artigo 210. <i>Inscricións dos bens e dereitos das entidades públicas instrumentais</i>	145
<i>Sección 3.ª Aseguramento</i>	145
Artigo 211. <i>Aseguramento</i>	145
CAPÍTULO III Defensa dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma	145
<i>Sección 1.ª Disposicións xerais</i>	145
Artigo 212. <i>Defensa dos bens e dereitos</i>	145
Artigo 213. <i>Competencia para a defensa extraxudicial</i>	146
Artigo 214. <i>Defensa xudicial</i>	146
Artigo 215. <i>Transacción e arbitraje</i>	147
Artigo 216. <i>Procedementos administrativos: comunicacións e notificacións preceptivas</i>	147
Artigo 217. <i>Denuncia cidadán</i>	147
<i>Sección 2.ª Inspección</i>	148
Artigo 218. <i>Facultade de inspección</i>	148
Artigo 219. <i>Procedemento de inspección</i>	148
Artigo 220. <i>Obstaculización ou resistencia á inspección</i>	149
<i>Sección 3.ª Investigación</i>	149
Artigo 221. <i>Facultade de investigación</i>	149
Artigo 222. <i>Procedemento de investigación</i>	149
Artigo 223. <i>Denuncia e premio no procedemento de investigación</i>	151
<i>Sección 4.ª Deslindamento</i>	153
Artigo 224. <i>Potestade de deslindamento</i>	153
Artigo 225. <i>Procedemento de deslindamento</i>	153
Artigo 226. <i>Inscrición</i>	155

<i>Sección 5.ª Recuperación posesoria</i>	155
<i>Artigo 227. Potestade de recuperación posesoria</i>	156
<i>Artigo 228. Procedemento de recuperación posesoria</i>	156
<i>Sección 6.ª Desafiuzamento administrativo</i>	157
<i>Artigo 229. Potestade de desafiuzamento</i>	157
<i>Artigo 230. Procedemento de desafiuzamento</i>	157
TÍTULO VIII Réxime sancionador	158
<i>Artigo 231. Responsabilidades</i>	159
<i>Artigo 232. Infraccións</i>	159
<i>Artigo 233. Sancións</i>	161
<i>Artigo 234. Reducións na contía da multa</i>	161
<i>Artigo 235. Exención e redución especial por denuncia</i>	162
<i>Artigo 236. Competencias sancionadoras</i>	163
<i>Artigo 237. Prescripción</i>	163
<i>Artigo 238. Procedemento sancionador</i>	164
<i>Artigo 239. Execución</i>	164
<i>Artigo 240. Feitos constitutivos de infracción penal</i>	165
<i>Artigo 241. Concorrenza de sancións</i>	165
<i>Disposición adicional primeira. Coordinación patrimonial</i>	165
<i>Disposición adicional segunda. Facultades da Administración local de Galicia</i> ...	165
<i>Disposición adicional terceira. Réxime competencial das entidades públicas instrumentais.</i>	165
<i>Disposición adicional cuarta. Réxime xurídico do patrimonio do Instituto Galego da Vivenda e Solo</i>	166
<i>Disposición adicional quinta. Réxime xurídico do patrimonio do Servizo Galego de Saúde</i>	166
<i>Disposición adicional sexta. Consorcios autonómicos</i>	166
<i>Disposición adicional sétima. Fundacións e sociedades mercantís do sector público autonómico</i>	166
<i>Disposición adicional oitava. Réxime patrimonial dos órganos estatutarios</i>	167
<i>Disposición adicional novena. Adquisicións de bens e dereitos entre persoas xurídico-públicas autonómicas</i>	167
<i>Disposición adicional décima. Encomenda patrimonial</i>	167

Disposición adicional undécima. <i>Transferencias ou delegacións de competencias</i>	167
Disposición adicional duodécima. <i>Prórrogas</i>	167
Disposición adicional décimo terceira. <i>Parques empresariais de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia</i>	168
Disposición adicional décimo cuarta. <i>Acceso á documentación dos expedientes patrimoniais</i>	168
Disposición adicional décimo quinta. <i>Expropiacións</i>	168
Disposición adicional décimo sexta. <i>Dereitos de adquisición preferente en materia de patrimonio cultural e natural</i>	168
Disposición adicional décimo sétima. <i>Bens mobles</i>	169
Disposición adicional décimo oitava. <i>Dereitos de propiedade incorporal</i>	169
Disposición adicional décimo novena. <i>Prezo mediante contraprestación nos contratos administrativos</i>	169
Disposición adicional vixésima. <i>Sobrantes de expropiación</i>	169
Disposición adicional vixésimo primeira. <i>Cámaras Agrarias</i>	170
Disposición adicional vixésimo segunda. <i>Débedas e embargos</i>	170
Disposición adicional vixésimo terceira. <i>Xestión orzamentaria das herdanzas ab intestato</i>	170
Disposición adicional vixésimo cuarta. <i>Tratamento de datos de carácter persoal</i>	170
Disposición transitoria primeira. <i>Réxime xeral transitorio dos procedementos administrativos patrimoniais</i>	171
Disposición transitoria segunda. <i>Procedementos de sucesión intestada en favor da Comunidade Autónoma en tramitación</i>	171
Disposición derogatoria única. <i>Derogación normativa</i>	172
Disposición derradeira primeira. <i>Habilitación para a modificación normativa</i> ...	172
Disposición derradeira segunda. <i>Modificación da Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia</i>	172
Disposición derradeira terceira. <i>Modificación do Texto refundido da Lei de réxime financeiro e orzamentario de Galicia, aprobado polo Decreto legislativo 1/1999, do 7 de outubro.</i>	173
Disposición derradeira cuarta. <i>Entrada en vigor</i>	173

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

1

A Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das Administracións públicas, determinou a necesidade de adaptar a vixente Lei 5/2011, do 30 de setembro, do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia, á nova normativa xeral en materia de procedemento administrativo, de acordo co teor do artigo 1.2, da disposición adicional primeira.¹ e, en especial, da disposición final quinta da lei estatal, que promove a necesaria adecuación normativa.

Xa con anterioridade á promulgación da citada Lei 39/2015, a consellería competente en materia de patrimonio viña traballando nun novo Regulamento de patrimonio que, en desenvolvemento da Lei 5/2011, substituíra a aquel aprobado polo Decreto 50/1989, do 9 de marzo, para a execución da Lei 3/1985, do 12 de abril, do patrimonio da Comunidade Autónoma galega. Non obstante, tendo en conta o carácter especial de moitos dos procedementos patrimoniais, con trámites singulares que deben ser agora elevados a rango de lei por virtude da sinalada Lei 39/2015 do procedemento administrativo común, considerouse oportuna e necesaria a súa integración nunha nova lei de patrimonio como a presente, aglutinadora destes procedementos.

Xunto co anterior, o réxime administrativo da sucesión legal intestada a favor da Comunidade Autónoma de Galicia, regulado no Decreto 94/1999, do 25 de marzo, sobre réxime administrativo da sucesión intestada en favor da Comunidade Autónoma de Galicia, quedou particularmente desfasado trala modificación operada nos artigos 20 e seguintes da Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das Administracións públicas, como consecuencia da aprobación da Lei 15/2015, do 2 de xullo, da xurisdición voluntaria que, entre outras novidades relevantes, a falta doutros herdeiros lexítimos, introduciu un procedemento administrativo especial para a declaración como herdeira *ab intestato*, ademais da Administración xeral do Estado, daquelas Comunidade Autónomas con dereito foral ou especial propio na materia. En tal condición sucesoria está a Comunidade Autónoma de Galicia, de conformidade coa Lei 2/2006, do 14 de xuño, de dereito civil de Galicia e os seus artigos 267 e seguintes, polo que procedía unha nova redacción deste réxime administrativo hereditario, dando cabida ás innovacións introducidas respectando o rango de lei.

A compilación nun só texto legal destas tres normas patrimoniais -unha vez adecuadas á nova normativa estatal-, así como dalgúns preceptos con contido patrimonial recollidos noutras normas, considérase ademais que dota de simplicidade e unidade á regulación do patrimonio autonómico, o que facilita o seu coñecemento, consulta e aplicación. Todo o anterior, sen prexuízo do desenvolvemento desta lei en normas complementarias se así fose preciso ou da súa modificación e adaptación, autorizadas na disposición derradeira primeira, para aquelas materias ou trámites non suxeitos a reserva de lei pola Lei 39/2015.

Sen prexuízo da expresada necesidade de adaptación lexislativa, asumida a tarefa de reformar a lei de patrimonio, aprovéitase tamén para realizar unha actualización da norma aos novos estándares xurídicos xurdidos desde a súa publicación no ano 2011, integrando ademais novas figuras patrimoniais e abordando en detalle a regulación doutras xa existentes.

2

O Título I denominado “Bens e dereitos demaniais” pretende establecer un réxime específico e concreto para os bens e dereitos de natureza demanial, regulando individualmente as figuras da afectación, desafectación, adscripción, desadscripción e mutación demanial.

Mantense a distinción entre a afectación expresa, implícita e tácita, entendendo a expresa como aquela que se produce como consecuencia do acto expreso que acorda a mesma, a implícita como a que se produce como consecuencia da aprobación de actos administrativos distintos da propia afectación formal que conlevan o destino dos bens ou dereitos a un uso xeral ou servizo público, mentres que a tácita se produce sen necesidade de adoptar acto administrativo formal.

En particular, no Capítulo II se regula a figura da adscrición como acto administrativo distinto da afectación e que atribúe ao órgano titular as facultades de administración, xestión, conservación e colaboración na protección e defensa dos bens e dereitos demaniais. Como excepción, na sección terceira establécese a posibilidade de adscribir a entidades públicas instrumentais bens e dereitos patrimoniais.

Por primeira vez se establece un capítulo, o V, para o tráfico xurídico público entre administracións. A Constitución Española consagra no artigo 132 unha serie de principios de aplicación aos bens e dereitos demaniais como serían o seu carácter inalienable, imprescritible e inembargable e, en consecuencia, a súa exclusión do comercio dos homes. Como consecuencia disto, previamente á adopción de calquera tipo de acto de disposición, os bens e dereitos demaniais deben ser desafectados para convertelos en bens de natureza patrimonial.

Porén, nada impide que os bens e dereitos demaniais poidan ser obxecto de tráfico xurídico público, entre administracións públicas. Existen unha serie de ámbitos nos que está aceptada tradicionalmente a existencia deste tráfico xurídico. As figuras tradicionais son a concesión e a transmisión da titularidade de estradas, contemplada nas distintas lexislacións na materia.

Nas normativas xerais en materia de patrimonio, a posibilidade do tráfico xurídico público entre administracións non foi contemplada con carácter xeral, aínda que existen excepcións como as reguladas no artigo 27 do Decreto de Cataluña 336/1988, de 17 de outubro, polo que se aproba o Regulamento do patrimonio dos entes locais ou no artigo 37 da Lei 14/2003, de 10 de abril, de Patrimonio de la Generalitat Valenciana, que permiten transmitir a titularidade de bens e dereitos demaniais entre administracións públicas.

A Lei 33/2003, do 3 de novembro, de patrimonio das administracións públicas, no seu artigo 71.4 prevé a posibilidade de que os bens e dereitos demaniais da Administración xeral do Estado poidan afectarse a outras administracións públicas para fins da súa competencia, sen alteración da súa titularidade.

O Capítulo V contempla tres figuras do tráfico xurídico público entre administracións: a adscrición como acto que non altera a afectación ao dominio público nin a titularidade, a mutación demanial como acto que modifica a afectación, alterando a finalidade de uso xeral ou servizo público dos bens ou dereitos sen cambio de titularidade, e o cambio de titularidade dos bens demaniais. En base a un principio elemental de competencia, non será posible tramitar a adscrición ou a mutación demanial se non existen competencias compartidas ou concorrentes.

A introdución do anterior límite é debido a que as afectacións sempre deben ir ligadas á competencia na materia. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia só pode afectar os seus bens e dereitos a un uso ou servizo público sobre o que dispoña de competencias, posto que en caso contrario este acto sería nulo de pleno dereito en aplicación do artigo 47.1 da Lei 39/2015, do 1 de outubro. En consecuencia, non sería posible tramitar unha mutación demanial para o establecemento dunha finalidade cuxa competencia corresponda exclusivamente ao Estado, á provincia ou aos concellos. A adscrición tampouco sería posible, posto que para a súa tramitación non pode alterarse a finalidade da afectación. Esta ligazón entre a competencia na materia e a afectación condiciona, no caso do tráfico xurídico público

entre administracións, a posibilidade de aplicación de determinadas figuras, o que está a poñer de manifesto que o demanio, aínda que se configura basicamente como unha forma de propiedade, ten unha importante compoñente de título competencial.

Tamén se establece a obrigatoriedade de que os inmobles afectados estean depurados física e xuridicamente e correctamente inscritos, no marco da obrigatoriedade da inscrición dos bens públicos contemplada no artigo 36 da Lei 33/2003, do 3 de novembro. A necesaria publicación no Diario Oficial de Galicia enmarcase no carácter público da operación a realizar.

A redacción do Capítulo VI do Título I atópase condicionada polos preceptos básicos e de xeral aplicación da Lei 33/2003, do 3 de novembro. Neste marco, continúaase co réxime anterior en que se distingue entre uso xeral e servizo público e entre autorizacións e concesións.

Ao igual que na Lei de patrimonio do 2011, se establece que as concesións e autorizacións réxense, en primeiro lugar, pola súa normativa específica. Como novidade se inclúe que, en defecto de procedemento e atribución de competencia, acudirase á regulación das concesións e autorizacións desta lei pero coa necesaria coordinación das limitacións procedimentais da norma, por exemplo en materia temporal, co disposto na lexislación especial, onde existen preceptos específicos reguladores de autorizacións en dominio público en materias como a electricidade, hidrocarburos ou telecomunicacións.

Dadas as características dos inmobles de titularidade autonómica nos que está limitado o número de autorizacións susceptibles de outorgamento, con algunhas excepcións nas propiedades administrativas especiais, se establecen requisitos específicos para o outorgamento destas autorizacións.

Ante a falta de concreción actual, estimouse necesario regular o procedemento de fixación da contía da indemnización por rescate nos supostos de concesión.

3

No Título II, denominado “Xestión patrimonial”, pretende establecerse un réxime xurídico que recolla as singularidades que se producen na contratación patrimonial respecto da contratación administrativa.

A Lei 13/1995, de 18 de maio, de contratos das Administracións Públicas e o Real decreto 2/2000, do 16 de xuño, polo que se aproba o texto refundido da Lei de Contratos das Administracións Públicas, non excluían do seu ámbito de aplicación aos contratos patrimoniais, establecendo a previsión de que os contratos de *compravenda, doazón, permuta, arrendamento e demais negocios xurídicos análogos sobre bens inmobles, propiedades incorporais e valores negociables se lles aplicarían, en primeiro lugar, en canto a súa preparación e adxudicación, as normas da lexislación patrimonial das correspondentes Administracións públicas.*

A Lei 30/2007, do 30 de outubro, de contratos do sector público, establecía como novidade, que continúa a data de hoxe, a exclusión expresa dos contratos patrimoniais do seu ámbito de aplicación, coas consecuencias que isto implica. Este réxime continuou no Real decreto lexislativo 3/2011, do 14 de novembro e na actual Lei 9/2017, do 8 de novembro, de contratos

do sector público, cando se establece que quedan excluídos da lei os contratos de compravenda, doazón, permuta, arrendamento e demais negocios xurídicos análogos sobre bens inmobles.

Esta novidade ten a súa correspondencia no ámbito comunitario, cando a Directiva 2014/24/UE do Parlamento Europeo e do Consello do 26 de febreiro de 2014, nos mesmos termos que a anterior Directiva 2004/18/CE, regula a contratación pública limitándose a recoller o réxime das adquisición de obras, subministros e servizos prestados mediante un contrato público.

Unha obra ou un subministro de calquera ben moble de uso común, pode ser realizado por regra xeral por diversos terceiros indistintamente, sen que o resultado final varíe substancialmente. Porén, en contratación patrimonial e tendo en conta os específicos factores que configuran estes expedientes, como a situación e características dos inmobles, non resulta doado que se produza a anterior circunstancia, ao non ser habitual que coas características citadas existan dous inmobles idénticos.

Requisitos da contratación administrativa como a solvencia ou a clasificación, e figuras típicas como as unións de empresarios carecen de sentido na contratación patrimonial, polo que a presente norma pretende regular todos os requisitos e documentos que se deben incorporar ao expediente administrativo, sen necesidade de acudir á lexislación de contratos.

No marco anterior, continuase coa estrutura establecida pola Lei 5/2011, do 30 de setembro, regulando en distintos capítulos o réxime xurídico dos negocios patrimoniais, a adquisición a título oneroso e a título gratuito, a adquisición por exercicio de potestades públicas, o arrendamento de inmobles, a venda, a explotación de bens e dereitos patrimoniais, a permuta e a cesión gratuita.

No Capítulo I enténdese necesario concretar en maior medida as actuacións a realizar para a tramitación dos informes de taxación, limitando a esixencia da súa aprobación posterior aos informes externos non emitidos polo persoal da administración autonómica ou naqueles casos en que existan informes contraditorios. Debido á heteroxeneidade dos bens mobles que poden ser obxecto de venda, neste tipo de bens habílitase a posibilidade de emitir informes por terceiros sen necesidade de estar inscritos no rexistro de sociedades de taxación do Banco de España, sempre e cando sexan profesionais especializados na materia.

Na adquisición onerosa, regúlanse os supostos para poder acudir á adquisición directa, pretendendo que o procedemento ordinario de tramitación garanta os principios de igualdade, publicidade e concorrência.

O procedemento pretende separarse da regulación típica que ata o de agora se realizaba nos concursos públicos e cuxa base sempre era o da contratación administrativa entendendo esencial para adquirir un inmovible a realización dunha inspección previa in situ, xirando toda a tramitación en torno a esta, e limitándose a mesa de contratación a garantir a obxectividade do proceso.

En consonancia coa singularidade destes negocios xurídicos en relación coa contratación administrativa, expresamente se establece que a presentación dunha oferta que cumpre o prezo máximo estipulado no prego de condicións, non impedirá a exclusión da proposta se o técnico

correspondente considera que dita oferta non é conforme aos prezos do mercado. Ademais, cada ofertante poderá realizar máis dunha proposta, sempre e cando afecte a distintos inmobles, admitíndose ofertas con valores anormais ou desproporcionados.

A Sección 4ª do Capítulo II recolle a adquisición de bens e dereitos mediante a participación en procedementos de licitación, remitindo ao procedemento de adquisición directa con certas peculiaridades, como a necesidade de ratificación da adquisición polo órgano competente cando as normas reguladoras da poxa permitan desistir da adquisición trala súa celebración.

O Capítulo III relativo ás adquisicións a título gratuito non presenta grandes novidades respecto da regulación anterior. Introdúcese a figura da cesión en precario, indicando que non é necesario tramitar o correspondente procedemento. Contémplase a posibilidade de cesións obrigatorias derivadas da normativa en materia de solo, atribuíndo a competencia para a adopción do acordo de aceptación á consellería competente en materia de infraestruturas.

A pesar de que no Título preliminar se exclúe o diñeiro como patrimonio, considerouse necesario introducir un artigo onde se contemple que, en defecto de normativa específica, as disposicións gratuítas deben ser aceptadas pola consellería competente por razón da materia e, no seu defecto, polo órgano directivo competente en materia de tesourería. Nesta liña, cando o órgano directivo competente en materia de patrimonio comprobe que unha herdanza testada só dispón de diñeiro, remitirase o expediente á correspondente consellería.

En consonancia coa modificación da Lei 5/2011 realizada pola Lei 11/2021, do 14 de maio, de recuperación da terra agraria de Galicia, introdúcese dentro do Capítulo III unha sección con dous artigos denominados *Inmobles vacantes e sen dono coñecido e Saldos e depósitos abandonados*, unha vez ditadas as sentenzas do Tribunal Constitucional 40/2018, do 26 de abril, sobre a Lei de patrimonio de Navarra e 41/2018, do 26 de abril, sobre a Lei de patrimonio de Aragón. Os inmobles adquiridos en base a esta sección, corresponderán ao Instituto Galego da Vivenda e Solo, cando non sexa de aplicación a Lei 11/2021.

Tal como aparecía na normativa anterior, a regulación dos arrendamentos de inmobles remite ás adquisicións onerosas, coas peculiaridades previstas no Capítulo V.

Unha das principais novidades é a remisión á normativa de arrendamentos para determinar a viabilidade de formalizar prórrogas de contratos. Ademais, se habilita expresamente a posibilidade de formalizar novos contratos sobre inmobles que xa viñan sendo ocupados en réxime de arrendamento, cuestión que se podía realizar na normativa anterior, con carácter xenérico a través da causa de contratación directa das peculiaridades ou singularidades do ben. Tamén aquí se introduce unha variación esencial respecto do réxime de contratación administrativa, na que é preciso que a posibilidade de prórroga estea contemplada no propio contrato contando ademais cunha limitación temporal. A razón desta diferenza radica nos posibles quebrantamentos que un cambio de situación física pode provocar tanto a nivel económico como de funcionamento do servizo como consecuencia do traslado do persoal e mobiliario, así como o custo económico que implica a adecuación dun ben inmovle ás necesidades administrativas. Con carácter xeral este tipo de circunstancias negativas non se producen na contratación administrativa posto que o servizo ou o subministro non queda interrompido nin debe xerar maiores custos se é prestado por outra empresa.

Se inclúen unha serie de preceptos que obrigan a introducir nos contratos de arrendamento determinadas cláusulas, no marco do principio de liberdade de pactos que contempla a normativa para os arrendamentos de uso distinto de vivenda.

No artigo 96 e a diferenza da maioría dos supostos da lei, recóllese a figura da mellora, típica da contratación administrativa e de difícil encaixe na contratación patrimonial. A tal efecto, cando estea contemplada unha mellora consistente en obras, o contrato de arrendamento estará sometido á condición suspensiva da correcta realización desta obra, podendo en caso de incumprimento adxudicarse ao segundo mellor ofertante.

No ámbito da Administración xeral, atribúese a competencia á consellería competente en materia de patrimonio para toda a xestión de entrega de chaves, establecendo a posibilidade de dar instrucións ao resto das consellerías sobre o estado de entrega dos inmobles.

Respecto da venda de bens e dereitos continúaase cos mesmas formas de venda, sendo a poxa o procedemento xeral, o concurso público limitado a razóns de políticas públicas e a venda directa polas causas taxadas previstas no artigo 103.2 da lei. Dentro destas causas aparece como novidade xa prevista na Lei 33/2003, do 3 de novembro, que o inmovible resulte necesario para dar cumprimento a unha función de servizo público ou á realización dun fin de interese xeral por persoa distinta, que non é administración pública nin entidade sen ánimo de lucro declarada de utilidade pública.

Co obxecto de facilitar a venda, modifícase a contía da garantía que deben constituír os interesados na adquisición de bens de titularidade autonómica para os casos de poxa ou concurso público, quedando para o órgano xestor a súa concreción co límite máximo do vinte cinco por cento do tipo de licitación. Nos supostos de venda directa, non se requirirá garantía cando o valor do bens non exceda de 600 €.

Nos pagos aprazados a garantía límitase ao 25 % da cantidades a pagar na primeira anualidade, posto que a garantía de pago nos anos posteriores está constituída por unha condición resolutoria explícita, ou ben mediante hipoteca, aval bancario, seguro de caución ou outra garantía suficiente usual no mercado.

O procedemento de poxa pública pretende facilitar a venda dos bens outorgando distintas opcións de tramitación. Así, pode realizarse unha única poxa, ou ben unha segunda ou unha terceira poxa a celebrar o mesmo día da primeira ou en días distintos, podendo rebaixarse o tipo nun vinte e nun corenta por cento. Ao igual que na normativa anterior, tamén se da a posibilidade de celebrar unha cuarta poxa na que o tipo de licitación ven determinado polas ofertas que realicen os terceiros interesados, con certas novidades como a redución do prazo de presentación de tres a un mes e a fixación dun prezo mínimo para admitir a oferta.

Tamén en busca de axilizar o procedemento, aínda que con carácter excepcional, contéplase a posibilidade de que a primeira, segunda, terceira e cuarta poxa se realice conxuntamente, podendo atribuírse á mesa a facultade de determinar a oferta mínima por debaixo da cal non se admitirán posturas, en consonancia con ser este órgano o que comproba na realidade o número de interesados na adquisición do ben. Se ben este procedemento ten carácter excepcional,

convértese en ordinario no caso de venda de bens procedentes da sucesión legal hereditaria regulada no Título III coa obriga da liquidación da herdanza.

A poxa por concurso público non presenta grandes novidades respecto da regulación anterior.

Na venda directa preténdese dar solución á problemática que xurde cando existen distintas peticións de compra de terceiros en relación ao mesmo ben. No caso de non ter incoado o expediente e unha vez comprobada pola asesoría xurídica a capacidade ou representación, así como o cumprimento das causas de outorgamento directo, informarase aos interesados de que a adxudicación realizarase a favor da mellor oferta económica, constituíndose unha mesa co obxecto de propoñer a venda a favor dun dos peticionarios.

A venda de bens mobles e de dereitos de propiedade incorporal segue o mesmo réxime que a venda de bens inmoables con certas peculiaridades, como o establecemento do procedemento da poxa pública á baixa, exclusiva deste tipo de bens, incluíndo tamén os supostos nos que se pode acudir ao procedemento directo por resultar deserta esta poxa.

Na permuta elimínase a posibilidade de tramitar o expediente con publicidade, en consonancia coa propia natureza da permuta como intercambio de cousa por cousa na que resulta complexa a concreción previa do que se vai a recibir a cambio. En todo caso, deberán quedar xustificadas as razóns de interese público polas que se acude a este negocio xurídico para evitar a tramitación por un simple interese particular.

As cesións gratuítas de bens e dereitos atópanse limitadas polas características dos suxeitos beneficiarios. En bens inmoables, de tratarse do Estado ou das entidades locais, así como das súas entidades públicas instrumentais e das fundacións públicas, cabería a cesión en propiedade. De tratarse de entidades sen ánimo de lucro só procede a cesión de uso, podendo outorgarse directamente polo prazo de un ano prorrogable por outro. As cesións por un período de tempo superior tramítanse por concurso público, cun máximo de vinte anos.

No caso de existencia de débedas coa Administración autonómica, imposibilitase o outorgamento da cesión.

A finalidade para a que se entrega un ben por cesión gratuíta é un elemento esencial do negocio xurídico. Os bens de titularidade pública só poden ser entregados para cumprir cun fin de utilidade pública ou de interese social. Dada a importancia da finalidade, debe constar expresamente no rexistro da propiedade polo que, de non estar inscrito o inmoable, o cesionario debe asumir a obriga de realizar as actuacións necesarias para a inscrición.

O Título III regula o réxime especial de sucesión legal hereditaria a favor da Comunidade Autónoma. Esta materia, como xa se anticipou, resultou especialmente afectada pola Lei 39/2015, que obriga a elevar a rango de lei procedementos que estaban residenciados en normas de nivel regulamentario. Deste xeito, a sucesión intestada ou *ab intestato* a favor da Comunidade Autónoma, que a anterior Lei 5/2011 trataba tanxencialmente no seu artigo 56,

por estar recollido o seu réxime administrativo no Decreto 94/1999, do 25 de marzo, regúlase agora integramente no título III da presente lei.

No Capítulo I, “Disposición xeral”, establécese como principal novidade a atribución da competencia para o reparto do cadal distribuíble da herdanza ás consellerías competentes en materia de asistencia social e cultura, departamentos que axeitadamente poden dar mellor cumprimento ao destino legal establecido na Lei 2/2006 de dereito civil de Galicia para este tipo de patrimonios.

No Capítulo II, consonte as modificacións introducidas pola Lei 15/2015, do 2 de xullo, da xurisdición voluntaria, na Lei 33/2003, de 3 de novembro, do patrimonio das Administracións públicas, regúlase o procedemento administrativo para a declaración da Comunidade Autónoma como herdeira *ab intestato*. Neste capítulo determínanse os trámites do expediente, comezando polo seu inicio de oficio, por comunicación ou por denuncia de persoas non obrigadas a comunicar a expectativa de sucesión da Administración autonómica, tratándose con detalle o seu modo de presentación neste último suposto. Así mesmo, resulta salientable a creación dunha fase de actuacións previas á incoación do procedemento que permita discriminar a procedencia da iniciación do expediente administrativo. Incoado o procedemento e realizadas as publicacións preceptivas, outórgase prazo ordinario dun ano para a súa instrución e notificación da súa resolución que, de ser procedente, comprenderá ademais da declaración da Comunidade Autónoma de Galicia como herdeira *ab intestato* da persoa causante, a adxudicación administrativa dos bens e dereitos da herdanza. A declaración de herdeiros supón a aceptación da herdanza a beneficio de inventario, como xa se establecía na normativa anterior e se dispón na Lei 2/2006 de dereito civil de Galicia.

O Capítulo III, relativo á administración, xestión e liquidación da herdanza, mantén o principio xeral para o tratamento do patrimonio hereditario da súa realización e conversión en metálico –sen prexuízo das excepcións ao seu alleamento autorizadas na lei–, co fin de destinar o seu resultado aos fins de carácter asistencial e cultural que prescribe a Lei 2/2006 no seu artigo 269. Tendo en conta as dificultades de xestión e a diversidade de situacións xurídicas aparelladas a este tipo de patrimonios, establécese un novo e especial marco para a súa administración que facilite o seu tratamento áxil e efectivo, que permita a súa máis pronta liquidación e determinación do cadal distribuíble da herdanza. Neste capítulo débese destacar tamén, pola súa transcendencia, o carácter independente que se establece para este patrimonio hereditario, separado do patrimonio ordinario da Comunidade Autónoma, o que se concreta no seu tratamento extrapesupostario e na limitación de responsabilidades del derivadas ao haber hereditario, evitando, en todo caso, a confusión patrimonial.

O capítulo IV regula o reparto da herdanza, ou máis especificamente do seu cadal distribuíble. Neste punto, seguindo a lexislación comparada, o resultado da liquidación ingrésase no Tesouro, aplicándose a un concepto específico do orzamento da Comunidade Autónoma que permita a xeración de crédito a favor das consellerías competentes en materia de asistencia social e cultura, para o seu reparto entre as entidades ou institucións que a lei determina como posibles beneficiarias da herdanza. Neste capítulo establécense ademais os requisitos para solicitar a participación no reparto e os criterios de valoración das solicitudes, consonte ao réxime de concorrencia competitiva. Regúlase así mesmo, a proposta de reparto da herdanza e a súa

aprobación, a xustificación das condicións impostas e dos obxectivos da actividade a desenvolver polo beneficiario que, en principio, revestirá forma de conta xustificativa.

5

No Título IV regúlase o patrimonio empresarial manténdose basicamente a mesma estrutura e contido da norma anterior, xa adaptada ás categorizacións establecidas na Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia.

6

A xestión e optimización na utilización dos edificios administrativos previsto no Título V non presenta novidades respecto da regulación anterior, respectando os conceptos e réxime de competencias nela establecidos.

7

Nas relacións interadministrativas do Título VI realízase unha adaptación da regulación dos convenios de colaboración prevista no Capítulo VI do Título preliminar da Lei 40/2015, do 1 de outubro, de réxime xurídico do sector público, co obxecto de adaptarse ás peculiaridades da materia patrimonial. Así por exemplo, os prazos de duración dos convenios deben atender ás figuras patrimoniais obxecto de regulación, onde se establecen os 75 anos da concesión ou os 20 da explotación e cesión de bens patrimoniais.

Os convenios de colaboración, como xa ocorría na lei anterior, poden ser de natureza declarativa ou executiva. Os primeiros son aqueles acordos que se ben conteñen cláusulas susceptibles de xerar obrigas xurídicas entre as partes, a efectividade do acto ou negocio xurídico patrimonial está suxeita á tramitación dun expediente patrimonial e posterior formalización en documento administrativo ou escritura pública. Os convenios executivos non requiren para a súa efectividade de actos posteriores de natureza patrimonial e, unha vez asinados, constituirán, de conformidade coa Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das Administracións públicas, título suficiente para inscribir no Rexistro da Propiedade ou noutros rexistros públicos as operacións que se contemplan neles.

Os preceptos do Capítulo I deste Título VI pretenden con carácter xeral regular os supostos nos que existen bens de titularidade pública sobre os que outras administracións exercen as súas propias competencias, esencialmente urbanísticas, excedendo dunha simple operación patrimonial que podería formalizarse a través do correspondente documento administrativo ou escritura pública sen necesidade de acudir á figura do convenio. A este fin, prevese que os convenios non poidan limitarse a establecer prestacións propias dos actos ou contratos regulados nesta lei.

A sinatura dun convenio de colaboración de natureza patrimonial e executivo requirirá autorización do Consello da Xunta, previo informe da Asesoría Xurídica e da Intervención.

O réxime de xestión urbanística dos bens públicos contemplada no Capítulo II pretende, a través das comunicacións dos concellos, lograr unha maior información sobre a situación urbanística dos bens inmobles de titularidade autonómica.

Por outra banda, continúa recolléndose que a cualificación que o planeamento urbanístico outorgue aos bens inmobles do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia non determinará por si mesma a afectación ou desafectación destes ao dominio público. A cualificación do solo nos instrumentos de planeamento non pode afectar á natureza do mesmo dende o punto de vista da súa demanialidade. A natureza dos bens que forman parte do dominio público non pode desvirtuarse pola cualificación urbanística ao ter os instrumentos de planeamento unha finalidade distinta, como sería a de ordenación dos usos do solo.

Ademais, tendo en conta que afectación é o acto formal polo que un ben de titularidade pública se integra no dominio público en base ao seu destino, ben ao uso xeral, ben ao servizo público, se un concello carece de competencias sobre un determinado e concreto servizo público, non pode adoptar actos que directa ou indirectamente regulen e afecten ao mesmo.

8

O Título VII regula a protección e defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma. No Capítulo I, “Obrigas e deberes”, mantéñense basicamente os preceptos xerais da norma anterior, vinculando ás administracións e entidades públicas, ao seu persoal en xeral, á Policía autonómica en particular, aos notarios e rexistradores, e a calquera cidadán, a colaborar na protección e defensa do patrimonio autonómico.

Na mesma liña de continuidade están os preceptos do Capítulo II, sobre os medios de protección dos bens e dereitos da Comunidade Autónoma, relativos ao inventario, á inscrición nos rexistros públicos dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma e ao seu aseguramento. Neles, como principal novidade, incorpórase a regulación das condicións e termos de acceso ao Inventario Xeral de Bens e Dereitos por parte doutras administracións públicas e de terceiros, seguindo as pautas marcadas tanto pola normativa de desenvolvemento da Lei 33/2003, como pola en materia de transparencia, que na Lei 5/2011 anterior deixábase para un posterior desenvolvemento regulamentario.

No capítulo III, sobre a defensa dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma, ademais de determinar a competencia para a defensa xudicial e extraxudicial dos bens e dereitos, así como o sometemento a transacción ou arbitraxe, mantéñense as tradicionais facultades e prerrogativas de inspección, investigación, deslindamento, recuperación de oficio da posesión e desafiuzamento, desenvolvéndose en cada unha das seccións, detalladamente, o correspondente procedemento administrativo, de acordo coas esixencias de rango legal establecidas na Lei 39/2015. Neste capítulo tamén se regula a denuncia cidadán, de xeito que calquera persoa pode denunciar feitos que causen prexuízos ao patrimonio da Comunidade Autónoma.

9

Por último, remata a lei co título VIII, sobre o réxime sancionador, no que se seguindo basicamente as mesmas liñas fixadas na Lei 5/2011, introdúcense as adaptacións necesarias aos principios da potestade sancionadora recollidos na Lei 40/2015, do 1 de outubro, do réxime xurídico do sector público, e ao procedemento sancionador e as súas características específicas establecidos na Lei 39/2015, engadíndose no artigo 233 os indicadores económicos e sociais de ponderación da sanción que na norma anterior deixábanse para desenvolvemento regulamentario.

10

A presente lei axústase así aos principios de boa regulación contidos no artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, de procedemento administrativo común das Administracións públicas, e no artigo 37 a) da Lei 14/2013, do 26 de decembro, de racionalización do sector público autonómico de Galicia, ao responder as medidas previstas nela á satisfacción de necesidades de interese xeral coa debida proporcionalidade, eficacia e eficiencia, e recollerse na norma os obxectivos perseguidos a través dela e a súa xustificación como esixe o principio de transparencia.

TÍTULO PRELIMINAR

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación*

1. A presente lei ten por obxecto establecer o réxime xurídico dos bens e dereitos que integran o patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia.

2. Esta lei será aplicable:

a) Á Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia.

b) Ás entidades públicas instrumentais integrantes do sector público autonómico.

c) Ás sociedades mercantís públicas autonómicas e ás sociedades reguladas no artigo 102.2 da Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico, no establecido no seu Título IV. Tamén será de aplicación a estas sociedades e ás fundacións do sector público autonómico o disposto na disposición adicional sétima.

d) Ás entidades locais de Galicia, nos termos previstos na disposición adicional segunda.

Artigo 2. *Concepto de patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia e clasificación dos bens e dereitos que o integran*

1. O patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia está constituído polo conxunto dos bens e dereitos de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma e das entidades públicas instrumentais, calquera que sexa a súa natureza e o título da súa adquisición.
2. Non se entenderán incluídos no patrimonio da Comunidade Autónoma, para os únicos efectos desta lei, o diñeiro e os demais recursos financeiros da súa facenda nin, no caso das entidades públicas instrumentais, os recursos que constitúen a súa tesouraría.
3. Os bens e dereitos integrantes do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia clasifícanse en demaniais ou de dominio público e patrimoniais.
4. Son bens e dereitos de dominio público os que, integrando o patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia, se encontren afectados ao uso xeral ou á prestación de servizos públicos de competencia da Comunidade Autónoma, así como aqueles aos que unha lei outorgue expresamente o carácter de demaniais. Tamén son bens demaniais os inmobles de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e das entidades públicas instrumentais nos que se aloxen os servizos, oficinas ou dependencias dos seus órganos ou dos órganos estatutarios da Comunidade Autónoma.
5. Son bens e dereitos patrimoniais da Comunidade Autónoma de Galicia os que non teñan o carácter de demaniais.

Teñen a consideración de patrimoniais, agás nos casos nos que reúnan os requisitos previstos no punto anterior, os seguintes bens e dereitos:

- a) Os dereitos de arrendamento e outros de carácter persoal.
- b) Os valores e títulos representativos de accións e participacións no capital de sociedades mercantís ou de obrigas emitidas por estas, así como contratos de futuros e opcións cun activo subxacente constituído por accións ou participacións en sociedades mercantís.
- c) Os dereitos de propiedade incorporal.
- d) Os bens e dereitos adquiridos a título de sucesión legal *ab intestato*.
- e) Os dereitos de calquera natureza que deriven da titularidade de bens e dereitos patrimoniais.

Artigo 3. *Réxime xurídico*

1. Os bens e dereitos demaniais da Comunidade Autónoma de Galicia rexeranse por esta lei e polas disposicións que a desenvolvan, así como pola lexislación de aplicación xeral a todas as administracións públicas e pola lexislación básica estatal. Supletoriamente aplicaranse as normas xerais do dereito administrativo e, na súa falta, as normas do dereito privado, civil ou mercantil.
2. O réxime de adquisición, administración, protección, defensa e alleamento dos bens e

dereitos patrimoniais será o previsto nesta lei e nas disposicións que a desenvolvan ou complementen, así como na lexislación de aplicación xeral a todas as administracións públicas e na lexislación básica estatal. Supletoriamente aplicaranse as normas do dereito administrativo, en todas as cuestións relativas á competencia para adoptar os correspondentes actos e ao procedemento que teña que seguirse, e as normas do dereito privado, civil ou mercantil, no que afecte os restantes aspectos do seu réxime xurídico.

3. As augas terrestres, montes, minas, explotacións de hidrocarburos, estradas, vías pecuarias, portos e demais propiedades administrativas especiais, e o patrimonio cultural, rexeranse pola súa lexislación específica, sen prexuízo da aplicación supletoria desta lei.

4. O réxime xurídico do patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia regulado nesta lei non poderá ser modificado por outras normas sectoriais sen contar co informe da consellería competente en materia de patrimonio.

Artigo 4. *Competencias*

1. O exercicio das facultades derivadas da titularidade dominical do patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma corresponde con carácter xeral á consellería competente en materia de patrimonio, agás que legalmente se atribúa para determinados bens ou dereitos a outro órgano.

O anteriormente disposto enténdese sen prexuízo das competencias das demais consellerías e entidades públicas instrumentais para a administración, xestión, aproveitamento, conservación e colaboración na protección e defensa dos bens e dereitos que lles fosen adscritos para o cumprimento dos seus fins.

2. As entidades públicas instrumentais exercerán respecto dos seus bens e dereitos todas as facultades derivadas da titularidade deles, coas particularidades previstas nesta lei.

Artigo 5. *Principios*

1. Os bens e dereitos de dominio público da Comunidade Autónoma de Galicia son inalienables, imprescritibles e inembargables e non poden ser obxecto de gravame, carga, afección, transacción ou arbitraje.

2. Por razón do seu destino, os bens e dereitos patrimoniais da Comunidade Autónoma de Galicia exclúiranse das providencias de embargo e dos mandamentos de execución que diten os órganos xurisdiccionais e administrativos nos seguintes casos:

a) Cando se encontren materialmente afectados a un uso, servizo ou función pública.

b) Cando os seus rendementos ou o produto do seu alleamento estean legalmente afectados a fins determinados.

c) Cando se trate de valores ou títulos representativos do capital de sociedades mercantís autonómicas que executen políticas públicas ou presten servizos de interese económico xeral.

TÍTULO I

Bens e dereitos demaniais

CAPÍTULO I

Afectacións e desafectacións

Sección 1ª. Afectacións

Artigo 6. A afectación e as súas formas

1. A afectación determina a vinculación dos bens e dereitos patrimoniais a un uso xeral ou a un servizo público de competencia da Comunidade Autónoma de Galicia, e a súa conseguinte integración no dominio público.

2. A afectación realizaraa o órgano competente en virtude de acto expreso, agás que derive dunha norma con rango de lei.

3. Producen os mesmos efectos que a afectación expresa os feitos e actos seguintes:

a) A utilización pública, notoria e continuada durante un ano, pola Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia, as entidades públicas instrumentais ou os órganos estatutarios, de bens e dereitos da súa titularidade para un uso xeral ou para un servizo público de competencia da Comunidade Autónoma.

b) A adquisición de bens e dereitos por prescripción adquisitiva, de conformidade coas regras de dereito privado, cando os actos posesorios vinculen o ben ou dereito ao uso xeral ou a un servizo público.

c) A adquisición de bens e dereitos por expropiación forzosa, suposto no que os bens ou dereitos adquiridos se entenderán afectados ao fin determinante da declaración de utilidade pública ou interese social, incluídos aqueles adquiridos a instancia do expropiado.

d) A adquisición de bens e dereitos a título oneroso sen exercicio da potestade expropiatoria para o cumprimento dun fin de uso xeral ou de servizo público de competencia da Comunidade Autónoma de Galicia.

e) A adquisición de bens e dereitos a título gratuíto baixo condición ou modo da súa afectación a un fin determinado de uso xeral ou de servizo público de competencia da Comunidade Autónoma de Galicia.

f) A aprobación polo Consello da Xunta de programas ou plans de actuación xeral excepto en materia urbanística, ou proxectos de obras ou servizos de competencia da Comunidade

Autónoma de Galicia, cando deles resulte a vinculación de bens ou dereitos determinados a fins de uso xeral ou de servizo público de competencia da Comunidade Autónoma.

g) A adscrición de bens e dereitos patrimoniais a entidades públicas instrumentais, nos termos previstos na sección 3ª do capítulo II deste título.

4. En ningún caso se entenderá producida a afectación dos bens e dereitos da Comunidade Autónoma pola simple cualificación urbanística dos seus usos.

Artigo 7. Competencia

1. A afectación dos bens e dereitos do patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia será acordada pola persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio mediante orde.

2. A afectación dos bens e dereitos das entidades públicas instrumentais será acordada polo órgano unipersoal de goberno.

Artigo 8. Procedemento

1. No ámbito da Administración xeral, a instrución do procedemento corresponde ao órgano directivo competente en materia de patrimonio, que o incoará de oficio, a iniciativa propia ou por petición da consellería ou entidade interesada.

2. A orde ou o acordo de afectación deberá expresar o seguinte:

a) Descrición do ben ou dereito afectado.

b) Os fins aos que se destina.

c) A circunstancia de quedar aquel integrado no dominio público.

d) A referencia catastral cando a natureza do ben ou dereito o permita.

e) O órgano ao que lle corresponden as facultades derivadas da adscrición.

f) No seu caso, as condicións ou requisitos sobre o uso ou destino do ben ou dereito.

3. Poderá acordarse a afectación de bens e dereitos por un prazo determinado, transcorrido o cal os bens recuperarán a súa condición orixinal. Neste caso a orde ou o acordo establecerá expresamente a desafectación á finalización do prazo.

4. Os bens e dereitos da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia adquirirán natureza demanial dende a data da orde de afectación, sen prexuízo da súa posterior extensión en acta subscrita pola persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio e a persoa titular da consellería ou entidade pública instrumental á que quede adscrito o ben ou

dereito. Non será precisa esta formalización cando a consellería ou a entidade pública instrumental, por calquera circunstancia, xa estivese ocupando o ben ou dereito.

5. Cando unha consellería ou entidade pública instrumental tivese coñecemento dos feitos ou realizase actuacións que dean lugar a calquera dos supostos de afectación previstos no punto 3 do artigo 6, deberá comunicalo ao órgano directivo competente en materia de patrimonio, con identificación suficiente do ben ou dereito correspondente e do fin ao que se destina. Este emitirá as instrucións precisas para a regularización física e xurídica do ben ou dereito e procederá á súa anotación no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia ditando, no seu caso, a resolución que declare a súa demanialidade.

Sección 2ª Afectacións secundarias

Artigo 9. Afectación secundaria e competencia

1. Os bens e dereitos afectados ao cumprimento dos fins ou servizos das consellerías e das entidades públicas instrumentais poden ser obxecto dunha ou varias afectacións secundarias, sempre que os diversos fins concorrentes sexan compatibles entre si. A concorrencia de diversas afectacións respecto dun mesmo ben ou dereito non altera a adscrición orgánica esixida pola afectación principal.

2. A afectación secundaria será acordada pola persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio mediante orde.

3. De xurdiren discrepancias entre as consellerías ou entidades públicas instrumentais interesadas, decidirá a consellería competente en materia de patrimonio, logo de outorgarlles audiencia.

Artigo 10. Procedemento

1. O procedemento tramitarase conforme ao artigo 8 desta lei.

2. Non obstante o anterior, a participación das diversas consellerías ou entidades públicas instrumentais na xestión dos bens ou dereitos poderase determinar mediante acordos ou protocolos de actuación entre elas, podendo remitirse a orde de afectación secundaria ao que alí se prevea sobre o exercicio e distribución desas facultades.

3. A acta regulada no artigo 8.4 será subscribida pola persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio, a persoa titular da consellería ou entidade pública instrumental que dispoña da adscrición derivada da afectación principal e a persoa titular da consellería ou entidade pública instrumental que vaia a dispoñer da adscrición derivada da afectación secundaria.

4. En calquera momento, a consellería competente en materia de patrimonio mediante orde e previa petición da consellería ou entidade pública instrumental beneficiaria, poderá deixar sen efecto a afectación secundaria. Neste caso, os bens e dereitos quedarán vinculados aos fins ou servizos da consellería ou entidade pública instrumental titular da afectación principal.

Sección 3.ª Desafectacións

Artigo 11. Desafectación e competencia

1. Os bens e dereitos demaniais perden esta condición e adquiren a de patrimoniais nos casos nos que se produza a súa desafectación, por deixar de destinarse a un uso xeral ou a un servizo público de competencia da Comunidade Autónoma de Galicia.

2. Agás nos supostos previstos nesta lei, a desafectación deberá realizarse sempre de forma expresa.

3. Os bens inmobles e os dereitos sobre eles da Administración xeral da Comunidade Autónoma afectados ao cumprimento dos fins ou servizos das consellerías e das entidades públicas instrumentais serán desafectados pola persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio mediante orde.

Unha vez desafectados, a administración, xestión e conservación dos inmobles e dereitos sobre eles corresponderá á consellería competente en materia de patrimonio sen prexuízo de que, por circunstancias excepcionais ou cando os seus rendementos ou o produto do seu alleamento estea vinculado a fins determinados, poida encargarse á consellería ou entidade pública instrumental anterior titular da adscrición.

4. Os bens e dereitos de titularidade das entidades públicas instrumentais serán desafectados polo órgano unipersoal de goberno, sen prexuízo de que, cando non sexan necesarios para o cumprimento dos seus propios fins, se incorporen ao patrimonio da Administración xeral, de conformidade co disposto no artigo 22 desta lei.

5. Os bens e dereitos afectados ao dominio público en virtude de lei, de conformidade co artigo 6.2, desafectaranse polo procedemento previsto na norma que procedeu a realizar a afectación e, no seu defecto, por unha norma do mesmo rango xerárquico.

6. A desafectación dos bens mobles ou dereitos sobre eles adquiridos polas consellerías ou afectados ao cumprimento dos fins ou servizos daquelas é competencia da persoa titular da respectiva consellería, sen prexuízo do disposto nos artigos 130.4 e 145.5 desta lei.

Unha vez que os bens adquiren a condición de patrimoniais, seguirán sendo xestionados polas respectivas consellerías.

Artigo 12. Procedemento

1. A instrución do procedemento de desafectación de bens inmobles ou dereitos sobre eles de titularidade da Administración xeral corresponde ao órgano directivo competente en materia de patrimonio, que o incoará de oficio, a iniciativa propia previo informe da consellería ou entidade interesada ou por petición desta.

A consellería ou entidade pública instrumental que pretenda a desafectación deberá expresar as causas que determinan a petición e remitir ao órgano directivo competente en materia de patrimonio a documentación identificativa do mesmo, que incluírá:

- a) Enderezo actual do inmovble.
- b) Referencia catastral, cando a natureza do ben ou dereito o permita.
- c) De proceder de expropiación, informe sobre a tramitación do procedemento de reversión ante os expropiados ou os seus herdeiros, con indicación do seu resultado, ou xustificación de no ser necesaria a súa tramitación.
- d) Declaración de que o ben se atopa libre de ocupantes, ou identificación destes.
- e) En inmobles ou dereitos sobre eles sometidos ao réxime de propiedade horizontal, información sobre as cotas mensuais que se abonan á comunidade de propietarios e estado dos correspondentes pagos.

2. A desafectación dos bens inmobles e dereitos sobre eles integrados no patrimonio da Administración xeral requirirá, para a súa efectividade, da súa recepción formal pola consellería competente en materia de patrimonio, ben mediante acta de entrega subscrita pola persoa titular do órgano directivo competente e por un representante designado pola consellería ou entidade pública instrumental á que estivesen adscritos os bens ou dereitos, ou ben mediante acta de toma de posesión levantada polo órgano directivo citado, sen prexuízo do disposto no artigo 11.3 desta lei.

Os órganos ou entidades que tivesen adscritos previamente os bens ou dereitos seguirán asumindo as funcións sinaladas no artigo seguinte desta lei, así como as obrigas económicas derivadas do seu uso e tenencia, ata a data en que se produza a recepción formal prevista no punto anterior.

3. Os expedientes de venda ou cesión gratuíta de bens inmobles ou dereitos sobre eles do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia poderán tramitarse aínda cando estes se manteñan afectos a un uso ou servizo público, sempre que se produza a súa desafectación antes de ditar a resolución ou acto aprobatorio da correspondente operación patrimonial.

CAPÍTULO II

Adscricións e desadscricións

Sección 1.ª Adscricións e desadscricións internas

Artigo 13. Adscricións e desadscricións de bens e dereitos demaniais

1. A adscrición regulada nesta sección é o acto polo que se atribúe a unha consellería ou entidade pública instrumental o uso, administración, xestión, conservación e colaboración na protección e defensa de bens e dereitos demaniais, sen cambio na súa titularidade ou cualificación xurídica.

Nos inmobles adscritos que formen parte de edificios constituídos en réxime de propiedade horizontal, a adscrición conferirá facultades representativas nas xuntas de propietarios, agás que a consellería competente en materia de patrimonio, pola índole do asunto, decida asumir directamente a representación da Comunidade Autónoma de Galicia.

2. Poderán adscribirse bens e dereitos demaniais ás consellerías e entidades públicas instrumentais, cando sexan necesarios para o cumprimento dos fins atribuídos á súa competencia.

3. A adscrición poderá ser expresa ou ter carácter implícito. A adscrición estará implícita na afectación ao dominio público. A afectación implícita ou tácita comportará a adscrición orgánica do ben ou dereito á consellería ou entidade pública instrumental correspondente.

4. A consellería competente en materia de patrimonio adoptará as medidas que considere oportunas para a adecuada conservación dos bens e dereitos e a súa efectiva aplicación aos fins expresados no acordo de adscrición.

5. Cando o uso dun ben ou dereito adscrito a unha consellería ou entidade pública instrumental resulte innecesario para o cumprimento dos seus propios fins, deberá comunicarse á consellería competente en materia de patrimonio, para a adopción das medidas que sexan procedentes conforme a esta lei.

6. Cando a consellería competente en materia de patrimonio teña coñecemento da existencia dalgún ben inmovible ou dereito que non se estea aplicando á finalidade para o que foi afecto, poderá solicitar información á consellería ou entidade pública instrumental que o teña adscrito. No caso de que non exista un proxecto de actuación concreto, poderá desadscribir ou, se é o caso, desafectar aquel polo procedemento previsto neste título, sen prexuízo do disposto no artigo 22 para as entidades públicas instrumentais.

7. Non será necesaria a tramitación do expediente patrimonial previsto neste capítulo cando unha consellería ou entidade pública instrumental necesite dun determinado espazo nun inmovible adscrito a outra consellería ou entidade pública instrumental, por un período inferior a un ano.

Neste suposto, no que non resultará modificada a adscrición do ben ou dereito, sempre será necesaria a autorización previa da consellería competente en materia de patrimonio, logo da comunicación conxunta das consellerías ou entidades públicas instrumentais interesadas, debendo quedar xustificado no expediente a necesidade de continuar dispoñendo da adscrición por parte da consellería ou entidade pública instrumental que acepta compartir o inmovible.

Artigo 14. *Competencia*

1. A adscrición e desadscrición de bens e dereitos demaniais da Comunidade Autónoma de Galicia ás diferentes consellerías e entidades públicas instrumentais será acordada pola persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio, mediante orde.
2. A desafectación dos bens e dereitos do dominio público significará a súa desadscrición orgánica, agás no suposto do artigo 11.6 desta lei.
3. De xurdiren discrepancias entre as distintas consellerías e entidades públicas instrumentais sobre a administración, xestión, conservación e colaboración na protección e defensa dun ben ou dereito, decidirá a consellería competente en materia de patrimonio, logo da audiencia das consellerías ou entidades interesadas.

Artigo 15. *Procedemento*

1. A instrución do procedemento de adscrición e desadscrición corresponde ao órgano directivo competente en materia de patrimonio, que o incoará de oficio, a iniciativa propia, previo informe da consellería ou entidade interesada, ou por petición desta.

A orde de adscrición ou desadscrición deberá expresar o seguinte:

- a) O ben ou dereito que comprenda, indicando o seu carácter demanial.
 - b) A referencia catastral cando a natureza do ben ou dereito o permita.
 - c) A consellería ou entidade pública instrumental que dispoñerá das facultades de administración, xestión, conservación e colaboración na súa protección e defensa.
 - d) Outras condicións ou requisitos sobre o uso do ben ou dereito, cando se considere oportuno a súa introdución.
2. A realización dunha adscrición suporá, de ser o caso, a desadscrición implícita dos bens e dereitos das consellerías ou entidades públicas instrumentais titulares da anterior adscrición.

A desadscrición dun ben ou dereito, cando non comporte a súa desafectación, requirirá a necesaria adscrición a outra consellería ou entidade pública instrumental, agás no suposto regulado na sección terceira deste capítulo.

3. Os bens e dereitos demaniais poderán ser obxecto dunha ou máis adscricións, sempre que a utilización conxunta non resulte incompatible e se manteña a mesma afectación.

Cando a adscrición de bens inmobles ou dereitos sobre eles se produza conxuntamente a favor de varias consellerías ou entidades públicas instrumentais, deberá recollerse a porcentaxe de ocupación que corresponde a cada unha delas sobre a totalidade do inmovible.

No suposto previsto no parágrafo anterior, de iniciarse o expediente a petición dunha consellería ou entidade pública instrumental, deberán achegar ao órgano directivo competente en materia de patrimonio un plano acreditativo da distribución obxecto de adscrición.

4. O ben ou dereito quedará adscrito dende a data da orde de adscrición, sen prexuízo de que posteriormente sexa preciso estender a pertinente acta, que subscribirán a persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio e a persoa titular da consellería ou entidade pública instrumental á que quede adscrito o ben ou dereito. Non será precisa esta formalización cando a consellería ou a entidade pública instrumental, por calquera circunstancia, xa estivese ocupando o ben ou dereito.

5. Os bens e dereitos de titularidade das entidades públicas instrumentais que temporalmente non sexan necesarios para o cumprimento dos seus propios fins, poderán ser adscritos a outras consellerías ou entidades públicas instrumentais pola consellería competente en materia de patrimonio.

Na tramitación do expediente, a entidade pública instrumental propietaria do ben ou dereito deberá remitir ao órgano directivo competente en materia de patrimonio unha memoria xustificativa da adscrición, onde se inclúan as previsións futuras de utilización do ben, xunto coa solicitude da consellería ou entidade pública instrumental interesada. Ademais, no caso dos bens inmoables ou dereitos sobre eles, será preciso que estean debidamente dados de alta no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia.

A acta prevista no punto cuarto será subscribida tamén pola persoa titular da entidade pública instrumental titular do ben ou dereito.

Sección 2.ª Reestruturacións orgánicas

Artigo 16. Cambios de adscrición por reestruturación orgánica

1. Nos casos de reestruturación orgánica entenderase que os bens e dereitos continúan vinculados aos mesmos fins, funcións ou servizos, e consideraranse adscritos ao órgano ou entidade pública instrumental ao que se lle atribúan as respectivas competencias, sen necesidade de declaración expresa.

2. As consellerías ou as entidades públicas instrumentais ás que queden adscritos os bens ou dereitos, comunicarán á consellería competente en materia de patrimonio o cambio de adscrición orgánica operado, para que se proceda a tomar razón del no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma.

Se a adaptación da situación patrimonial á reforma orgánica producida esixe unha distribución dos bens entre varias consellerías ou entidades, esta comunicación débese cursar co acordo expreso de todas elas. Na falta de acordo, cada consellería ou entidade remitirá á consellería competente en materia de patrimonio unha proposta de distribución dos bens, e a persoa titular desta resolverá en último termo sobre a adscrición.

Sección 3.ª Adscripción e desadscripción de bens e dereitos patrimoniais a entidades públicas instrumentais

Artigo 17. Adscripción

1. Os bens e dereitos patrimoniais da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia poderán ser adscritos ás entidades públicas instrumentais para a súa vinculación directa a un servizo da súa competencia ou para o cumprimento dos seus fins propios. En ambos os dous casos, a adscripción levará implícita a afectación do ben ou dereito, que pasará a integrarse no dominio público.
2. Igualmente, os bens e dereitos patrimoniais propios dunha entidade pública instrumental poden ser adscritos ao cumprimento de fins propios doutra de conformidade co disposto no artigo 15.5 da presente lei.
3. A adscripción será acordada pola persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio mediante orde. A instrución do procedemento corresponde ao órgano directivo competente en materia de patrimonio, que o incoará de oficio, a iniciativa propia previo informe da entidade interesada ou por petición desta.

Artigo 18. Carácter finalista da adscripción

1. Os bens e dereitos deben destinarse ao cumprimento dos fins que motivaron a súa adscripción e na forma e coas condicións que, de ser o caso, se establezan no correspondente acordo. A alteración posterior destas condicións debe ser autorizada expresamente pola consellería competente en materia de patrimonio.
2. O órgano directivo competente en materia de patrimonio verificará a aplicación dos bens e dereitos ao fin para o que foron adscritos, e poderá adoptar para estes efectos cantas medidas sexan necesarias.
3. Corresponde ás entidades públicas instrumentais o exercicio das facultades de administración, xestión, conservación e colaboración na protección e defensa dos bens e dereitos que teñan adscritos.

Artigo 19. Desadscripción por incumprimento do fin ou por deixar de ser necesario

1. Se os bens ou dereitos adscritos non son destinados ao fin previsto dentro do prazo que, de ser o caso, se fixase, deixan de selo posteriormente ou se incumpre calquera outra condición establecida para a súa utilización, a persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio procederá á desadscripción dos bens ou dereitos mediante orde.
2. Igualmente se procederá á desadscripción no caso de que a entidade que teña adscritos os bens ou dereitos non exerza as competencias que lle corresponden de acordo co artigo anterior, ou cando estes deixen de ser necesarios para o cumprimento dos fins que motivaron a

adscripción. Neste último caso, a consellería competente en materia de patrimonio incoará e tramitará o correspondente procedemento, por propia iniciativa ou en virtude da comunicación que, comprobado que o ben ou dereito xa non é necesario, está obrigada a cursar a entidade que os tivese adscritos. A persoa titular da devandita consellería adoptará a resolución procedente.

3. No caso de que se proceda á desadscripción dos bens, o titular do ben ou dereito pode esixir o valor dos detrimentos experimentados por eles, actualizados ao momento no que se produza a desadscripción, ou o custo da súa rehabilitación, logo de taxación.

4. A desadscripción, que levará implícita a desafectación, requirirá, para a súa efectividade, da recepción formal do ben ou dereito mediante acta de entrega subscrita pola persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio, e por un representante da entidade pública instrumental á que estivesen adscritos os bens ou dereitos, ou ben mediante acta de toma de posesión levantada polo citado órgano directivo.

CAPÍTULO III

Mutacións demaniais

Artigo 20. Mutación demanial

1. A mutación demanial é o acto en virtude do cal se efectúa a desafectación dun ben ou dereito do patrimonio da Comunidade Autónoma, con simultánea afectación a outro uso xeral, fin ou servizo público.

2. A mutación demanial debe efectuarse de forma expresa e conleva a modificación dos fins específicos aos que os bens ou dereitos se vinculan e, de ser o caso, a alteración da adscripción orgánica deles, sen transferencia de titularidade nin cambio da súa cualificación xurídica.

Artigo 21. Competencia e procedemento

1. A mutación demanial de bens e dereitos de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma afectados ao cumprimento dos fins ou servizos das consellerías ou das entidades públicas instrumentais, será acordada de oficio pola persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio mediante orde, por iniciativa propia ou por petición da consellería ou entidade interesada, logo do informe da consellería ou da entidade á que estean adscritos os bens ou dereitos.

2. A mutación de destino dos bens e dereitos das entidades públicas instrumentais para o cumprimento dos seus fins propios será acordada polo órgano unipersoal de goberno.

A mutación de destino de bens inmoables e dereitos sobre eles das entidades públicas instrumentais para o cumprimento de fins, funcións ou servizos das consellerías, ou doutras

entidades públicas instrumentais, será acordada de oficio pola persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio mediante orde, por proposta conxunta das entidades ou órganos interesados.

3. A mutación demanial seguirá o procedemento regulado para as adscricións no artigo 15 da presente lei. A orde ou o acordo de mutación demanial deberá incluír o novo uso xeral, fin ou servizo público. A acta prevista no punto catro de dito artigo deberá ser asinada tamén pola persoa titular da consellería ou entidade pública instrumental que dispuxera previamente da adscrición do ben ou dereito.

CAPÍTULO IV

Incorporación ao patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia de bens e dereitos das entidades públicas instrumentais

Artigo 22. Incorporación de bens e dereitos

1. Os bens e dereitos das entidades públicas instrumentais que non sexan necesarios para o cumprimento dos seus fins, incorporaranse ao patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma coas excepcións previstas no artigo seguinte.
2. A incorporación de bens e dereitos demaniais supón a súa desafectación.

Artigo 23. Excepcións á incorporación

1. Exceptúanse do disposto no artigo anterior os bens e dereitos das entidades públicas instrumentais adquiridos por elas co propósito de devolvelos ao tráfico xurídico privado de acordo cos seus fins peculiares. Tamén quedarán exceptuados os bens mobles obsoletos, de escaso valor económico ou aqueles que, polas súas propias características singulares, só sexan susceptibles de utilización pola entidade pública instrumental titular.
2. A persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio pode acordar a non incorporación dun ben ou dereito ao patrimonio da Administración xeral cando considere que o mesmo carece, directa ou indirectamente, de toda utilidade para o cumprimento dos seus fins.

Artigo 24. Procedemento e competencia

1. O órgano directivo competente en materia de patrimonio tramitará o procedemento de incorporación, por propia iniciativa ou en virtude da comunicación que debe realizar a entidade pública instrumental cando comprobe que os bens ou dereitos non son necesarios para o desenvolvemento dos seus propios fins.

A comunicación realizada pola entidade pública instrumental deberá ir acompañada da documentación identificativa do ben ou dereito e dunha memoria explicativa dos gastos que

xera o ben e do seu estado de pagamento, aclarando a súa natureza demanial ou patrimonial. En defecto de comunicación, a entidade pública instrumental deberá achegar ao órgano directivo competente en materia de patrimonio a documentación que lle sexa requirida para acordar a incorporación.

2. A persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio acordará a incorporación mediante orde.

Artigo 25. Formalización

1. Acordada a incorporación, esta será efectiva no momento da formalización dunha acta de entrega subscrita entre a persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio e o órgano unipersoal de goberno da entidade pública instrumental ou, de ser o caso, mediante acta de toma de posesión levantada por aquela.

2. A entidade pública instrumental titular dos bens ou dereitos deberá remitir ao órgano directivo competente en materia de patrimonio os orixinais dos títulos de propiedade, así como as licenzas, permisos, proxectos e, en xeral, calquera tipo de documentación técnica da que se dispoña relativa a estes bens ou dereitos.

3. A entidade pública instrumental deberá asumir as cantidades pendentes de pagamento que foran esixibles no momento en que era titular dos bens e dereitos.

Artigo 26. Natureza do ben ou dereito adquirido

1. Os bens e dereitos adquiridos polo procedemento previsto neste capítulo terán natureza patrimonial, agás o disposto no punto seguinte.

2. Se durante a tramitación do procedemento de incorporación se ten coñecemento de que algunha consellería está interesada no ben ou dereito, o órgano directivo competente en materia de patrimonio poderá propoñer a súa incorporación ao patrimonio, conxuntamente coa súa afectación.

A acta de entrega tamén deberá estar asinada polo representante da consellería ou entidade pública instrumental á que se adscriba o ben ou dereito.

Artigo 27. Incorporación por supresión de entidades públicas instrumentais

1. No caso de supresión de entidades públicas instrumentais, a incorporación dos seus bens e dereitos ao patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia

efectuarase en virtude da disposición que estableza a devandita supresión. A consellería da que dependa a entidade comunicará á consellería competente en materia de patrimonio, acompañando unha relación dos seus bens e dereitos.

2. A inscrición no rexistro da propiedade practicarase coa presentación da disposición en virtude da cal se produciu a supresión da entidade.

CAPÍTULO V

Tráfico xurídico público entre administracións públicas

Sección 1ª.-Ámbito e requisitos

Artigo 28. Administracións públicas

Aos efectos do previsto no presente capítulo entenderase como outra administración pública o resto de administracións públicas territoriais distintas da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 29. Requisitos previos

1. As figuras xurídicas previstas no presente capítulo só serán aplicables a outras administracións públicas cando exista reciprocidade, é dicir, cando contemplan na súa lexislación a posibilidade de aplicación de figuras análogas a favor da Administración xeral da Comunidade Autónoma.

2. Será requisito necesario para a tramitación dos expedientes regulados no artigo 35 que os bens ou dereitos a transmitir ou recibir se atopen depurados física e xuridicamente, practicándose o deslindamento se fora necesario, e inscritos correcta e individualmente tanto no catastro inmobiliario como no Rexistro da Propiedade.

Aos supostos regulados no presente capítulo seralles de aplicación o disposto no artigo 84.3 da presente lei.

3. Só procederá a tramitación de adscricións ou mutacións demaniais cando sobre o fin concreto determinante da afectación existan competencias compartidas ou concorrentes entre as dúas administracións públicas.

Sección 2ª. Adscrición e mutación demanial a favor doutras administracións públicas

Artigo 30. Adscrición e mutación demanial

1. Os bens inmobles e dereitos sobre eles do patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia poden ser adscritos a outras administracións públicas para os mesmos fins determinantes da afectación, e sen cambio da titularidade nin da cualificación xurídica.
2. Os bens inmobles e dereitos sobre eles de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia afectados ao cumprimento dos fins ou servizos das consellerías e das entidades públicas instrumentais poderán afectarse a outros usos ou servizos públicos de competencia doutras administracións públicas, sen transferencia de titularidade nin cambio da súa cualificación xurídica.
3. Os gastos e tributos que xeren os bens ou dereitos obxecto da adscrición ou mutación demanial serán en todo caso de conta da administración beneficiaria dela.

Artigo 31. Competencia

1. Corresponde á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio acordar, mediante orde, a adscrición ou mutación de destino de bens inmobles e dereitos sobre eles demaniais da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia ao cumprimento de usos ou servizos públicos de competencia doutras administracións públicas.
2. A competencia para aceptar bens inmobles ou dereitos sobre eles en adscrición ou mutación demanial procedentes doutras administracións públicas, a favor da Administración xeral da Comunidade Autónoma, corresponde á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio mediante orde.

Artigo 32. Procedemento

1. A instrución do procedemento de adscrición ou mutación demanial a favor doutras administracións públicas corresponderá ao órgano directivo competente en materia de patrimonio, que o incoará de oficio, por petición da administración pública interesada.
2. Toda petición deberá indicar o ben ou dereito obxecto da adscrición ou mutación demanial e acompañarase dunha memoria detallada dos fins de uso xeral ou de servizo público aos que se pretende dedicar, debendo acreditar que se conta no momento da petición cos medios necesarios para o seu cumprimento.

Recibida a documentación citada, procederase ao seu exame e comprobación, solicitando a súa subsanación se estivese incompleta ou non se axustara aos requisitos preceptivos.

O órgano directivo competente en materia de patrimonio, previamente á incoación do expediente, deberá recabar o informe da consellería ou entidade pública instrumental que dispoña da adscrición do ben ou dereito, aos efectos de determinar a necesidade do mesmo para as actividades propias.

Non se incoará o procedemento cando resulte contrario ao ordenamento xurídico, o ben ou dereito sexa preciso exclusivamente para as actividades propias, exista algún tipo de previsión

de actuación presente ou futura ou, en xeral, non se considere oportuno tramitar a adscrición ou mutación.

3. Incoado o expediente, o órgano directivo competente en materia de patrimonio redactará unha proposta de adscrición ou mutación demanial que someterá a informe da Asesoría Xurídica e da Intervención, que deberá examinar especialmente as implicacións orzamentarias e económico-financieiras da operación.

Deberá incorporarse ao expediente un certificado do Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma relativo á valoración do ben ou dereito ou, no seu defecto, un informe de taxación realizado ao abeiro do disposto no artigo 64 desta lei.

4. A orde que acorde a adscrición ou mutación demanial deberá conter as mencións requiridas polo artigo 8.2 da presente lei e fixará cantas condicións, requisitos e prazos se estimen necesarios para o adecuado uso do ben ou dereito.

A orde publicarase no Diario Oficial de Galicia e xurdirá efectos dende a recepción dos bens ou dereitos polo órgano competente da administración pública á que se destinen, mediante a subscripción dunha acta entre o representante desta e a persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio.

5. A adscrición ou mutación demanial de bens inmobles ou dereitos sobre eles a favor da Administración xeral da Comunidade Autónoma tramitarase polo órgano directivo competente en materia de patrimonio, debendo incorporarse ao expediente a seguinte documentación:

- a) Acordo de adscrición ou mutación demanial adoptado polo órgano competente.
- b) Título de propiedade.
- c) Acreditación da inscrición rexistral e referencia catastral.
- d) Plano.

A proposta de orde pola que se acepte o ben ou dereito someterase a informe da Asesoría Xurídica e da Intervención, que deberá examinar especialmente as implicacións orzamentarias e económico-financieiras da operación.

A orde de aceptación determinará o destino do ben ou dereito e a consellería que dispoñerá das facultades sobre o mesmo, publicándose no Diario Oficial de Galicia.

Artigo 33. *Vinculación ao fin*

1. A administración pública á que se tivesen afectado ou adscrito os bens ou dereitos utilizaraos de acordo co fin sinalado, exercendo sobre eles as correspondentes facultades demaniais, sen prexuízo das facultades dominicais que corresponden á Comunidade Autónoma de Galicia como titular dos bens ou dereitos.

2. Anualmente a administración pública receptora dos bens e dereitos deberá remitir ao órgano directivo competente en materia de patrimonio un informe sobre os usos aos que se destina o ben ou dereito. Calquera obra que se realice nos inmobles deberá ser autorizada previamente pola consellería competente en materia de patrimonio.

3. O órgano directivo competente en materia de patrimonio poderá en calquera momento solicitar tanta información sexa precisa sobre as condicións do ben ou dereito, e realizar as actuacións de inspección que entenda procedentes conforme ao regulado nesta lei.

Artigo 34. *Devolución*

1. Se os bens ou dereitos non son destinados á finalidade establecida dentro do prazo que, de ser o caso, se fixase, deixasen de estalo posteriormente, se negase a súa inspección ou se incumprise calquera condición establecida no acordo de adscrición ou mutación, o órgano directivo competente en materia de patrimonio redactará unha proposta de desadscrición dos bens ou dereitos que someterá a informe da Asesoría Xurídica.

Corresponde á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio acordar mediante orde a desadscrición dos bens e dereitos demaniais, que será comunicada á administración pública receptora coa obriga de entregalos nun prazo máximo de trinta días naturais, coa subscrición da correspondente acta ou, de ser o caso, por acta de toma de posesión levantada polo órgano directivo competente en materia de patrimonio.

Se o ben ou dereito fora necesario para os fins propios da Administración xeral da Comunidade Autónoma ou dalgunha entidade pública instrumental do sector público autonómico acordarase, previa comunicación á administración pública receptora, a desadscrición dos bens e dereitos demaniais.

2. No caso de non abandonar e deixar libres os bens, dentro do prazo outorgado, a disposición da consellería competente en materia de patrimonio, esta poderá executar por si o lanzamento mediante o procedemento previsto no Título VII da lei e impoñer as sancións previstas no Título VIII.

3. Unha vez recepcionados pola consellería competente en materia de patrimonio, os bens e dereitos continuarán tendo natureza demanial e manterán a adscrición á consellería ou entidade pública instrumental que con anterioridade dispoñía dos mesmos, agás que se tramite unha mutación demanial ou un cambio de adscrición.

4. Serán por conta do beneficiario da adscrición ou mutación o detrimento ou deterioro sufridos polos bens ou dereitos ou o custo da súa rehabilitación, sen que sexan indemnizables os gastos nos que incorra para cumprir coas posibles cargas ou condicións impostas.

5. Xunto co inmovible ou dereito deberá achegarse ao órgano directivo competente en materia de patrimonio a documentación técnica das posibles obras que se tivesen realizado no ben.

Sección 3ª. Cambio de titularidade de bens inmobles e dereitos sobre eles

Artigo 35. Transmisión de titularidade

1. A titularidade dos bens inmobles e dereitos sobre eles demaniais do patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia poderá ser transmitida gratuitamente a outras administracións públicas, para os mesmos fins determinantes da afectación ou para outros fins de uso xeral ou de servizo público de competencia da administración pública receptora dos bens ou dereitos.

2. A transmisión da titularidade terá carácter persoalísimo.

Artigo 36. Competencia

1. Corresponde á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio acordar de oficio, mediante orde, o cambio de titularidade de bens inmobles demaniais e de dereitos sobre eles da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia, previa petición da administración pública interesada.

2. Corresponde á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio, mediante orde, aceptar os bens inmobles demaniais e dereitos sobre eles procedentes doutras administracións públicas, a favor da Administración xeral da Comunidade Autónoma.

Artigo 37. Procedemento

1. O procedemento e condicións regulados no artigo 32 e seguintes serán aplicables ás transmisións de titularidade de bens inmobles e dereitos demaniais.

2. Cando na transmisión da titularidade dun ben ou dereito demanial a favor da Administración xeral se estableza como condición, a súa afectación permanente a determinado destino, entenderase cumprido, en todo caso, se durante trinta anos serviron a este aínda que logo deixasen de estar por circunstancias sobrevidas de interese público.

3. O cambio de titularidade formalizarase en documento administrativo que asinarán a persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio e un representante da outra administración pública.

CAPÍTULO VI

Utilización dos bens e dereitos demaniais

Sección 1ª.- Disposición xeral

Artigo 38. Necesidade de título habilitante

1. Ninguén pode, sen título que o autorice, outorgado pola autoridade competente, ocupar bens de dominio público do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia ou utilíza-los en forma que exceda o dereito de uso que, de ser o caso, corresponde a todos.

2. As autoridades autonómicas responsables da tutela e defensa do dominio público vixiarán o cumprimento do establecido no punto anterior e actuarán contra aqueles que, carecendo de título, ocupen bens de dominio público ou se beneficien dun aproveitamento especial sobre eles, exercitando se fora preciso as facultades e prerrogativas previstas nesta lei.

3. As concesións e autorizacións son os títulos de ocupación do dominio público e rexeranse pola lexislación especial que as regule. Ante a falta de concreción da competencia e do procedemento a seguir para o seu outorgamento, acudirase ás formas de utilización do dominio público previstas no presente capítulo, debendo adecuarse as limitacións procedimentais e temporais ao disposto na lexislación especial.

A falta de normas especiais ou no caso de insuficiencia destas, as concesións e autorizacións rexeranse polas disposicións desta lei.

Non son precisos os títulos previstos nesta lei cando un contrato regulado pola lexislación de contratos do sector público habilite para a ocupación dun ben demanial como medio instrumental necesario para o cumprimento dunha función ou a realización da actividade.

4. Acudirase preferentemente aos títulos habilitantes de uso dos bens ou dereitos demaniais, cando a ocupación dun ben ou dereito por un terceiro teña como finalidade a realización dunha actividade que directa ou indirectamente estea relacionada coas competencias dunha determinada consellería, ao marxe da lexislación de contratos do sector público.

De tratarse dun ben ou dereito patrimonial, procederase a súa afectación ao dominio público, adscribíndose á consellería ou entidade pública instrumental con competencias na materia.

5. As concesións e autorizacións outorgaranse para unha finalidade concreta que deberá ser conforme coa afectación do ben, agás que se emitan sobre unha porción do mesmo e sen prexuízo do disposto no artigo 45.6.

6. Os títulos de ocupación sobre bens e dereitos da Administración xeral regulados neste capítulo poderán outorgarse directa e gratuitamente a favor das entidades públicas instrumentais do sector público autonómico de Galicia.

Sección 2ª . Utilización dos bens destinados ao uso xeral

Artigo 39. Tipos de uso dos bens destinados ao uso xeral

1. Na utilización dos bens destinados ao uso xeral considérase:

a) Uso común, o que corresponde por igual e de forma indistinta a todos os cidadáns, de modo que o uso duns non impide o dos demais interesados.

b) Uso privativo, o que determina a ocupación dunha porción do dominio público de modo que se limite ou exclúa a utilización deste por outros interesados.

2. O uso común estimarase:

a) Xeral, cando non concorran circunstancias singulares.

b) Especial, cando o uso implique un aproveitamento especial do dominio público que, sen impedir o uso común, supoña a concorrencia de circunstancias tales como a súa perigosidade ou intensidade, a preferencia nos casos de escaseza, a obtención dunha rendibilidade singular ou outras semellantes que determinen un exceso de utilización ou un menoscabo sobre o uso que lles corresponde a todos.

Artigo 40. *Títulos habilitantes*

1. O uso común xeral non está suxeito a autorización e pode realizarse libremente, sen outras limitacións que as derivadas da súa natureza e as establecidas nos actos de afectación ou adscrición e nas disposicións que resulten aplicables.

2. O uso común especial está suxeito a autorización ou a concesión, se a súa duración é superior a catro anos ou se efectúa con obras ou instalacións fixas.

3. O uso privativo require o previo outorgamento dun título axeitado á súa natureza, de conformidade coas seguintes regras:

a) Cando a ocupación se efectúe unicamente con instalacións desmontables ou bens mobles e a súa duración inicial non sexa superior a catro anos, estará suxeito a autorización.

b) Cando a ocupación se efectúe con obras ou instalacións fixas ou por prazo inicial superior a catro anos, estará suxeito a concesión.

Artigo 41. *Reservas demaniais*

1. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia pode reservar para si o uso exclusivo de bens da súa titularidade destinados ao uso xeral para a realización de fins da súa competencia, cando existan razóns de utilidade pública ou interese xeral que o xustifiquen.

2. A duración da reserva limitarase ao tempo preciso para o cumprimento dos fins para os que se acorde.

3. A reserva prevalece fronte a calquera outro posible uso dos bens e leva implícita a declaración de utilidade pública e a necesidade de urxente ocupación, para efectos expropiatorios, dos dereitos preexistentes que resulten incompatibles con ela.

4. O expediente para a declaración de reserva será incoado de oficio pola consellería competente en materia de patrimonio, a petición da consellería ou entidade pública instrumental con competencias na materia.

A proposta de declaración de reserva someterase a informe da Asesoría Xurídica e da Intervención, que deberá examinar especialmente as implicacións orzamentarias e económico-financieiras da operación.

A declaración de reserva efectuarase por acordo do Consello da Xunta, que debe publicarse no Diario Oficial de Galicia e inscribirse no rexistro da propiedade.

Sección 3ª. Utilización dos bens e dereitos destinados a un servizo público

Artigo 42. Bens e dereitos destinados á prestación de servizos públicos.

A utilización de bens e dereitos afectos a un servizo público de competencia da Comunidade Autónoma de Galicia supeditarase ás normas reguladoras deste, ás regras específicas da súa actividade e ás instrucións ditadas polas autoridades responsables do seu funcionamento. Subsidiariamente, rexerase polo disposto nesta lei.

Artigo 43. Ocupación de espazos en edificios administrativos

1. A ocupación por terceiros de espazos en edificios administrativos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia pode admitirse, con carácter excepcional, cando se efectúe para dar soporte a servizos dirixidos ao persoal destinado neles e ao público visitante, como cafeterías, oficinas bancarias, caixeiros automáticos, oficinas postais ou outros análogos, ou para a explotación marxinal de espazos non necesarios para os servizos administrativos.

2. Esta ocupación non pode entorpecer ou menoscabar a utilización do inmovible polos órganos ou unidades aloxados nel, e deberá estar amparada pola correspondente autorización, de efectuarse con bens mobles ou instalacións desmontables; concesión, de producirse por medio de instalacións fixas ou o prazo de duración ser superior a catro anos; ou por un contrato que permita a ocupación, formalizado de acordo co previsto na lexislación de contratos do sector público.

Artigo 44. Préstamos de obras de arte

O préstamo de obras de arte do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia rexerase polo disposto no artigo 42 desta lei, en ausencia de normativa específica.

Sección 4ª. Autorizacións e concesións demaniais

Artigo 45. Autorizacións demaniais

1. As autorizacións demaniais outorgaranse directamente nos supostos previstos no artigo 103.2 desta lei. No resto dos casos, outorgaranse directamente aos solicitantes que reúnan as condicións requiridas, agás que, por calquera circunstancia, se encontre limitado o seu número, caso no que se outorgarán en réxime de concorrencia, e, se isto non fora procedente por non ter que valorarse condicións especiais nos solicitantes, mediante sorteo, se outra cousa non estivese establecida nas condicións polas que se rexen.

2. Non son transmisibles as autorizacións demaniais para cuxo outorgamento se deban ter en conta circunstancias persoais do autorizado ou cuxo número se encontre limitado, agás que as condicións polas que se rexen admitan a súa transmisión.

3. As autorizacións demaniais outórganse por tempo determinado. O seu prazo máximo de duración, incluídas as prórrogas, é de catro anos. Transcorrido este prazo, poderán outorgarse novas autorizacións sempre e cando se cumpran os requisitos establecidos neste capítulo para o seu outorgamento.

4. As autorizacións demaniais poden ser revogadas unilateralmente en calquera momento polo órgano que as outorgou, por razóns de interese público, sen xerar dereito a indemnización, cando resulten incompatibles con condicións xerais aprobadas con posterioridade, produzan danos no dominio público, impidan a súa utilización para actividades de maior interese público, menoscaben o uso xeral ou cando os bens sexan necesarios para as actividades propias da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia ou das entidades públicas instrumentais.

5. As autorizacións demaniais poden ser gratuítas, outorgarse con contraprestación ou con condicións ou estar suxeitas á taxa por utilización privativa ou aproveitamento especial de bens de dominio público regulada na normativa autonómica en materia de taxas.

Serán gratuítas as autorizacións cando a utilización privativa ou o aproveitamento especial de bens de dominio público non leve aparellada unha utilidade económica para a persoa autorizada ou, aínda existindo esa utilidade, a utilización ou o aproveitamento supoña condicións ou contraprestacións para o beneficiario que anulen ou fagan irrelevante aquela.

6. As autorizacións de uso por un prazo máximo dun ano, as outorgadas cunha limitación horaria e un prazo máximo de un ano, ou para a organización de conferencias, seminarios, presentacións ou outros eventos non estarán suxeitas ás limitacións contidas no punto primeiro deste artigo, nin aos trámites e informes contidos nos puntos cinco e seis do artigo 50 desta lei, podendo outorgarse sobre a totalidade ou parte do ben, con independencia da súa afectación.

Artigo 46. Concesións demaniais

1. O outorgamento de concesións sobre bens de dominio público efectuarase en réxime de concorrència. Non obstante, poderá acordarse o outorgamento directo nos casos que se establezan nunha norma con rango de lei, nos supostos previstos no artigo 103.2 desta lei ou cando se dean circunstancias excepcionais debidamente xustificadas.

2. Calquera que fose o procedemento seguido para a adxudicación, unha vez outorgada a concesión demanial, debe procederse á súa formalización en documento administrativo subscrito entre o órgano competente para o seu outorgamento e o concesionario. Este documento é título suficiente para inscribir a concesión no Rexistro da Propiedade. Cada parte poderá esixir pola súa conta a elevación a escritura pública da concesión demanial.

3. As concesións outórganse por tempo determinado. O seu prazo máximo de duración, incluídas as prórrogas, non pode exceder os setenta e cinco anos, agás que se estableza outro menor nas normas especiais que resulten aplicables.

4. As concesións demaniais poden ser gratuítas, outorgarse con contraprestación ou con condicións ou estar suxeitas á taxa por utilización privativa ou aproveitamento especial de bens de dominio público regulada na normativa autonómica en materia de taxas.

Serán gratuítas as concesións cando a utilización privativa ou o aproveitamento especial de bens de dominio público non leve aparelhada unha utilidade económica para o concesionario ou, aínda existindo esa utilidade, a utilización ou o aproveitamento supoña condicións ou contraprestacións para o beneficiario que anulen ou fagan irrelevante aquela.

Artigo 47. Prohibicións para ser titular de autorizacións e concesións demaniais

1. En ningún caso poderán ser titulares de autorizacións e concesións sobre bens e dereitos demaniais as persoas nas que conorra algunha das prohibicións de contratar reguladas na normativa de contratación pública.

2. Cando, posteriormente ao outorgamento da autorización ou concesión, o titular incorra algunha das prohibicións de contratación, producirase a extinción daquela.

Artigo 48. Competencia

1. A competencia para o outorgamento de autorizacións e concesións sobre bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia que non veña especificamente determinada por unha norma con rango de lei corresponde á persoa titular da consellería á que se atopen adscritos, ou ben ao órgano unipersoal de goberno da entidade pública instrumental titular ou á que se atopen adscritos os bens ou dereitos.

2. Cando a autorización ou concesión pretenda outorgarse sobre espazos comúns en inmobles adscritos a diferentes consellerías ou entidades públicas instrumentais, a competencia corresponderá á consellería ou entidade pública instrumental que se encargue da xestión dos elementos comúns do inmovible. De non estar atribuída, corresponderá á consellería ou entidade pública instrumental que teña maior porcentaxe de ocupación no ben e, de ser a mesma, a

calquera das consellerías ou entidades públicas instrumentais que dispoñan da adscrición, sempre e cando exista informe favorable do resto dos órganos ocupantes.

Artigo 49. Procedemento para o outorgamento de autorizacións e concesións en réxime de concorrencia

1. O procedemento para o outorgamento de autorizacións e concesións en réxime de concorrencia iniciárase de oficio, por propia iniciativa ou por petición de terceira persoa.
2. A consellería que teña adscrito o ben ou dereito deberá xustificar a conveniencia da autorización ou concesión no marco dos fins públicos que lle competen.
3. Unha vez incoado o procedemento e elaborado o prego de condicións, someterase o expediente a informe previo e vinculante da consellería competente en materia de patrimonio, que versará sobre a procedencia, oportunidade e necesidade do ben ou dereito, podendo establecer requisitos ou condicións co obxecto de velar polo patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia.
4. O prego de condicións someterase a informe da Asesoría Xurídica, realizándose posteriormente a convocatoria, que deberá ser aprobada polo órgano competente e publicarse no Diario Oficial de Galicia e na páxina web da consellería ou entidade pública instrumental, sen prexuízo da posibilidade de usar outros medios adicionais de difusión. Os interesados disporán dun prazo de trinta días dende a publicación no Diario Oficial de Galicia para presentar as correspondentes peticións.
5. Para decidir sobre o outorgamento da concesión ou autorización, atenderase ao maior interese e utilidade pública das utilizacións ou aproveitamentos solicitados, que se valorarán en función dos criterios especificados no prego de condicións.
6. Supletoriamente aplicarase o procedemento previsto para a venda por concurso público.

Artigo 50. Procedemento para o outorgamento directo de autorizacións e concesións

1. O procedemento para o outorgamento directo de autorizacións e concesións iniciárase de oficio. A tramitación do procedemento corresponderá á consellería ou entidade pública instrumental que dispoña da adscrición do ben ou dereito, á que deberán remitirse as peticións de autorización ou concesión.
2. As peticións deberán indicar o ben ou dereito de que se trate e acompañaranse da seguinte documentación:
 - a) Memoria detallada dos fins aos que se pretende dedicar o ben ou dereito.
 - b) Xustificación de que se conta cos medios necesarios para o seu cumprimento.

c) Acreditación da personalidade e capacidade de quen formula a petición.

Recibida esta documentación, procederase ao seu exame e comprobación, requirindo a súa subsanación se estivese incompleta ou non se axustara aos requisitos sinalados.

3. Non se incoará o procedemento cando a petición realizada por persoa interesada resulte contraria ao ordenamento xurídico, non se dean os supostos de outorgamento directo, o ben ou dereito sexa preciso para as actividades propias, exista algún tipo de previsión de actuación futura ou, en xeral, non se considere procedente tramitar a autorización ou concesión.

4. Unha vez incoado o procedemento, no que deberá xustificarse a conveniencia da autorización ou concesión no marco dos fins públicos que lle competen, elaborárase unha proposta de resolución que se someterá a informe previo e vinculante da consellería competente en materia de patrimonio, que versará sobre a procedencia e necesidade do ben ou dereito, podendo establecer requisitos ou condicións co obxecto de velar polo patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia.

A petición de informe deberá ir acompañada da memoria xustificativa sobre a procedencia da autorización ou concesión e do prazo proposto, dunha reportaxe fotográfica sobre a situación do ben previo á posible ocupación e, nos casos de concesión, do borrador do documento administrativo.

5. A Asesoría Xurídica deberá informar as propostas de autorización ou concesión por prazo igual ou superior a un ano, examinando especialmente a conformidade a dereito da adxudicación directa e, de ser o caso, do seu carácter gratuíto.

6. As autorizacións ou concesións outorgadas publicaranse na páxina web da consellería competente ou da entidade pública instrumental.

Artigo 51. Condicións das autorizacións e concesións

1. A persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio poderá, mediante orde, aprobar condicións xerais para o outorgamento de categorías determinadas de autorizacións e concesións sobre bens e dereitos do patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia, que serán publicadas no Diario Oficial de Galicia.

De non terse regulado condicións xerais, as autorizacións e concesións demaniais deben axustarse ás condicións que aprobe a persoa titular da consellería á que se encontren adscritos organicamente os bens ou o órgano unipersoal de goberno da entidade pública instrumental titular ou á que se atopen adscritos os bens ou dereitos, logo do informe favorable da consellería competente en materia de patrimonio, que será igualmente preceptivo e vinculante cando se pretenda establecer excepcións ás condicións aprobadas con carácter xeral por ela.

2. Sen prexuízo dos demais extremos que poidan incluír as condicións xerais ou particulares, o acordo de autorización ou concesión de bens e dereitos demaniais incluírá, como mínimo, o seguinte:

- a) Beneficiario, indicando o seu documento nacional de identidade ou documentación identificativa gubernativa equivalente.
 - b) Obxecto da autorización ou concesión e límites aos que se estenderá. Deberá incorporarse a referencia catastral cando a natureza do ben ou dereito o permita.
 - c) O prazo e o réxime de prórrogas.
 - d) A finalidade concreta para a que se outorga e o réxime de uso do ben ou dereito.
 - e) Dereitos e obrigas dos beneficiarios da autorización ou concesión e, en especial, a obriga de manter en bo estado de conservación o dominio público utilizado.
 - f) O réxime económico ao que queda suxeito a autorización ou concesión.
 - g) A asunción dos gastos de conservación e mantemento, impostos, taxas e demais tributos, así como o compromiso de utilizar o ben segundo a súa natureza e de entregalo no estado en que se recibe.
 - h) O compromiso de previa obtención a súa conta de cantas licenzas e permisos requira o uso do ben ou a actividade a realizar sobre o mesmo.
 - i) A asunción da responsabilidade derivada da ocupación, con mención, no seu caso, da obrigatoriedade de formalizar a oportuna póliza de seguro, aval bancario, ou outra garantía suficiente. O cobro dos gastos xerados, cando excedese da garantía prestada, poderá facerse efectivo pola vía de constrinximento.
 - j) A reserva por parte da consellería ou entidade pública instrumental que outorga a autorización ou concesión da facultade de inspeccionar o ben, para garantir que é usado nos termos previstos.
 - k) Posibilidades de transmisión ou subrogación que, en todo caso, requirirá a previa autorización da consellería ou entidade pública instrumental.
 - l) As causas de extinción.
 - m) A obriga do beneficiario de abandonar e deixar libres e a disposición da Administración da Comunidade Autónoma, os bens obxecto de utilización, así como o recoñecemento da potestade para acordar e executar o lanzamento.
 - n) As sancións por incumprimento das obrigas contraídas.
3. As autorizacións incluírán a posibilidade de revogación unilateral, sen dereito a indemnizacións, por razóns de interese público nos supostos previstos nesta lei. As concesións incorporarán a posibilidade de rescate e, de ser o caso, de realizar obras e instalacións fixas, previa autorización da consellería ou entidade pública instrumental.

4. As condicións para o outorgamento de autorizacións e concesións poderán contemplar a imposición ao titular de obrigas accesorias, cando así se considere necesario por razóns de interese público.

Artigo 52. Efectos e comunicación dos títulos outorgados

1. As autorizacións xurdirán efectos dende a notificación do seu outorgamento aos peticionarios, mentres que as concesións terán efectos dende a data de formalización en documento administrativo.

2. No ámbito da Administración xeral, a consellería que outorgou o correspondente título, deberá remitir ao órgano directivo competente en materia de patrimonio a resolución de outorgamento das autorizacións ou o documento administrativo no que se formalice a concesión demanial.

3. Anualmente cada consellería informará á consellería competente en materia de patrimonio sobre o estado das concesións ou autorizacións en vigor e, particularmente, do cumprimento da súa finalidade.

Artigo 53. Dereitos reais sobre obras en dominio público

1. O titular dunha concesión dispón dun dereito real sobre as obras, construcións e instalacións fixas que constrúese para o exercicio da actividade autorizada polo título da concesión.

2. Este título outorga ao seu titular, durante o prazo de validez da concesión e dentro dos límites establecidos na lei, os dereitos e obrigas do propietario.

Artigo 54. Transmisión de dereitos reais

1. Os dereitos sobre as obras, construcións e instalacións de carácter inmobiliario a que se refire o artigo precedente só poden ser cedidos ou transmitidos mediante negocios xurídicos entre vivos ou por causa de morte ou mediante a fusión, absorción ou escisión de sociedades, polo prazo de duración da concesión, a persoas que contén coa previa conformidade da autoridade competente para outorgala.

2. Os dereitos sobre as obras, construcións e instalacións só poderán ser hipotecados como garantía dos préstamos contraídos polo titular da concesión para financiar a realización, modificación ou ampliación das obras, construcións e instalacións de carácter fixo situadas sobre a dependencia demanial ocupada.

En todo caso, para constituír a hipoteca será necesaria a previa autorización da autoridade competente para o outorgamento da concesión.

Se na escritura de constitución da hipoteca non constase esta autorización, o rexistrador da propiedade denegará a inscrición.

As hipotecas constituídas sobre ditos bens e dereitos se extinguen coa extinción do prazo da

concesión.

Artigo 55. Extinción das autorizacións e concesións demaniais

1. As autorizacións e concesións demaniais extínguense polas seguintes causas:

- a) Incumprimento do fin que motivou o outorgamento da autorización ou concesión.
- b) Morte ou incapacidade sobrevida do titular da autorización ou concesionario individual, ou extinción da personalidade xurídica.
- c) Falta de autorización previa nos supostos de transmisión ou modificación, por fusión, absorción ou escisión, da personalidade xurídica do usuario ou concesionario.
- d) Caducidade por vencemento do prazo.
- e) Rescate da concesión, logo da indemnización ou revogación unilateral da autorización.
- f) Renuncia do titular.
- g) Falta de pagamento da taxa ou calquera outro incumprimento grave das obrigas do titular, declarado polo órgano que outorgou a autorización ou concesión.
- h) Desaparición do ben ou esgotamento do aproveitamento.
- i) Desafectación do ben, caso no que se procederá á liquidación da autorización ou concesión consonte o previsto nesta lei.
- j) Mutuo acordo.
- k) Calquera outra causa prevista nas condicións xerais ou particulares.

2. A extinción dos títulos outorgados deberá comunicarse ao órgano directivo competente en materia de patrimonio.

Artigo 56. Rescate das concesións

1. As concesións de dominio público poderán ser obxecto de rescate por parte das consellerías ou entidades públicas instrumentais outorgantes da concesión, exclusivamente por razóns de interese público.

2. O rescate implicará o outorgamento dunha indemnización ao concesionario polas seguintes contías:

- a) O valor das obras non amortizadas realizadas polo concesionario, sempre e cando foran previamente autorizadas pola consellería ou entidade pública instrumental outorgante da

concesión.

Non serán obxecto de indemnización a parte das obras realizadas polo concesionario con achegas públicas.

b) A perda de beneficios imputables ao rescate durante o período de concesión restante, cun máximo de tres anualidades. Para elo computarase o beneficio medio anual das actividades ordinarias realizadas no inmovible obxecto de concesión nos catro exercicios anteriores, ou nos dous últimos exercicios se fora máis favorable para o concesionario.

3. Incoado o expediente pola consellería ou entidade outorgante, someterase a informe vinculante da Asesoría Xurídica e da Intervención.

A petición de informe deberá ir acompañada dunha memoria xustificativa das razóns de interese público que motivan o rescate e, de ser o caso, dos documentos contables procedentes.

Artigo 57. Destino das obras construídas polos concesionarios á extinción do título.

1. Cando se extinga a concesión, as obras, construcións e instalacións fixas existentes sobre o ben demanial deben ser demolidas polo titular da concesión ou, por execución subsidiaria, pola administración a custa do concesionario, a menos que o seu mantemento fose previsto expresamente no título concesional ou que a autoridade competente para outorgar a concesión así o decida.

2. No último caso anterior, a consellería ou entidade outorgante deberá reclamar ao concesionario, de non posuíla, a documentación técnica e xurídica das construcións realizadas, para a súa inclusión no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma. As obras, construcións e instalacións serán adquiridas gratuitamente e libres de cargas e gravames pola administración titular do ben.

3. No caso de rescate anticipado da concesión, o titular será indemnizado polo prexuízo material ocasionado pola extinción anticipada, de acordo co artigo anterior.

Os dereitos dos acredores hipotecarios cuxa garantía apareza inscrita no rexistro da propiedade na data na que se produza o rescate, serán tidos en conta para determinar a contía e os receptores da indemnización.

4. Os acredores hipotecarios serán notificados da apertura dos expedientes que se sigan para extinguir a concesión por incumprimento das súas cláusulas ou condicións, para que poidan comparecer en defensa dos seus dereitos e, de ser o caso, propoñan un terceiro que poida substituír ao concesionario que veña incumprindo as cláusulas da concesión.

Artigo 58. Liquidación de autorizacións e concesións demaniais sobre bens ou dereitos desafectados

1. Á proposta de desafectación de bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia sobre os que existan autorizacións ou concesións debe xuntarse a oportuna memoria

xustificativa da conveniencia ou necesidade da supresión do carácter de dominio público do ben ou dereito e dos termos, condicións e consecuencias desta supresión sobre as autorizacións ou concesións implicadas.

2. As autorizacións e concesións demaniais existentes sobre bens e dereitos desafectados extinguíranse consonte as seguintes regras:

a) Declarárase a caducidade daquelas nas que se cumprise o prazo para o seu gozo ou respecto das cales a administración reservase para si a facultade de libre rescate sen sinalamento de prazo.

b) Respecto das restantes, irase ditando a súa caducidade a medida que venzan os prazos establecidos nos correspondentes acordos.

3. Mentres non se proceda á súa extinción, manteranse con idéntico contido as relacións xurídicas derivadas destas autorizacións e concesións, rexéndose polo dereito privado.

4. Cando os bens ou dereitos desafectados pertencen ao patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia, corresponde á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio declarar a caducidade das relacións xurídicas derivadas das autorizacións e concesións outorgadas cando os bens eran de dominio público. Neste caso, corresponde a esta mesma consellería esixir os dereitos e cumprir as obrigas que deriven destas relacións xurídicas, mentres manteñan a súa vixencia.

5. A persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio pode acordar a expropiación dos dereitos se considera que o seu mantemento durante o termo da súa vixencia legal prexudica o ulterior destino dos bens ou os fai desmerecer considerablemente para efectos do seu alleamento.

Artigo 59. *Dereito de adquisición preferente*

1. Cando se acorde a venda de bens ou dereitos patrimoniais, os titulares de dereitos vixentes sobre eles que resulten de concesións outorgadas cando os bens ou dereitos tiñan a condición de demaniais, teñen dereito preferente á súa adquisición. A adquisición concretarase no ben ou dereito, ou na parte deste, obxecto da concesión, sempre que sexa susceptible de alleamento.

2. Este dereito pode ser exercido dentro dos vinte días naturais seguintes a aquel no que se lles notifiquen en forma que faga fe a decisión de vender o ben ou dereito, o prezo e as demais condicións esenciais da transmisión. No caso de falta de notificación, ou se a venda se efectúa en condicións distintas das notificadas, o dereito poderase exercer dentro dos trinta días naturais seguintes a aquel no que se inscriba o alleamento no Rexistro da Propiedade.

3. O dereito de adquisición preferente non xurdirá no caso de cesión gratuíta do ben ou dereito, por calquera negocio xurídico. Neste suposto, os que reciban os bens ou dereitos sobre os que recaian os dereitos establecidos a favor de beneficiarios de autorizacións ou concesións poderán liberalos, ao seu cargo, nos mesmos termos que a Administración xeral da Comunidade

Autónoma de Galicia. Se se produce a reversión dos bens ou dereitos cedidos, os cesionarios non terán ningún dereito por razón das indemnizacións satisfeitas con motivo daquela liberación

TÍTULO II

Xestión Patrimonial

CAPÍTULO I

Réxime xurídico dos negocios patrimoniais

Artigo 60. Modos de adquirir e contratos privados

1. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as entidades públicas instrumentais poderán adquirir bens e dereitos por calquera dos modos previstos no Código civil, así como nas demais normas do ordenamento xurídico.
2. Os contratos que se formalicen ao abeiro deste título terán a consideración de contratos privados.

Artigo 61. Liberdade de pactos e perfección do contrato

1. Os contratos, convenios e demais negocios xurídicos sobre os bens e dereitos patrimoniais están suxeitos ao principio de liberdade de pactos.
2. Para a consecución do interese público, a administración pode concertar os negocios xurídicos previstos neste título, así como aqueloutros que entenda conveniente, ademais de estipular as cláusulas e condicións precisas, sempre que todos eles non sexan contrarios ao ordenamento xurídico ou aos principios de boa administración.

En particular, os negocios xurídicos dirixidos á adquisición, explotación, venda, cesión ou permuta de bens ou dereitos patrimoniais poderán conter a realización polas partes de prestacións accesorias relativas aos bens ou dereitos obxecto dos mesmos, ou a outros integrados no patrimonio da Administración contratante, sempre que o cumprimento de tales obrigas se encontre suficientemente garantido. Estes negocios complexos tramitaranse en expediente único, e se rexerán polas normas correspondentes ao negocio xurídico patrimonial que constituía o seu obxecto principal

3. Ninguén pode, sen título que o autorice outorgado ao abeiro do presente título ocupar bens de natureza patrimonial da Comunidade Autónoma de Galicia.
4. Os contratos se perfeccionan coa notificación da adxudicación, coas peculiaridades previstas no Código Civil.

Artigo 62. Capacidade

1. Os negocios xurídicos que teñan por obxecto a adquisición ou alleamento de bens e dereitos, só poderán concertarse con persoas físicas ou xurídicas que gocen de capacidade para contratar, de acordo co previsto no Código civil.
2. As persoas estranxeiras estarán sometidas ao disposto na normativa reguladora do réxime de inversións estranxeiras.
3. Os interesados no procedemento que cumpran os requisitos de capacidade poderán actuar por medio de representante, debendo acreditarse tal representación por calquera medio válido en dereito que deixe constancia fidedigna, ou mediante comparecencia persoal do interesado, de ser persoa física.

Artigo 63. *Formalización*

1. Agás o disposto no parágrafo seguinte e no punto segundo deste artigo, os negocios xurídicos de adquisición ou alleamento de bens inmobles e dereitos sobre eles formalizaranse en escritura pública.

Os arrendamentos e demais negocios xurídicos de explotación de inmobles formalizaranse en documento administrativo. Cando sexan susceptibles de inscrición no rexistro da propiedade formalizaranse en escritura pública cando vaian ser inscritos naquel. Os gastos xerados serán de conta da parte que solicite a formalización.

2. As cesións gratuítas de bens inmobles ou dereitos sobre eles, cando o cesionario sexa outra administración pública, organismo ou entidade vinculada ou dependente, así como as vendas de inmobles rústicos cuxo prezo sexa inferior a 1.000 euros, formalizaranse en documento administrativo, que será título suficiente para a súa inscrición no Rexistro da Propiedade.
3. Corresponde á persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio, ou ao funcionario en quen delegue, a formalización dos contratos e demais negocios xurídicos sobre bens e dereitos da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia aos que se refire esta lei.

Corresponde ao órgano unipersoal de goberno da entidade pública instrumental, ou a persoal da entidade en quen delegue, a formalización dos contratos e demais negocios xurídicos sobre os seus bens e dereitos.

4. Os actos de formalización que se requiran nas adquisicións derivadas do exercicio da potestade expropiatoria e do dereito de reversión dos expropiados, serán efectuados pola consellería que os inste.
5. O texto das escrituras públicas deberá ser proposto pola correspondente notaría. En caso contrario, deberá incorporarse ao expediente o informe favorable da Asesoría Xurídica.
6. O arancel notarial que deba satisfacer a administración pública pola formalización dos negocios patrimoniais reducirase na porcentaxe prevista na normativa arancelaria notarial.

Artigo 64. *Taxacións periciais e informes técnicos*

1. Os expedientes que se tramiten co obxecto de celebrar os negocios xurídicos regulados neste título, deberán incorporar unha taxación ou informe técnico, agás nos supostos previstos expresamente nesta lei.

2. As taxacións, informes técnicos e demais actuacións periciais deben explicitar os parámetros nos que se fundamentan, e serán efectuadas por persoal técnico dependente da consellería ou entidade que administre os bens ou dereitos ou que solicite a súa adquisición ou arrendamento, ou por técnicos facultativos da consellería competente en materia de patrimonio.

Estas actuacións pódense igualmente encargar a sociedades de taxación debidamente inscritas no Rexistro de Sociedades de Taxación do Banco de España e empresas legalmente habilitadas, con suxeición ao establecido na lexislación de contratos do sector público. As taxacións dos bens mobles poderán ser realizadas por profesionais especializados na materia.

3. Para os efectos da presente lei, as taxacións, valoracións e informes técnicos realizados de conformidade co parágrafo anterior, deberán ser aprobados, cando recaian sobre inmoables, pola consellería competente en materia de patrimonio; tratándose de mobles, pola consellería que os teña adscritos; e no caso de entidades públicas instrumentais, polo órgano competente para concluír o negocio correspondente.

Igualmente deberase aprobar a taxación cando nun expediente constaren valoracións discrepantes, atendendo ao maior axuste do valor do ben ao valor de mercado.

4. As taxacións teñen un prazo de validez de dous anos, contados dende a súa emisión ou aprobación segundo corresponda, agás nos supostos excepcionais nos que a duración do procedemento administrativo no que deban producir efectos teña unha duración superior, nos que o prazo de validez das taxacións se prorrogará ata a finalización do procedemento.

5. Para a taxación dun ben inmoable ou dereito verifícaranse sobre o terreo as súas características e partírase de testemuñas representativas do mercado inmobiliario e, de existir, do resultado dos procedementos de poxa tramitados ao abeiro desta lei, atendendo ás características intrínsecas do ben, con dedución no seu caso, das cargas ou gravames que lles afecten.

Cando as características do ben ou dereito obxecto de taxación impidan a súa valoración de conformidade co parágrafo anterior, atenderase ás súas condicións especiais podendo utilizarse métodos de valoración tributario, contable, catastral ou os propios da lexislación urbanística ou de expropiación. A estes efectos, a taxación poderá ter en conta a utilidade do ben para o comprador.

De tramitarse conxuntamente a venda, polo procedemento de poxa pública, dun número significativo de bens inmoables de natureza rústica, non será precisa a verificación sobre o terreo das súas características, sempre e cando a persoa que realice a taxación considere que cos datos existentes no expediente existen elementos suficientes para realizar esta, podendo tomarse como referencia o valor catastral, sen incluír o coeficiente de referencia ao mercado, e sempre que non teñan variado as circunstancias urbanísticas aplicables a tales bens.

CAPÍTULO II

Adquisicións a título oneroso

Sección 1.ª Disposicións xerais

Artigo 65. Órganos competentes para a adquisición de inmobles ou dereitos sobre eles

1. Na Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia a competencia para adquirir a título oneroso bens inmobles e dereitos sobre eles corresponde, mediante orde, á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio.

Esta competencia pode exercela por propia iniciativa, cando o coide conveniente para atender as necesidades que existan, ou por petición da consellería interesada, xustificada mediante a memoria correspondente.

A formulación de solicitudes de adquisición onerosa a terceiros será competencia do órgano directivo competente en materia de patrimonio.

2. A adquisición de inmobles ou dereitos sobre eles polas entidades públicas instrumentais será efectuada polos órganos superiores colexiados de goberno, logo do informe favorable do órgano directivo competente en materia de patrimonio, sobre a procedencia, oportunidade e características esenciais do negocio xurídico pretendido, no marco dos criterios xerais de xestión integral do patrimonio, de conformidade co disposto no artigo 70 desta lei. Non se precisará este informe cando os bens e dereitos sexan adquiridos co propósito de devolvelos ao tráfico xurídico patrimonial de acordo cos seus fins peculiares, incluídas as adxudicacións asociadas a procedementos de execución por impagos ou a procedementos concursais.

Cando o importe da adquisición de inmobles ou dereitos sobre eles sexa inferior a 40.000 euros, a competencia corresponderá ao órgano unipersoal de goberno.

3. Cando o importe da adquisición do ben ou dereito individualizado sexa superior a 3.000.000 euros ou cando estea situado no estranxeiro, requirirase autorización do Consello da Xunta, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio ou da consellería á que se atope adscrita a entidade pública instrumental que pretenda a adquisición.

Artigo 66. Finalidades e obxecto

1. A consellería competente en materia de patrimonio e as entidades públicas instrumentais poderán adquirir bens inmobles ou dereitos sobre eles para destinalos ás necesidades propias da Administración xeral ou de cada entidade pública instrumental en particular.

Non procederá a adquisición de bens inmobles ou dereitos sobre eles co único obxecto de entregalos gratuitamente a terceiros, en uso ou en propiedade.

2. As adquisicións de bens e dereitos a título oneroso efectuaranse libres de toda carga, gravame ou afectación, agás fosen compatibles cos fins determinantes da súa adquisición. As cargas hipotecarias nunca se considerarán compatibles con tales fins.

3. Poderán adquirirse polos procedementos previstos para as adquisicións onerosas, inmobles futuros ou dereitos sobre eles, sempre que estean determinados ou sexan susceptibles de determinación no momento de acordarse a adquisición, nas condicións específicas que se fixen. Será preciso en todo caso que quen ofrece o ben ou dereito futuro garanta suficientemente o cumprimento das súas obrigas por calquera modo admitido en dereito, e deberán establecerse os requisitos que aseguren os termos e o bo fin da operación acordada.

4. A adquisición poderá realizarse con pago de parte do prezo en especie, sempre que a diferenza de valor entre os bens ou dereitos supere o 50%.

5. Poderán concertarse negocios xurídicos que teñan por obxecto a constitución dun dereito de adquisición sobre bens inmobles ou dereitos sobre eles. O expediente de gasto tramitarase unicamente polo importe correspondente á prima que, no seu caso, se pactase para conceder a opción.

6. O importe da adquisición poderá ser obxecto de aprazamento, con suxeición aos trámites previstos na normativa aplicable en materia económico-financeira.

7. Os gastos derivados da adquisición serán satisfeitos polas partes conforme á normativa vixente agás pacto en contrario. Dita circunstancia deberá poñerse en coñecemento do vendedor con anterioridade á adopción do acordo de adquisición.

8. O acordo de adquisición notificarase ao adxudicatario, debendo achegarse no ámbito da Administración xeral, de ser o caso, unha copia da notificación á consellería interesada, para a tramitación dos documentos necesarios para o pago do prezo. Este realizarase no momento da formalización da escritura pública, sen prexuízo das peculiaridades do pagamento aprazado.

As garantías previas que sexa preciso constituír para poder presentar solicitudes de adquisición corresponderán á consellería interesada na adquisición.

Artigo 67. Principios xerais do procedemento

1. A adquisición de bens inmobles ou dereitos sobre eles deberá garantir o respecto aos principios de igualdade, publicidade e concorrência, agás nos seguintes supostos, nos que se pode acudir á adquisición directa:

a) Peculiaridades ou singularidades do ben, que se xustificarán expresamente no expediente de adquisición. En todo caso, serán considerados como singulares os bens de interese cultural e os catalogados polo seu valor cultural, así como os inmobles que estean arrendados consonte á lexislación de patrimonio pola Administración xeral ou polas entidades públicas instrumentais.

Aos efectos do disposto neste apartado, tamén poderán ser obxecto de contratación directa os inmobles sobre os que unha sociedade ou fundación do sector público autonómico teña

subscrito un contrato vixente de arrendamento, sempre e cando quedaran garantidos no procedemento de contratación os principios de igualdade, publicidade e concorrência.

b) Especial idoneidade do ben.

c) Cando o vendedor sexa outra administración pública ou, en xeral, calquera persoa xurídica de dereito público ou privado pertencente ao sector público.

d) Cando fora declarado deserto o procedemento promovido con publicidade para a adquisición, e sempre que non se modifiquen as condicións orixinais do contrato, agás o prezo e a superficie, que poderán alterarse nun 10%, e non tivese transcorrido o prazo de un ano a contar dende a adopción do correspondente acordo.

e) Cando a adquisición se efectúe en virtude do exercicio dun dereito de adquisición preferente.

f) Cando a adquisición se efectúe no estranxeiro.

g) Cando o valor de taxación do ben ou dereito sexa inferior a 40.000 euros.

h) A adquisición de dereitos reais para a concesión dunha operación financeira.

2. Nos casos de adquisición previstos nas liñas c) e g) recadarase un mínimo de tres ofertas, sempre que as circunstancias o permitan. A estes efectos serán válidas as propostas presentadas por profesionais especializados no sector inmobiliario, presumíndose a conformidade dos propietarios.

3. A adquisición directa de bens e dereitos a título oneroso requirirá que estes sexan susceptibles de inscrición no Rexistro da Propiedade, establecéndose como condición resolutoria do negocio xurídico a imposibilidade da súa inscrición. Nos demais supostos, suxeitos aos principios de igualdade, publicidade e concorrência, requirirase que o inmovible transmitido se atope correcta e previamente inscrito no Rexistro da Propiedade.

Excepcionalmente, poderanse adquirir predios rústicos sen necesidade de cumprir os requisitos previstos neste punto.

Artigo 68. Adquisición de edificios en construción.

A adquisición de inmoables en construción pola Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e polas súas entidades públicas instrumentais, coa obriga do vendedor de finalizar as obras de construción conforme ao proxecto técnico aprobado pola consellería competente en materia de patrimonio ou, se é o caso, pola entidade pública instrumental, pode acordarse excepcionalmente por causas debidamente xustificadas e sempre que se cumpran os seguintes requisitos:

a) O valor do solo e da parte do edificio xa edificada debe ser superior ao da porción pendente de construción.

- b) A adquisición debe acordarse por un prezo determinado ou determinable segundo parámetros certos, sen que en ningún caso poida ser superior aos prezos de mercado. Nel especificarase o valor do solo e da parte do edificio xa edificada, así como o da porción pendente de construción.
- c) No momento do asinamento da escritura pública de adquisición, sen prexuízo dos aprazamentos que se poidan concertar, só se pode aboar o importe correspondente ao solo e á obra realizada, segundo certificación dos servizos técnicos correspondentes.
- d) O resto do prezo pódese aboar no momento da entrega do inmovible ou contra as correspondentes certificacións de obra conformadas polos servizos técnicos.
- e) O prazo previsto para a súa terminación e entrega á administración adquirente non pode exceder os dous anos, agás que o Consello da Xunta autorice un prazo superior.
- f) O vendedor debe garantir suficientemente a entrega do edificio terminado no prazo e condicións pactados.
- g) O adquirente debe establecer os mecanismos necesarios para asegurar que o inmovible se axusta ás condicións estipuladas.

Artigo 69. Adquisición por redución de fondos propios

1. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as entidades públicas instrumentais poden adquirir bens e dereitos por redución de capital das sociedades reguladas no artigo 102 da Lei 16/2010, do 17 de decembro, ou de fondos propios de entidades públicas instrumentais.
2. Na Administración xeral a adquisición autorizarase por acordo do Consello da Xunta, a proposta da consellería competente en materia de patrimonio, cando a contrapartida á adquisición consista na redución de fondos propios da entidade.

Artigo 70. Entidades públicas instrumentais

1. A adquisición de bens inmovibles ou dereitos sobre eles por parte das entidades públicas instrumentais requirirá informe favorable do órgano directivo competente en materia de patrimonio, previamente á adopción do acordo de adquisición directa ou á licitación da adquisición, coas excepcións reguladas no artigo 65.2.
2. As entidades públicas instrumentais deberán achegar unha copia do prego de condicións, de tramitarse o procedemento con publicidade e concorrência e, en todo caso, a seguinte documentación e datos:
 - a) Memoria xustificativa da adquisición na que conste a súa finalidade.

b) Prezo.

c) Descrición das características do inmovible ou dereito que se pretende adquirir, incluíndo no seu caso as especificacións técnicas, urbanísticas e de localización.

d) Número de persoas que ocuparán o inmovible e, de ser o caso, situación actual.

Artigo 71. *Desestimento.*

Unha vez iniciado un expediente de adquisición, a persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio, mediante orde, ou o órgano unipersoal de goberno das entidades públicas instrumentais, poderán desistir da compra en calquera momento previo á adopción do correspondente acordo, sen que a instrución do expediente xere dereito algún para os que optaron ao contrato, sen prexuízo do disposto no artigo 73.3 desta lei.

Sección 2ª. Adquisición con publicidade e concorrencia

Artigo 72. *Expediente*

1. O órgano directivo competente en materia de patrimonio ou os órganos superiores colexiados de goberno das entidades públicas instrumentais poderán acordar de oficio, por propia iniciativa, o inicio do expediente de adquisición dun ben inmovible ou dereito sobre el.

De iniciarse o expediente a instancia dunha consellería interesada, a memoria deberá conter:

a) Fins aos que se pretende destinar o inmovible, necesidades e conveniencia da adquisición.

b) Concello ou ámbito territorial onde se pretende adquirir e, de ser o caso, zona preferente de situación debidamente xustificada.

c) De ser o caso, número de persoas que van desenvolver as tarefas no inmovible.

d) Superficies mínimas e máximas requiridas, así como outras características técnicas relevantes. Deberá especificarse o orzamento máximo co que se conta para asumir as obras de adaptación do inmovible ás necesidades administrativas.

e) Prezo máximo, impostos incluídos, da adquisición.

As características técnicas e a zona de busca non poderán ser de tal índole que limiten a concorrencia da licitación.

2. O órgano directivo competente en materia de patrimonio ou a entidade pública instrumental elaborará un informe relativo ás características técnicas esixidas e ao prezo máximo de adquisición, no que deberá quedar acreditado que é acorde aos prezos de mercado da zona onde se pretende adquirir.

3. No procedemento de adquisición incorporárase ao expediente un prego de condicións que deberá conter, como mínimo, o seguinte:

a) Descrición do obxecto da adquisición, coas características que debe reunir o inmovible, incluíndo no seu caso as especificacións técnicas, urbanísticas e de situación.

b) Finalidade da adquisición.

c) Prezo máximo, impostos incluídos, forma de pago e gastos da adquisición. Deberá advertirse que a presentación dunha proposta económica dentro do rango máximo de prezos, non impide que a oferta poida ser excluída, logo da súa análise por persoal técnico, co obxecto de determinar que non supera o prezo de mercado da zona onde se atopa o ben, de conformidade co disposto no artigo 78 desta lei.

d) Modelo de presentación de ofertas e modo no que se desenvolverá o procedemento.

e) Necesidade de que o inmovible se atope inscrito no Rexistro da Propiedade, agás que se pretendan predios rústicos.

f) A asunción dos custos de publicación do anuncio no xornal polo adxudicatario, de ser o caso.

g) Lugar de presentación das propostas, que poderá ser un rexistro administrativo en concreto, ou ben, por calquera dos medios previstos na Lei de procedemento administrativo común.

h) Calquera outros requisitos adicionais que se esixan a quen venda o ben ou dereito, en atención ao obxecto do procedemento.

4. Igualmente, achegarase ao expediente o certificado de existencia de crédito orzamentario adecuado e suficiente polo importe máximo da adquisición, de non ter sido incorporado previamente. Este certificado será achegado pola consellería solicitante da adquisición, de tramitarse o expediente a instancia desta.

5. O expediente será sometido a informe da Asesoría Xurídica e da Intervención, previamente á aprobación da adquisición.

6. A aprobación do expediente de adquisición será acordada pola persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio. No caso de entidades públicas instrumentais corresponderá ao seu órgano unipersonal de goberno.

Artigo 73. *Convocatoria*

1. Una vez completado o expediente procederase, polo órgano directivo competente en materia de patrimonio ou pola entidade pública instrumental, a realizar a convocatoria da licitación mediante a publicación gratuíta dun anuncio no Diario Oficial de Galicia e na páxina web da

consellería competente en materia de patrimonio ou das entidades públicas instrumentais, sen prexuízo dos demais medios de publicidade que puideran utilizarse.

2. O anuncio da convocatoria sinalará:

- a) O lugar, día e hora de realización do acto público de apertura de ofertas.
- b) Descrición completa das características que debe reunir o inmovible que se pretende adquirir.
- c) Prezo máximo, impostos incluídos.
- d) Finalidade da adquisición.
- e) Lugar de consulta ou modo de acceso ao prego de condicións que en todo caso incluírá a páxina web.
- f) Prazo de presentación da documentación, que poderá ser libremente fixado polo órgano directivo competente en materia de patrimonio ou pola entidade pública instrumental cun máximo de trinta días naturais, lugar e medios de presentación.

3. Unha vez publicada a convocatoria, poderase desistir da compra mediante orde da consellería competente en materia de patrimonio ou acordo do órgano unipersoal de goberno da entidade pública instrumental, sempre que a continuación da adquisición se considere prexudicial para o interese público e logo de informe da Asesoría Xurídica, que se deberá emitir nun prazo máximo de cinco días. O desistimento deberá anunciarse no Diario Oficial de Galicia.

4. De outorgarse o prazo de subsanación previsto no artigo 76.3 modificarase o lugar, día e hora de realización do acto público de apertura de ofertas mediante un anuncio na páxina web.

Artigo 74. Presentación de documentación

- 1. As proposicións deberán axustarse ao previsto no prego de condicións. A presentación suporá a aceptación incondicionada da totalidade das cláusulas ou condicións do prego.
- 2. As proposicións serán secretas, arbitrándose os medios que garantan tal carácter ata o momento da apertura das propostas.
- 3. A presentación realizarase na forma establecida no prego de condicións, podendo ser por escrito ou en formato electrónico.

A documentación presentarase en dous sobres ou arquivos electrónicos. O primeiro conterá unha declaración responsable da persoa asinante respecto a ostentación de capacidade, de ser o caso, facultades representativas da sociedade que presenta a oferta, así como da existencia de cargas ou gravames que afecten ao ben que se ofrece.

O segundo sobre incluíra a documentación técnica e a documentación xurídica, que conterá os datos catastrais e rexistrais e a xustificación da titularidade do ben ou dereito que se ofrece, así como o prezo polo que se formula a oferta, indicando o imposto que grava a transmisión.

Artigo 75. Admisibilidade de variantes e ofertas con valores anormais

1. Cada oferente poderá presentar máis dunha proposición sempre e cando sexan de inmobles distintos, debendo axustarse ás especificacións contidas no prego.
2. Non se tomarán en consideración as variantes ou melloras que ofrezan os licitadores.
3. Serán admisibles ofertas con valores anormais ou desproporcionados.

Artigo 76. Mesa

1. Dentro dos dez días seguintes á conclusión do prazo fixado para a presentación de proposicións, constituirase a mesa de valoración das ofertas, que estará presidida pola persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio ou funcionario deste en quen delegue, e da que tamén formarán parte un representante da Asesoría Xurídica, da Intervención, da consellería interesada na adquisición, así como o persoal técnico regulado no artigo seguinte, e un funcionario do órgano directivo competente en materia de patrimonio, designado polo seu titular, que actuará como secretario con voz e voto.

Nas adquisicións tramitadas polas entidades públicas instrumentais, a mesa estará presidida pola persoa titular do órgano unipersoal de goberno ou persoa da propia entidade en quen delegue, e da que tamén formarán parte un representante da Asesoría Xurídica e da Intervención, e un membro do persoal da entidade pública instrumental, designado pola persoa titular do órgano unipersoal de goberno, que actuará como secretario con voz e voto. Ademais, será membro da mesa un técnico da entidade ou da consellería de adscrición e, no seu defecto, persoal técnico da consellería competente en materia de patrimonio.

2. Se a presentación de ofertas é por escrito, previamente a este acto, o secretario da mesa deberá solicitar do rexistro un certificado acreditativo das ofertas recibidas durante o prazo outorgado.

3. A mesa procederá a examinar a documentación recollida no primeiro sobre e se apreciara a existencia de erros subsanables o notificará aos interesados para que nun prazo máximo de tres días hábiles procedan á subsanación. Transcorrido este prazo a mesa determinará que licitantes quedan admitidos. De non requirirse subsanación poderá realizarse o acto regulado no artigo seguinte.

Artigo 77. Apertura de propostas

1. No lugar e hora sinalados no anuncio e en acto público, procederase á lectura da lista de licitadores admitidos, realizándose a apertura dos sobres ou arquivos que conteñan as propostas, podendo rexeitarse no momento aquelas que se aparten substancialmente do modelo, comporten erro manifesto, as que non reúnan as características esixidas, as que non

realicen unha oferta económica definitiva e determinada ou superen o prezo máximo establecido e as sometidas a condición.

2. Deberá publicarse na páxina web da consellería competente en materia de patrimonio ou da entidade pública instrumental o nome das persoas admitidas e excluídas, con indicación para os admitidos da dirección do inmovible ofertado e do seu importe económico.

Artigo 78. Informe técnico e proposta de adxudicación

1. O persoal técnico que forme parte da mesa deberá elaborar un informe sobre as ofertas admitidas, previa inspección dos bens ofertados, podendo realizarse en compañía de persoal propio da consellería interesada na adquisición.

2. O informe comezará comprobando o cumprimento na realidade das características técnicas esixidas no prego e que o prezo ofertado non supere o prezo de mercado inmobiliario da zona onde se atopa o ben. De non cumprirse algún destes requisitos, propoñerase á mesa a exclusión da oferta afectada por motivos técnicos.

3. As ofertas que superen a comprobación prevista no punto anterior, analizaranse atendendo ao prezo, as características técnicas e, a eficiencia enerxética. Con base nestes criterios, o informe concluirá cunha relación motivada por orde decrecente.

4. Unha vez elaborado o informe técnico, reunirase a mesa, que propondrá a adxudicación á oferta máis vantaxosa levantando a acta correspondente, sen que esta proposta cree ningún dereito a favor do posible adxudicatario. No caso de que a mesa se separe da proposta formulada polo persoal técnico, deberá motivar convenientemente a súa actuación, baseándose en circunstancias obxectivas.

A mesa procederá a requirir á persoa proposta para a adxudicación para que achegue os documentos acreditativos da capacidade e, no seu caso, representación. No caso de que no prazo outorgado ao efecto o candidato proposto como adxudicatario non presente a documentación requirida, efectuarase proposta de adxudicación a favor do seguinte candidato, outorgándolle o correspondente prazo para achegar a documentación citada neste parágrafo.

5. O informe que sirva de base á adxudicación, así como as actas das reunións da mesa deberán publicarse na páxina web da consellería competente en materia de patrimonio ou da entidade pública instrumental correspondente.

Artigo 79. Adxudicación

1. A proposta da mesa remitirase á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio ou ao órgano competente da entidade pública instrumental, sen necesidade de ningún informe previo, para a adopción do correspondente acordo de adquisición. Este poderá apartarse da proposta de adxudicación ou declarar deserto o procedemento, de forma motivada e previo informe da Asesoría Xurídica.

2. O acordo de adquisición publicarase na páxina web da consellería competente en materia de patrimonio ou da entidade pública instrumental.

Sección 3ª. Adquisición directa

Artigo 80. Procedemento.

1. No ámbito da Administración xeral, a consellería competente en materia de patrimonio poderá acordar a adquisición directa dun ben inmovible ou dereito sobre el, por calquera das causas previstas no artigo 67 desta lei.

A adquisición tamén poderá producirse por petición dunha consellería interesada, xuntando unha memoria que deberá conter o seguinte:

a) Fins aos que se pretende destinar o inmovible, necesidade ou conveniencia da adquisición e causas polas que se acude ao procedemento de adquisición directa.

b) De ser o caso, número de persoas que desenvolverán tarefas no mesmo.

c) Referencia catastral do inmovible cando a natureza do ben ou dereito o permita.

d) Custos que implica a posta en funcionamento das dependencias.

2. Previamente ao inicio dun expediente de adquisición directa, o órgano directivo competente en materia de patrimonio, no caso de que a adquisición sexa por iniciativa propia, as consellerías interesadas na adquisición ou as entidades públicas instrumentais, deberán realizar un estudo do mercado inmobiliario, centrado nas alternativas de inmovibles e a análise dos prezos, co obxecto de avaliar a inexistencia doutros inmovibles susceptibles de compra en condicións máis óptimas.

3. O acordo de incoación do expediente de adquisición directa corresponderá de oficio á persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio quen deberá, de ser o caso, avaliar a pertinencia da adquisición proposta, ou ao órgano superior colexiado de goberno das entidades públicas instrumentais.

4. Ao expediente deberá incorporarse a seguinte documentación:

a) A oferta de venda con expresión do prezo e das demais condicións da compra.

b) Acreditación da personalidade e capacidade do vendedor.

c) A identificativa do inmovible ou dereito, tanto técnica como xurídica, e a xustificativa da súa titularidade, incluíndo no seu caso os datos catastrais e rexistrais.

d) Certificado de existencia de crédito orzamentario adecuado e suficiente.

5. En todo caso, deberá incorporarse un informe de taxación no que se analizarán especialmente

as obras que sexan necesarias para adaptar o inmovible ás necesidades administrativas, e no que deberá quedar acreditado que o prezo é acorde aos prezos de mercado da zona onde se pretende adquirir.

6. Iniciado o expediente e reunida toda a documentación prevista neste artigo, elaborárase unha proposta de resolución que será sometida a informe da Asesoría Xurídica e da Intervención.

O informe da Asesoría Xurídica deberá analizar especialmente o cumprimento das causas de adquisición directa previstas nesta lei.

7. O órgano competente resolverá o expediente acordando a compra do ben inmovible ou dereito sobre el ou desistindo da mesma de conformidade co disposto no artigo 71 desta lei.

8. Cando se pretenda adquirir un ben inmovible a unha administración pública sometida a un procedemento que requira a constitución previa dunha determinada garantía, o expediente de compra tramitarase con anterioridade a esta constitución.

O acordo de compra estará sometido a unha condición suspensiva mentres non se adopte a resolución de venda pola outra administración pública. Adoptada a resolución de venda, poderanse tramitar os documentos contables para o pago definitivo.

Sección 4ª. Adquisición de bens e dereitos mediante a participación en procedementos de licitación

Artigo 81. Procedemento

1. A consellería competente en materia de patrimonio e as entidades públicas instrumentais poderán adquirir bens inmovibles ou dereitos sobre eles mediante a participación en procedementos de licitación, calquera que sexa a forma ou o medio en que se celebren, incluída a licitación por medios electrónicos. Quedan excluídos desta regulamentación as licitacións xudiciais ou as promovidas no ámbito concursal.

2. O expediente tramitarase de conformidade co previsto no artigo 80 da presente lei e a participación neste procedemento deberá ser autorizada polo órgano competente para a adquisición, con indicación das condicións ás que debe suxeitarse o representante designado, nas que se deberá incluír en todo caso o prezo máximo ao que se poden realizar propostas.

3. No ámbito da Administración xeral corresponderá esta representación á persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio ou funcionario do mesmo en quen delegue. Nas entidades públicas instrumentais corresponderalle ao órgano unipersoal de goberno ou persoal da entidade en quen delegue.

4. Concluída a licitación, o órgano directivo competente en materia de patrimonio ou a entidade pública instrumental elaborarán un informe sobre o desenvolvemento e resultado do procedemento, así como sobre o cumprimento das condicións fixadas na autorización.

Cando as normas reguladoras da poxa permitan desistir da adquisición, propoñerase ao órgano competente a súa ratificación, previo informe da Intervención.

Sección 5ª. Adquisición de bens mobles e de dereitos de propiedade incorporal

Artigo 82. Adquisición de bens mobles

A adquisición de bens mobles pola Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e polas entidades públicas instrumentais réxese pola lexislación de contratos do sector público.

Artigo 83. Adquisición de dereitos de propiedade incorporal

1. A adquisición de dereitos de propiedade incorporal será acordada pola consellería ou entidade pública instrumental competente por razón da materia, logo do informe favorable da consellería competente en materia de patrimonio.
2. En canto non sexa incompatible coa natureza destes dereitos, é aplicable a estas adquisicións o establecido nesta lei para a adquisición de bens inmobles e dereitos sobre eles.
3. Cando a adquisición de dereitos de propiedade incorporal teña lugar en virtude de contratos administrativos, aplicarase o disposto na lexislación de contratos do sector público. A adquisición destes dereitos por medio de convenios de colaboración axustarase ás súas normas especiais e ao establecido nos propios convenios.

CAPÍTULO III

Adquisicións a título gratuito

Sección 1ª.- Adquisición gratuita

Artigo 84. Disposicións xerais

1. As disposicións a título gratuito realizadas a favor de Galicia ou dalgún dos órganos da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia entenderanse referidas a esta última. Neste caso respectarase a vontade do dispoñente, destinándose os bens ou dereitos a servizos propios dese órgano, sempre que isto fora posible e sen prexuízo das condicións ou cargas modais ás que puidera estar supeditada a disposición.

As disposicións por causa de morte a favor de órganos ou entidades da Comunidade Autónoma de Galicia que teñan desaparecido á data na que se abra a sucesión, entenderanse feitas a favor dos que, dentro do ámbito autonómico galego, asuman as súas funcións e, na súa falta, a favor da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia.

A sucesión legal hereditaria a favor da Comunidade Autónoma regúlase polo réxime especial do Título III da presente lei.

2. Os órganos da Administración xeral ou as entidades públicas instrumentais non poderán aceptar aquelas transmisións gratuítas vinculadas a un fin que non poidan cumprir por carecer de competencias na materia.

3. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as entidades públicas instrumentais só poden aceptar as herdanzas testadas, os legados, as doazóns e as demais transmisións gratuítas que supoñan gastos ou estean sometidos a algunha condición ou modo onerosos, se o valor do gravame imposto non excede o valor do que se adquire, segundo taxación pericial realizada consonte ás normas do artigo 64 desta lei. Non se considerarán condicións ou modos onerosos os investimentos que se teñan que realizar para dar ao ben o destino de uso xeral ou de servizo público que fixe o transmitinte.

4. A aceptación das herdanzas entenderase feita sempre a beneficio de inventario.

5. Se se adquiren os bens ou dereitos baixo condición ou modo da súa afectación permanente a determinados destinos, entenderase cumprida e consumada se durante trinta anos serviron a eles, aínda que logo deixen de estalo por circunstancias sobrevidas de interese público. Este prazo comezará a contarse dende o momento da transmisión gratuíta.

6. Os que, por razón do seu cargo ou emprego público, teñan noticia da existencia de disposición testamentaria ou oferta de doazón a favor da Comunidade Autónoma de Galicia, teñen a obriga de poñelo en coñecemento da consellería competente en materia de patrimonio.

7. A utilización gratuíta de bens inmoables, outorgada expresamente en concepto de precario, non requirirá a adopción de acordo de aceptación. Unha vez comprobada a documentación prevista no artigo 86, o órgano directivo competente en materia de patrimonio ou a entidade pública instrumental autorizará a toma de posesión do ben.

Artigo 85. *Competencia*

1. No ámbito da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia, corresponderá á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio aceptar, mediante orde, calquera proposta que implique a adquisición a título gratuíta de bens inmoables e dereitos sobre eles, así como outros bens e dereitos accesorios á esta operación.

As solicitudes de cesión ou doazón a terceiros poderán realizarse por calquera consellería, agás nos supostos en que a adquisición do ben inmoable ou dereito se produza por decisión unilateral do transmitinte sen necesidade do posterior consentimento da Administración xeral e da formalización en documento administrativo ou escritura pública.

A aceptación de cesións obrigatorias que estean previstas na lexislación do solo, será acordada pola consellería competente en materia de infraestruturas.

2. Corresponde á persoa titular da consellería competente por razón da materia aceptar, mediante orde, calquera proposta que implique a adquisición a título gratuíta de dereitos de

propiedade incorporal ou de bens mobles e dereitos sobre eles, no ámbito da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia.

Cando a persoa transmitinte non sinalase ningún tipo de finalidade dos bens mobles, serán aceptados polo titular da consellería competente en materia de patrimonio.

3. Son competentes para aceptar as disposicións a título gratuito a favor das entidades públicas instrumentais, os órganos unipersoais de goberno.

4. Se a doazón, herdanza, legado ou calquera outro tipo de disposición a título gratuito, tivese por obxecto exclusivamente diñeiro regularase pola lexislación específica e, en defecto de norma, pola presente lei.

No ámbito da Administración xeral, cando exista vinculación de destino corresponde acordar a aceptación á persoa titular da consellería competente por razón da materia e, no seu defecto, ao órgano directivo competente en materia de tesourería, sen prexuízo do disposto no artigo seguinte.

Artigo 86. *Procedemento*

1. A tramitación do procedemento de adquisición a título gratuito de bens inmobles e dereitos sobre eles no ámbito da Administración xeral, corresponderá ao órgano directivo competente en materia de patrimonio, ao que deberán dirixirse as correspondentes propostas, agás no suposto previsto no punto dous deste artigo.

Cando a transmisión gratuita se efectúe para un fin concreto, solicitarase informe á consellería competente por razón da materia en atención ao destino previsto, co obxecto de que confirme o seu interese na adquisición e o cumprimento dos fins sinalados.

Corresponderá ao órgano directivo competente en materia de patrimonio avaliar a procedencia de aceptar a transmisión gratuita de bens inmobles ou dereitos sobre eles, en función da documentación e informes indicados, previo análise das condicións impostas polo transmitinte e, no seu caso, do gravame que comporte.

2. No ámbito da Administración xeral, a tramitación dos expedientes de adquisición gratuita dos bens inmobles regulados no artigo 85.1 parágrafo terceiro desta lei, de bens mobles e de dereitos de propiedade incorporal, corresponderá aos órganos directivos das consellerías competentes por razón da materia, de conformidade co disposto no seu decreto de estrutura.

3. Ao expediente de adquisición gratuita deberán incorporarse os seguintes documentos:

a) Proposta de transmisión gratuita coas condicións impostas.

b) Acreditación da personalidade e capacidade do transmitinte.

c) Acreditación da titularidade, de conformidade coas normas civís, con expresión das cargas e gravames que lles afectan.

d) Na transmisión de bens mobles, unha relación detallada acompañada dunha fotografía.

4. No caso de herdanzas testadas, o expediente será tramitado e resolto pola consellería competente en materia de patrimonio, agás cando se comprobe que a herdanza está composta integramente por bens mobles ou diñeiro. Neste caso, remitirase o expediente ao órgano competente, de conformidade co previsto artigo anterior.

Deberá incorporarse ao expediente o certificado de defunción, o certificado de actos de últimas vontades e o testamento.

5. A resolución de aceptación deberá notificarse ao transmitinte, previamente á formalización da cesión, de ser o caso.

6. As cesións urbanísticas tramitaranse conforme á normativa específica.

Artigo 87. Reversións e retrocesións

1. Poderá proceder a reversión dos bens e dereitos adquiridos gratuitamente baixo condición ou modo de destino a un fin determinado cando, non tendo transcorrido o prazo fixado no acordo de cesión ou, en todo caso, o sinalado no artigo 84.5 desta lei, se incumpriran as condicións ou modos impostos.

2. As reversións de bens e dereitos adquiridos a título gratuito apreciaráns, cando se producise o feito que xera a reversión, os órganos que resulten competentes para a súa adquisición. De tratarse de bens e dereitos transferidos, a súa entrega deberá ser autorizada polo Consello da Xunta, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio.

As retrocesións de bens e dereitos acordarás o Consello da Xunta, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio.

O recoñecemento da reversión ou retrocesión leva implícita a desafectación do ben ou dereito, no caso de que tivese a condición de dominio público.

3. O expediente de retrocesión e a apreciación da reversión cando corresponda á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio, tramitarase polo órgano directivo competente nesta materia, que solicitará informe á consellería ou entidade pública instrumental correspondente en atención ao destino para o que se efectuou a transmisión, co fin de verificar o incumprimento alegado e propoñer no seu caso a procedencia da entrega do ben afectado.

O informe da consellería ou entidade pública instrumental deberá aclarar o estado de ocupación do ben, identificando, de ser o caso, o terceiro ocupante e o seu título.

4. Recoñecida a reversión ou a retrocesión procederase, de ser o caso, a subscribir unha acta entre o interesado e o representante da consellería ou entidade pública instrumental que corresponda. A instancia do interesado poderase elevar a escritura pública.

Sección 2ª.- Adquisición por ministerio da lei de inmobles, saldos e depósitos

Artigo 88. Inmobles vacantes e sen dono coñecido.

1. Ademais dos bens que se lle atribúen por dereito sucesorio á Comunidade Autónoma de Galicia, pertence a esta, a través do Ministerio da Lei, a propiedade dos inmobles situados no seu territorio vacantes por seren abandonados polos seus donos ou cuxos donos sexan descoñecidos.
2. Porén, non se derivarán obrigas ou responsabilidades para a Comunidade Autónoma de Galicia por razón da propiedade destes bens, en tanto que non se produza a súa incorporación efectiva ao patrimonio da Comunidade Autónoma, logo da instrución do correspondente expediente de investigación, que se tramitará de acordo co establecido no artigo 222 desta lei ou, se é o caso, na lexislación especial que a regula.
3. A Comunidade Autónoma de Galicia poderá tomar posesión dos bens así adquiridos en vía administrativa, sempre que non fosen posuídos por ninguén a título de dono e sen prexuízo dos dereitos de terceiros.
4. Se existise un posuidor a título de dono, a Comunidade Autónoma de Galicia deberá levar a cabo a acción que corresponda perante os órganos da orde xurisdiccional civil.

Artigo 89. Saldos e depósitos abandonados.

1. Corresponden á Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia os valores, diñeiro e demais bens mobles depositados en entidades de crédito, sociedades ou axencias de valores ou calquera outras entidades financeiras, así como os saldos de contas correntes, libretas de aforro ou outros instrumentos similares abertos nestes establecementos, respecto dos cales non se practicou ningunha xestión polos interesados que implique o exercicio do seu dereito de propiedade no prazo de vinte anos.
2. As entidades depositarias estarán obrigadas a comunicar á consellería competente en materia de tesouro a existencia de tales depósitos e saldos na forma que se determine pola persoa titular desa consellería
3. A xestión, administración e explotación dos restantes bens que se atopen na situación prevista no punto 1 deste artigo corresponderá ao centro directivo competente en materia de tesouro, o cal poderá allealos polo procedemento que, en función da natureza do ben ou dereito, estime máis adecuado, logo da xustificación razoada no respectivo expediente.

CAPÍTULO IV

Adquisicións por exercicio de potestades públicas

Artigo 90. Adquisicións derivadas do exercicio da potestade expropiatoria

1. As adquisicións que se produzan no exercicio da potestade expropiatoria rexeranse pola súa normativa específica. En defecto de norma específica a competencia para o exercicio da potestade expropiatoria corresponderá á persoa titular da consellería competente por razón da materia. Cando a finalidade da expropiación sexa destinar os bens e dereitos a edificio administrativo, a competencia corresponderá á consellería competente en materia de patrimonio.

2. Corresponderá á consellería competente por razón da materia acordar e formalizar as entregas de bens inmoables e dereitos sobre eles de titularidade da Administración xeral, como pago en especie do xustoprezo, previo informe favorable da consellería competente en materia de patrimonio. De tratarse de inmoables ou dereitos demaniais, o acordo de desafectación levará implícito o informe favorable.

Os documentos nos que se formalice a entrega deberán remitirse á consellería competente en materia de patrimonio para a súa constancia no Inventario xeral de bens e dereitos da Comunidade Autónoma.

3. O ofrecemento e a tramitación dos dereitos de reversión e, se é o caso, a formalización destes serán efectuados pola consellería que tramitase a expropiación, aínda que aqueles fosen adscritos con posterioridade a outra distinta. Para estes efectos, esta comunicará á consellería que tramitase a expropiación o acaecemento do suposto que dea orixe ao dereito de reversión.

O recoñecemento do dereito de reversión leva implícita a desafectación do ben ou dereito a que se refira. Non obstante, ata que se proceda á execución do acordo, corresponde á consellería ou entidade pública instrumental á que estea adscrito o ben ou dereito obxecto da reversión prover o necesario para a súa defensa e conservación.

Artigo 91. Cambios de destino derivados de procedementos de expropiación

1. Cando a Administración xeral da Comunidade Autónoma pretenda realizar actuacións que impliquen o exercicio da potestade expropiatoria e figure na relación de bens e dereitos afectados algún que sexa da súa titularidade ou das entidades públicas instrumentais, a consellería ou entidade pública instrumental que tramite o expediente notificarao á consellería competente en materia de patrimonio, que formulará consulta á consellería ou entidade pública instrumental que tivese adscrito o ben ou dereito, co fin de determinar a viabilidade do cambio de destino.

2. De ser procedente, o cambio tramitarase mediante un procedemento de mutación, afectación, adscrición ou incorporación ao patrimonio, a favor da consellería que estea exercendo a potestade expropiatoria, ou da entidade pública instrumental beneficiaria da expropiación.

Artigo 92. Adquisicións derivadas de adxudicacións acordadas en procedementos de execución.

1. A adxudicación de bens ou dereitos en procedementos de execución a favor da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia, requirirá autorización expresa do órgano directivo competente en materia de patrimonio.
2. Nos procedementos administrativos ou xudiciais de execución dos que se poidan seguir adxudicacións de bens e dereitos a favor da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia, a Asesoría Xurídica ou o órgano instrutor do procedemento poñerá inmediatamente en coñecemento da consellería competente en materia de patrimonio a apertura dos prazos para pedir a adxudicación dos bens embargados, co fin de que o referido órgano acorde o que proceda sobre a oportunidade de solicitar esta adxudicación.

CAPÍTULO V

Arrendamento de inmobles

Artigo 93. Obxecto

1. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as entidades públicas instrumentais só poderán arrendar os bens inmobles que precisen para o cumprimento dos seus fins, a través do procedemento e cos requisitos establecidos para a adquisición onerosa, coas peculiaridades previstas neste capítulo.
2. Os arrendamentos que subscriban a Administración xeral ou as entidades públicas instrumentais non poderán incluír cláusulas indemnizatorias derivadas da falta de entrega do inmueble á finalización do contrato, agás que se estableza con carácter preceptivo na lexislación de arrendamentos.

Os contratos pactados cunha duración superior aos cinco anos deberán incluír cláusulas que permitan a resolución anticipada, sen necesidade do aboamento total da renda pactada.

Artigo 94. Competencia

1. Corresponde á persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio arrendar os bens inmobles que precise a Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia por petición, de ser o caso, da consellería interesada, así como acordar a súa resolución, novación e prórroga. Non se necesitará a adopción dunha resolución expresa de prórroga cando esta figure expresamente no contrato e opere automaticamente, ou nos supostos de tácita recondución regulados no Código Civil.

Será competente para arrendar, resolver, novar ou prorrogar contratos que afecten a inmobles situados no estranxeiro e que precise a Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia, a consellería ou órgano superior competente en materia de relacións exteriores.

2. Nas entidades públicas instrumentais a competencia corresponderá ao órgano unipersoal de goberno, logo do informe favorable da consellería competente en materia de patrimonio sobre a procedencia, oportunidade e características esenciais do negocio xurídico pretendido, no

marco dos criterios xerais de xestión integral do patrimonio. A petición de informe deberá ir acompañada da seguinte documentación:

- a) Memoria xustificativa.
- b) Prego de condicións da contratación, de tramitarse o procedemento con publicidade e concorrancia.
- c) Renda a pagar e prazo do contrato.
- d) Descricións das características do inmovble pretendido, incluíndo no seu caso as especificacións técnicas, urbanísticas e de localización.
- e) Número de persoas que ocuparán o inmovble e, de ser o caso, situación actual.

No caso de resolución anticipada do contrato, o informe limitarase a analizar a necesidade do inmovble para outros órganos da Administración xeral ou para algunha entidade pública instrumental.

3. A concertación dun alugamento por importe superior a 40.000 euros mensuais, impostos incluídos, requirirá autorización do Consello da Xunta, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio ou da consellería á que se atope adscrita a entidade pública instrumental que pretenda o alugamento.

Artigo 95. *Procedemento*

1. O arrendamento de bens inmovbles deberá garantir o respecto aos principios de igualdade, publicidade e concorrancia, agás nos seguintes supostos, nos que se pode concertar de modo directo:

- a) Peculiaridades ou singularidades do ben, que se xustificarán expresamente no expediente.
- b) Especial idoneidade do ben.
- c) Urxencia da contratación resultante de acontecementos imprevisibles.
- d) Cando o arrendador sexa outra administración pública ou, en xeral, calquera persoa xurídica de dereito público ou privado pertencente ao sector público.
- e) Cando fora declarado deserto o procedemento promovido con publicidade para o arrendamento, e sempre que non se modifiquen as condicións orixinais do contrato, agás o prezo e a superficie, que poderán alterarse nun 10%, e non tivese transcorrido o prazo de un ano a contar dende a adopción do correspondente acordo.

f) Cando o inmovible se sitúe no estranxeiro.

g) Cando a renda mensual do arrendamento non sexa superior a 2.000 euros e a duración non exceda de un ano.

h) A necesidade de acometer obras que requiran o traslado temporal do persoal a outras dependencias, sempre e cando quede acreditado que non se dispón doutro espazo sobre o que se teña titularidade xurídica.

2. Cando se contrate un arrendamento dun inmovible de conformidade coas alíneas d), f), g) e h) recadarase, de ser posible, un mínimo de tres ofertas.

3. Unha vez formalizado un contrato de arrendamento, a consellería competente en materia de patrimonio ou as entidades públicas instrumentais poderán concertar unha ou varias prórrogas, aínda que non exista previsión no contrato, nos termos establecidos pola lexislación de arrendamentos. Cando finalice o prazo dun contrato, por razóns debidamente xustificadas no expediente, poderase formalizar un novo contrato de arrendamento sobre o mesmo inmovible en base ás peculiaridades do ben.

4. Cando se concerte o arrendamento do inmovible directamente por razón da contía, a tramitación do expediente só requirirá a aprobación do gasto e a incorporación a este do informe de taxación e do contrato, podendo adxudicarse directamente a calquera persoa física ou xurídica con capacidade de obrar.

O órgano directivo competente en materia de patrimonio ou a entidade pública instrumental, previamente á formalización do contrato, deberán comprobar a titularidade do ben.

A contratación prevista neste punto e a necesidade que ven a cubrir terán un carácter eminentemente temporal. Unha vez rematado o prazo pactado, non será posible a formalización dun novo contrato de arrendamento para solventar as necesidades previstas orixinariamente.

5. Para a contratación dun arrendamento non será necesario incorporar ao expediente a documentación acreditativa da inscrición rexistral.

6. A Asesoría Xurídica informará os pregos de condicións nos expedientes de arrendamento tramitados mediante publicidade e concorrência, así como os expedientes de contratación directa, nos que deberá examinar especialmente o cumprimento dos casos previstos no punto primeiro deste artigo e a conformidade da parte dispositiva do contrato á lexislación de arrendamentos.

Non se requirirá este informe nos casos previstos no punto terceiro do presente artigo sempre e cando, para os novos contratos, se utilicen cláusulas tipo previamente visadas pola Asesoría Xurídica.

7. A sucesión na posición xurídica do arrendador, nos casos de falecemento ou con motivo dunha compravenda, doazón ou negocio xurídico similar, producirase automaticamente sen

necesidade de autorización previa e sempre e cando se cumpran os requisitos previstos na normativa civil.

8. Nas contratacións de arrendamentos de bens inmobles, poderán adquirirse compromisos de gastos para exercicios posteriores aínda que a execución do contrato non se inicie no exercicio corrente, mediante a tramitación anticipada prevista na lexislación de contratos do sector público.

Artigo 96. *Melloras*

1. Nos procedementos tramitados con publicidade e concorrencia, poderanse tomar en consideración as melloras que ofrezan os licitadores, sempre que o prego de condicións prevea esta posibilidade. Estas melloras poderán consistir nun período de carencia no pago da renda mensual ou no compromiso de realización, sen custo, das obras de adaptación precisas para as necesidades administrativas.

As consellerías interesadas no arrendamento poderán achegar unha memoria detallada das obras que podería realizar o arrendador con anterioridade á ocupación do inmovble.

2. As melloras non se terán en conta aos efectos de avaliar o cumprimento dos elementos esenciais esixidos no prego para a admisión de ofertas.

Non poderán incluírse no prego melloras cuxa execución dependa dunha obra previa a realizar pola consellería ou entidade pública instrumental.

3. De admitirse melloras consistentes en obras, o prego de condicións establecerá o prazo máximo da súa execución e recollerá a documentación que deberá achegar o licitador que, en todo caso, incluírá o prazo de execución e un orzamento. De exceder do prazo máximo rexeitarase a mellora presentada e analizarase a proposta de arrendamento sen a mesma.

4. Cando o importe das obras de mellora sexa superior aos 40.000 euros, os que presenten as ofertas economicamente máis vantaxosas deberán constituír a disposición da consellería competente en materia de patrimonio ou da entidade pública instrumental, unha garantía equivalente a un 5% do importe das obras orzamentado, constituída ao abeiro da normativa de contratación administrativa. A garantía responderá da correcta realización das obras no prazo pactado.

5. O persoal técnico que inspeccione os inmobles ofertados, de conformidade co artigo 78 desta lei, deberá analizar as propostas incluíndo as melloras presentadas, agás nos seguintes supostos:

- a) Cando non se correspondan co esixido no prego de condicións.
- b) Obras que non vaian acompañadas, de ser preciso, da garantía correspondente.
- c) Cando as obras propostas non cumpran coa normativa vixente.
- d) A inviabilidade de execución no prazo sinalado.

6. Adxudicado o arrendamento a unha proposta que inclúa obras de mellora, formalizarase o contrato coa inclusión dunha condición suspensiva relativa á correcta execución das obras en tempo e forma.

En ningún caso caberá o outorgamento dunha prórroga por incumprimento do prazo de execución pactado, aínda que a extemporaneidade non sexa imputable ao adxudicatario.

7. Á recepción das obras a súa terminación concorrerá o adxudicatario, xunto cun representante da consellería interesada e o técnico mencionado no artigo 78 desta lei. Se as obras se executaron de conformidade co previsto, daranse por recibidas, levantándose acta e comezando entón os efectos xurídicos e económicos do contrato, coa devolución da garantía constituída.

8. De non producir efectos o contrato formalizado, poderá adxudicarse o arrendamento ao seguinte licitador, no caso de que preste consentimento.

Artigo 97. Taxación

1. Ao expediente de arrendamento deberá incorporarse un informe de taxación coas peculiaridades previstas neste artigo.

2. Nos supostos de novación por redución da renda pactada, formalización dunha prórroga expresa ou dun novo contrato sobre dependencias ocupadas en réxime de arrendamento, o informe de taxación poderá consistir na ratificación da renda pactada.

3. Nos casos previstos no artigo 95.3 da presente lei, o informe de taxación ponderará o custo que implique, no seu caso, o traslado das dependencias a outro inmovible.

A tal efecto, no ámbito da Administración xeral, as consellerías ocupantes deberán achegar ao órgano directivo competente en materia de patrimonio unha memoria económica cos custos que implica o traslado.

4. O informe de taxación non será necesario nos casos de novacións de contrato que non impliquen alteración da renda ou da superficie.

Artigo 98. Utilización do ben arrendado

1. Os contratos de arrendamento que formalicen a Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as entidades públicas instrumentais concertaranse con expresa mención de que o inmovible arrendado poderá ser utilizado por calquera órgano da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e das súas entidades públicas instrumentais.

2. No ámbito da Administración xeral a consellería competente en materia de patrimonio determinará, mediante resolución, o órgano ou a entidade á que se adscribe o inmovible arrendado, especificando os dereitos e obrigas que debe asumir, agás nos inmobles situados no estranxeiro.

3. Cando a consellería competente en materia de patrimonio teña coñecemento da existencia dalgún inmovible arrendado que non se estea dedicando á finalidade para o que foi adscrito, poderá tramitar a súa desadscrición e destinar o inmovible a outros fins ou, de ser procedente, resolver o contrato.

Artigo 99. Finalización do contrato

1. Cando a consellería ou entidade pública instrumental que ocupe un inmovible arrendado preveña deixalo libre con anterioridade ao prazo pactado, comunicarllo á consellería competente en materia de patrimonio cunha antelación mínima de tres meses á data prevista para o desaloxo.

2. De consideralo procedente, a consellería competente en materia de patrimonio dará traslado da dita comunicación ás diferentes consellerías ou entidades públicas instrumentais, que poderán solicitar a posta á disposición do inmovible. A persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio resolverá a adscrición que proceda.

3. O acordo polo que se autoriza a resolución anticipada dun contrato de arrendamento con base a unha cláusula preestablecida, requirirá o previo informe da Intervención, á que se deberá remitir os preavisos ou notificacións efectuados ao arrendador.

A resolución anticipada dun contrato de arrendamento sen que estea amparada nunha cláusula do contrato, requirirá o previo informe da Asesoría Xurídica e da Intervención.

4. No caso de que se desista de continuar no inmovible, o órgano directivo competente en materia de patrimonio, no ámbito da Administración xeral, será o encargado de realizar as notificacións ou preavisos que correspondan, así como de organizar a entrega de chaves aos arrendadores.

As consellerías ocupantes son as responsables de dar de baixa os contratos de subministración subscritos para dar mantemento ao inmovible arrendado, así como de realizar as reparacións precisas para deixar o inmovible en condicións óptimas de ser entregado.

No ámbito da Administración xeral, as consellerías someteranse ás instrucións que poida ditar a consellería competente en materia de patrimonio sobre o estado en que se debe entregar un inmovible arrendado.

CAPÍTULO VI

Venda de bens e dereitos

Sección 1ª. Disposicións xerais

Artigo 100. Bens e dereitos susceptibles de venda

1. Os bens e dereitos patrimoniais da Comunidade Autónoma de Galicia que non sexan necesarios para o exercicio das competencias e funcións propias da Administración xeral ou das

entidades públicas instrumentais, poden ser vendidos conforme ás normas establecidas neste capítulo.

2. Non obstante, pódese acordar a venda de bens do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia con reserva do uso temporal destes cando, por razóns excepcionais debidamente xustificadas, resulte conveniente para o interese público. Esta utilización temporal pódese instrumentar a través da formalización de contratos de arrendamento ou calquera outro que habilite para o uso dos bens alleados, simultáneos ao negocio de venda e sometidos ás mesmas normas de competencia e procedemento que este.

Artigo 101. Imposición de condicións, cargas e gravames

1. Non se poden impoñer cargas ou gravames sobre os bens ou dereitos patrimoniais da Comunidade Autónoma de Galicia senón cos requisitos esixidos para a súa venda.

2. Poderán establecerse cláusulas de reparto de plusvalías, cando concorran circunstancias que determinen unha posible alteración do valor do ben ou dereito obxecto de venda nun prazo determinado ou polo cumprimento de determinadas condicións.

3. Poderá admitirse a entrega de outros bens ou dereitos en pago de parte do prezo de venda, valorados de conformidade co artigo 64 desta lei, sen prexuízo do disposto para as permutas.

Artigo 102. Trámites previos

Sen prexuízo da inscrición no Rexistro da Propiedade, da súa depuración física e xurídica e do deslindamento se fose necesario, os bens inmobles e dereitos reais poderán ser obxecto de venda sen suxeición a estes requisitos, sempre que estas circunstancias se poñan en coñecemento do adquirente e sexan expresamente aceptadas por este.

Artigo 103. Formas de venda

1. A forma ordinaria de venda de bens inmobles ou dereitos sobre eles do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia é a poxa pública. Pódese acordar a venda de bens inmobles ou dereitos por concurso cando aqueles, pola súa situación, natureza ou características, sexan adecuados para atender as directrices derivadas das políticas públicas e, en particular, da política de vivenda.

2. Pódese acordar a venda de bens inmobles ou dereitos por adxudicación directa nos seguintes supostos:

a) Cando o adquirente sexa outra administración pública ou, en xeral, calquera persoa xurídica de dereito público ou privado pertencente ao sector público.

b) Cando o adquirente sexa unha entidade sen ánimo de lucro, declarada de utilidade pública.

c) Cando o inmovible resulte necesario para dar cumprimento a unha función de servizo público ou á realización dun fin de interese xeral por persoa distinta das previstas nos apartados anteriores, ou no ámbito da liquidación concursal dunha empresa, exista un interese socioeconómico para vender ou cancelar as cargas a favor do adquirente dunha unidade produtiva.

d) Cando sexa declarada deserta a poxa promovida para o alleamento ou esta non chegara a executarse como consecuencia do incumprimento das súas obrigas por parte do adxudicatario, sempre que non transcorrese máis dun ano dende a súa formalización. Neste caso, o prezo non poderá ser inferior ao anunciado ou ao de adxudicación, sen que se poidan modificar as demais condicións de venda.

e) Cando se trate de solares inedificables ou predios rústicos que non cheguen á unidade mínima de cultivo, e a venda se efectúe a un propietario estremeiro.

Cando concorran varios interesados con igual dereito, resolverase a favor do mellor ofertante, sen prexuízo do posterior dereito de retracto regulado no Código Civil. En caso de acordo, a venda poderá efectuarse a prorrata entre eles.

f) Cando a venda se efectúe a favor de quen posúa un dereito de adquisición preferente recoñecido por disposición legal.

g) Cando por razóns excepcionais se considere conveniente efectuar a venda a favor do ocupante do inmovible e a orixe desta ocupación non estea nun acto contrario ao ordenamento xurídico.

Entenderase que se dan as condicións de aplicación do alleamento directo por ocupación, podendo venderse un ben inmovible na súa totalidade, nos supostos en que se cumpran os requisitos da accesión invertida.

h) Cando o valor de taxación do ben non exceda os 6.000 euros e se tivese efectuado unha notificación informando do expediente aos propietarios colindantes catastrais.

3. A venda de bens mobles e de dereitos de propiedade incorporal terá lugar ordinariamente mediante poxa pública, sen prexuízo do disposto nesta lei e na lexislación de contratos do sector público para os supostos de pagamento en especie. Poderá acordarse a venda por adxudicación directa nos supostos previstos neste artigo que pola súa propia natureza poidan ser de aplicación.

Artigo 104. *Órganos competentes*

1. O órgano competente para vender os bens inmovibles ou dereitos sobre eles pertencentes á Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia é a persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio, mediante orde.

2. A competencia para vender os bens mobles e os dereitos de propiedade incorporal de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia corresponde ao titular da consellería que os teña adscritos ou competente por razón da materia. De estar adscritos ás entidades públicas instrumentais a competencia corresponderá ao titular da consellería que previamente os tivese adscritos, a instancia destas.

A venda de dereitos de propiedade incorporal acordarase logo do informe favorable da consellería competente en materia de patrimonio.

3. Son competentes para acordar a venda dos bens e dereitos pertencentes ás entidades públicas instrumentais, os órganos superiores colexiados de goberno, sen prexuízo do disposto no artigo 22 desta lei. Cando o seu valor sexa inferior a 40.000 euros, a competencia corresponderá ao órgano unipersoal de goberno.

4. Nos supostos previstos nos puntos anteriores, cando o valor do ben ou dereito, segundo taxación, exceda os 3.000.000 de euros, a venda debe ser autorizada polo Consello da Xunta, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio ou da consellería competente por razón da materia.

Artigo 105. *Incoación*

1. O procedemento de venda iniciarase de oficio coa adopción do acordo de incoación pola persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio ou, no caso de bens mobles ou dereitos de propiedade incorporal, pola persoa titular do órgano directivo que corresponda da consellería competente ou que os teña adscritos.

Nas entidades públicas instrumentais, iniciarase de oficio polos órganos superiores colexiados de goberno, agás no caso de bens mobles ou dereitos de propiedade incorporal, en que corresponderá ao órgano unipersoal de goberno, sen prexuízo da previa comunicación regulada nos artigos 22 e seguintes desta lei.

2. No acordo de incoación do procedemento, determinarase motivadamente a forma de venda seleccionada, agás na poxa. Ademais, xustificarse debidamente que o ben ou dereito non é necesario para o uso xeral ou o servizo público, recollendo unha descrición e o valor de taxación.

3. Nos supostos de venda directa, non procederá a incoación do procedemento cando as propostas recibidas resulten contrarias á regulación contida no ordenamento xurídico, non se cumpran as condicións previstas no punto anterior ou, en xeral, non se considere oportuna a súa tramitación.

Artigo 106. *Garantía*

1. A participación en procedementos de venda requirirá a constitución dunha garantía polo importe que se determine no prego de condicións, que poderá ser de ata o vinte cinco por cento do tipo de licitación.

2. Nos casos de venda directa, o importe da garantía será equivalente ao vinte cinco por cento do prezo de taxación do ben ou dereito, agás nas vendas con pago aprazado reguladas no artigo 109 da presente lei. Non se requirirá a constitución de garantía cando o valor do ben non exceda de 600 euros.

4. Sen prexuízo do disposto no artigo 113.2.c desta lei, a garantía constituirase en efectivo na Caixa Xeral de Depósitos e, en ningún caso, outorgará dereito algún á adquisición. Dito depósito devolverase a quen non teñan resultado adxudicatario, se a venda se realiza por poxa ou concurso ou ao interesado nunha venda directa, se a mesma non chega a efectuarse, agás que se causara algún tipo de quebrantamento á Administración da Comunidade Autónoma.

5. En todo caso, unha vez finalizado o procedemento, a garantía constituída polo adxudicatario formará parte do prezo da compravenda.

Artigo 107. Prego de condicións

1. A venda mediante poxa ou concurso rexerase por un prego de condicións. A estes efectos, a persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio poderá aprobar, previo informe da Asesoría Xurídica, pregos xerais que rexerán cada forma de venda.

2. Os pregos de condicións particulares que deben rexer cada procedemento de venda, elaboraranse polo órgano directivo competente en materia de patrimonio, pola consellería competente por razón da materia ou pola entidade pública instrumental, segundo o caso, e serán informados pola Asesoría Xurídica cando inclúan cláusulas ou requisitos adicionais non contemplados no prego xeral.

3. Nos pregos recolleranse necesariamente os seguintes extremos:

a) Descrición física e xurídica do ben ou dereito obxecto de venda con inclusión, no seu caso, dos datos rexistrals e catastrais e, de concorrer, con expresa mención da súa natureza litixiosa.

b) Taxación do ben ou dereito, que determinará o tipo de licitación inicial.

c) Tramo mínimo da oferta nos casos de poxa.

d) Forma de venda, modo de presentación de ofertas e xeito en que se desenvolverá a licitación.

e) Forma de constitución da garantía e do pagamento do prezo.

f) No caso de bens mobles, a obrigatoriedade de que o comprador retire os bens das instalacións onde se atopen, no prazo de 10 días a partir do seguinte ao abono do prezo restante.

g) Demais condicións particulares da venda.

Artigo 108. Pago e formalización

1. A resolución do procedemento de venda notificarase a quen resulte finalmente adquirente, que deberá completar o pago do prezo no prazo de vinte días naturais dende a súa recepción, agás que por razóns motivadas se estableza outro período distinto e sen prexuízo do disposto no artigo seguinte.

2. Os gastos derivados da transmisión serán de conta do adquirente, agás que se sinalara outra cousa no prego correspondente e, no caso das vendas directas, na orde de adxudicación. Os tributos serán aplicados conforme á lei.

Os gastos de anuncios recaerán no adquirente, debendo abonarse con anterioridade á formalización do contrato de compravenda.

3. A venda de bens inmobles e dereitos sobre eles outorgaranse en escritura pública.

A venda de bens mobles e de dereitos de propiedade incorporal formalizarase en documento administrativo, podendo elevarse a escritura pública a instancia dunha das partes. No momento da formalización procederase á entrega e recepción dos bens.

4. Para o caso de venda de parcelas resultantes dunha segregación ou parcelación poderase tramitar o expediente formalizando en documento único, mediante escritura pública, a segregación e venda correspondente.

Artigo 109. Pagamento aprazado do prezo de venda

1. O órgano competente para a venda dos bens ou dereitos pode admitir o pagamento aprazado do prezo de venda, por un período non superior a dez anos.

2. Dito aprazamento suxeitarase ás seguintes regras:

a) A garantía será equivalente ao 25% da contía a pagar na primeira anualidade.

b) Unha vez realizado o primeiro pagamento, os seguintes efectuaranse con periodicidade mensual ou anual, en función do que se estableza na resolución de venda. Os pagos deberán realizarse no prazo de vinte días naturais, tomando como referencia a efectos de cómputo o día e mes de sinatura da mencionada resolución.

O xuro a devengar non será inferior ao legal do diñeiro nin superior ao de demora tributaria e calcularase por días naturais atendendo á data de referencia.

c) As cantidades pendentes de pago quedarán garantidas mediante condición resolutoria explícita, ou ben mediante hipoteca, aval bancario, seguro de caución ou outra garantía suficiente usual no mercado.

No caso de pagos anuais, unha vez formalizada a escritura pública de compravenda, comunicarase ao comprador con anterioridade a cada pago, aos simples efectos informativos, a contía que deberá abonar nesa anualidade.

3. O comprador poderá en calquera momento realizar amortizacións parciais da débeda, recalculándose os xuros sobre o capital pendente. Poderase ademais, en calquera momento, liquidar a totalidade da débeda, aplicándose os xuros ata esa data.

4. No caso de establecerse a condición resolutoria prevista no punto segundo, deberá facerse constar expresamente na escritura pública de compravenda e inscribirse no Rexistro da Propiedade, para o que deberá establecerse como obriga na resolución que acorde a venda.

Artigo 110. *Venda de bens e dereitos litixiosos*

1. Pódense vender bens ou dereitos litixiosos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia, sempre que se observen os seguintes requisitos:

a) No caso de venda en poxa pública, no prego de bases farase mención expresa e detallada do obxecto, partes e referencia do litixio concreto que afecta o ben ou dereito e deberase prever a plena asunción, por quen resulte adxudicatario, dos riscos e consecuencias que deriven do litixio.

b) Nos supostos legalmente previstos de venda por adxudicación directa, deberá constar no expediente documentación acreditativa de que o adquirente coñece o obxecto e o alcance do litixio e de que coñece e asume as consecuencias e os riscos derivados del.

En ambos os dous casos, a asunción polo adquirente das consecuencias e dos riscos derivados do litixio figurará necesariamente na escritura pública en que se formalice o alleamento.

2. Se o litixio se suscita unha vez iniciado o procedemento de venda e este se encontra nunha fase na que non é posible o cumprimento do establecido no punto anterior, retrotraeranse as actuacións ata a fase que permita o seu cumprimento.

3. O ben ou dereito considerarase litixioso dende que o órgano competente para a venda teña constancia formal do exercicio, ante o órgano xurisdiccional que proceda, da acción correspondente e do seu contido.

4. O órgano competente poderá en calquera momento acordar a suspensión do procedemento, cando se estime conveniente para os intereses públicos.

Artigo 111. *Desestimento*

Antes do acordo de adxudicación, a persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio, a persoa titular da consellería que dispoña da adscrición do ben moble ou dereito de propiedade incorporal ou competente por razón da materia, ou o órgano superior colexiado de goberno das entidades públicas instrumentais, poderán acordar a improcedencia da venda, logo de informe da Asesoría Xurídica e sempre que se considere prexudicial para o interese público a adxudicación nas condicións propostas ou se, por razóns sobrevidas, se considerase necesario o ben para o cumprimento dos fins públicos, sen que a instrución do expediente, a celebración da poxa ou a valoración das propostas presentadas xere dereito algún para os que optaron a súa compra.

O desestimento da venda mediante poxa pública ou concurso, deberá anunciarse no Diario Oficial de Galicia e na páxina web, cando o anuncio fora obxecto de publicación.

Sección 2ª. Procedemento de venda de bens inmobles ou dereitos sobre eles en poxa pública

Artigo 112. Expediente

1. Unha vez incoado o procedemento de venda e elaborado o prego de condicións, someterase o expediente a informe da Intervención cando o valor do ben ou dereito supere 1.000.000 euros.

Informado o expediente, a persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio ou o órgano unipersoal de goberno das entidades públicas instrumentais acordará a venda do ben ou dereito polo procedemento de poxa pública, podendo determinar a realización dunha única poxa ou de poxas sucesivas nos termos establecidos no artigo 115.

A venda realizarase por bens individualizados ou mediante lotes, sen necesidade de xustificar a opción elixida.

2. Acordada a venda, realizarase a convocatoria da poxa, que se publicará gratuitamente no Diario oficial de Galicia e na correspondente páxina web, sen prexuízo da utilización doutros medios de publicidade. A convocatoria deberá realizarse cunha antelación mínima de 15 días naturais á data de celebración.

3. No anuncio da convocatoria sinalarase:

- a) Órgano ou entidade que realiza a poxa.
- b) O lugar, día e hora da súa realización.
- c) A descrición do ben ou dereito, ou do lote de bens ou dereitos que van ser obxecto de venda.
- d) O tipo da poxa.
- e) O lugar de consulta ou modo de acceso ao prego de condicións.

No suposto de que se admitira a presentación de ofertas en sobre pechado, sinalarase ademais na convocatoria o prazo durante o cal os interesados poderán presentar a documentación requirida.

4. O tipo da poxa será fixado polo órgano competente para a incoación e tramitación do procedemento, de acordo coa taxación realizada consonte ás normas do artigo 64 desta lei.

Artigo 113. Desenvolvemento

1. A poxa realizarase sempre á alza, en acto público por posturas a viva voz, por presentación de ofertas en sobre pechado, ou mediante poxa electrónica.

A poxa mediante procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos, seguirá o procedemento que se acorde no prego de condicións, no marco do disposto na presente sección. Deberá establecerse un período de tempo non superior a un mes para a recepción das posturas electrónicas.

2. O acto de poxa con posturas a viva voz levarase a cabo nos seguintes termos:

a) Na data e sitio sinalados, constituirase a mesa perante a cal terá lugar a poxa, que estará presidida pola persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio, ou funcionario dese órgano directivo en quen delegue, con presenza dun letrado da Asesoría Xurídica, un representante da Intervención e un funcionario do órgano directivo competente en materia de patrimonio, designado polo seu titular que actuará de secretario con voz e voto.

No caso de bens ou dereitos das entidades públicas instrumentais, a mesa estará presidida pola persoa titular do órgano unipersoal de goberno ou persoal da propia entidade en quen delegue, con presenza dun letrado da Asesoría Xurídica, un representante da Intervención e un membro do persoal da entidade pública instrumental, designado pola persoa titular do órgano unipersoal de goberno, que actuará de secretario con voz e voto.

b) Poderán participar na licitación as persoas físicas ou xurídicas que cumpran as condicións previstas no artigo 62.

c) A persoa titular da presidencia da mesa declarará aberta a poxa, comunicándollo así ao público asistente, e darase unha breve explicación do seu desenvolvemento.

A continuación, os interesados en participar na poxa deberán acreditar a súa personalidade, capacidade e, de ser o caso, representación, mediante a exhibición dos documentos sinalados no prego, recibíndose os resgardos dos depósitos previamente constituídos para a licitación e as consignacións que nese tempo se fagan, en metálico ou cheque bancario. Non se outorgará prazo para subsanar as deficiencias advertidas.

d) Unha vez cumprido o requisito anterior, abrírase o prazo para a formulación das poxas, admitíndose as posturas que gradualmente vaian mellorando o tipo de saída e cumpran co tramo mínimo fixado no prego, ata que se deixe de facer proposicións, rematando a poxa a favor do licitador que efectúe a máis alta delas para cada un dos bens ou lotes ofertados.

3. No caso de que así o contemple o prego, poderán admitirse posturas en sobre pechado, no que se incluírán os documentos acreditativos da personalidade e representación, así como da constitución da garantía e, en sobre aparte, a oferta económica. Antes de iniciar a licitación, procederase á apertura do primeiro sobre, co fin de determinar que licitadores poden concorrer á poxa. O presidente da mesa advertirá aos licitadores da existencia de poxas en sobre pechado.

Comezará o acto coa apertura dos sobres que conteñen a oferta económica, continuando coas ofertas presenciais. Declararase mellor postor ao licitador que teña feito a postura máis elevada, incluídas as contidas nos sobres.

Artigo 114. *Adxudicación*

1. Do resultado da poxa celebrada levantarase acta, que será asinada polos membros da mesa e polo mellor postor, se estivese presente, sen que a proposta de adxudicación vincule ao órgano competente nin xere dereito algún para o mellor postor. Na acta, de conformidade co disposto no punto cuarto do presente artigo, tamén se identificará á persoa que presentou a segunda oferta máis vantaxosa.
2. A adxudicación do procedemento de venda acordarase polo órgano competente, sen necesidade de ningún tipo de informe previo.
3. A adxudicación dos procedementos de venda mediante poxa pública ou a declaración de deserto publicarase na páxina web da consellería competente en materia de patrimonio ou da entidade pública instrumental.
4. Se o adxudicatario provisional renunciase á adquisición ou non atendese ás obrigas que lle corresponden, perderá o depósito constituído en concepto de garantía, sen prexuízo da reclamación polas eventuais perdas que se tivesen ocasionado ao patrimonio autonómico. En ambos supostos, poderá procederse á adxudicación ao segundo mellor postor da poxa ou declárala deserta.

De ser o caso, notificado o segundo mellor postor, de continuar interesado na adquisición, deberá presentar a garantía esixida no prego de condicións sobre o tipo de licitación, e o expediente someterase a informe de Intervención.

Artigo 115. *Poxas sucesivas*

1. Se resultara deserta a primeira poxa, poderá desistirse de continuar co proceso de venda ou acordar a celebración no mesmo acto ou en actos diferentes dunha segunda e incluso dunha terceira poxa, a realizar na data en que se anuncie, sendo o tipo de licitación o da poxa inmediata anterior, que poderá reducirse nun vinte por cento en cada nova poxa.
2. Na poxa electrónica e en sobre pechado do artigo 118, as poxas sucesivas deberán realizarse en distinto acto.

Artigo 116. *Cuarta poxa*

1. Se a terceira poxa resultara deserta, a persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio ou o órgano unipersoal de goberno das entidades públicas instrumentais, poderán acordar deixar aberta a poxa durante o prazo dun mes durante o cal recibírase calquera proposición de compra que se presente por escrito, anunciándose dita posibilidade no Diario Oficial de Galicia.

2. O anuncio deberá sinalar:

a) Órgano ao que deben dirixirse as propostas.

b) A descrición do ben ou dereito, ou do lote de bens ou dereitos que van ser obxecto de venda.

c) A forma e lugar de presentación

d) Oferta mínima admisible e garantía esixida. A oferta mínima nunca será inferior ao 50% do valor catastral. Motivadamente, para os bens mobles e inmobles de natureza rústica, así como cando se trate do alleamento dos dereitos hereditarios do artigo 162.4 desta lei, poderá non esixirse este mínimo nin a garantía.

3. Transcorrido o prazo de presentación, comprobaranse as propostas recibidas e, logo de informe de Intervención, acordarase anunciar cuarta poxa co tipo de licitación da mellor das ofertas presentadas.

Serán rexeitadas as propostas presentadas fora de prazo, as que non alcancen a oferta mínima admisible, as que non acheguen a garantía correspondente, no caso de ser obrigatoria, e aquelas que contivesen defectos substanciais. No caso de deficiencias subsanables, outorgarase un prazo de cinco días naturais para a súa reparación.

4. As garantías constituídas na Caixa Xeral de Depósitos servirán para a participación no acto de poxa, completándose, de ser o caso, ata o importe da garantía necesaria en función do tipo de licitación. Con anterioridade á poxa, as persoas non interesadas en participar poderán solicitar a devolución da mencionada garantía.

5. A proposición que sirva de tipo para a poxa producirá plenos efectos aínda que o ofertante non compareza no acto da celebración da mesma, polo que se o ben lle fose adxudicado perderá a garantía, de ter sido constituída, no caso de que non efectuase o pagamento do prezo total dentro do prazo establecido. No caso de empate no importe das propostas durante o prazo outorgado, atenderase á data de entrada nalgún dos rexistros sinalados na convocatoria, aos efectos de determinar a proposta económica que terá efectos no acto de celebración da poxa pública.

Artigo 117. Tramitación simplificada con acumulación de poxas

1. Excepcionalmente, por razóns debidamente xustificadas, o órgano competente para a venda poderá acordar realizar en único acto primeira, segunda, terceira e cuarta poxas ou autorizar á mesa a acordar, ao seu criterio, trala celebración da terceira, a realización dunha cuarta poxa.

Neste procedemento simplificado, a oferta mínima admisible regulada no artigo anterior suporá tipo de licitación.

2. En caso de non estar prefixada polo órgano competente a oferta mínima admisible en cuarta poxa, a mesa determinará o tipo de licitación, de conformidade co previsto no punto segundo, alínea d do artigo anterior.

3. A falta de acordo pola mesa da realización dunha cuarta poxa non impedirá a súa adopción polos trámites previstos no artigo anterior.

Artigo 118. Poxa con proposición económica en sobre pechado

As normas do artigo 112 e 113 serán aplicables ás poxas en sobre pechado coas seguintes especialidades:

a) Na convocatoria da poxa sinalarase expresamente a modalidade seleccionada, con indicación do prazo durante o cal os interesados poderán presentar as posturas para a poxa, o rexistro ante o que poderá presentarse ou os medios telemáticos admitidos.

b) No prego de condicións sinalaranse os documentos que terán que presentar en sobre pechado e que incluírán os que acrediten a personalidade, capacidade e, no seu caso, representación do licitador, así como a constitución da garantía esixida. Dentro de dito sobre incluírase nun sobre pechado independente a oferta económica sobre os bens ou lotes que sexan obxecto de poxa.

c) Nos cinco días hábiles seguintes á conclusión do prazo de admisión das posturas, constituirase a mesa, que examinará a documentación recollida no primeiro sobre, excluindo da poxa aos licitadores que non teñan presentado a documentación requirida. De existir erros subsanables, outorgarase aos interesados un prazo que non excederá de cinco días naturais para que procedan á corrección.

A continuación, terminada a fase de cualificación de documentos, no lugar e hora sinalados no anuncio e en acto público, procederase á lectura da lista de licitadores finalmente admitidos e realizarase a apertura dos sobres que conteñan as propostas económicas, á vista do cal a mesa declarará mellor rematante ao licitador que teña formulado a oferta máis elevada.

d) Se existira un empate entre as mellores ofertas decidírase no acto, se estivese algún dos licitadores presentes, abríndose unha poxa a alza e adxudicándose provisionalmente o ben ao que presentara unha oferta económica máis elevada. Se ningún dos licitadores empatados estivese presente, a adxudicación recaerá sobre o que primeiro tivese presentado a oferta, para o cal atenderase á data de entrada nalgún dos rexistros sinalados na convocatoria.

Sección 3ª Procedemento de venda de bens inmobles ou dereitos sobre eles por concurso

Artigo 119. Criterios aplicables

1. Na venda de bens inmobles ou dereitos sobre eles por concurso, a adxudicación recaerá na proposición que no seu conxunto resulte máis vantaxosa, atendendo aos criterios que se teñan fixado nos correspondentes pregos, que serán adicionais ao prezo de venda.

Os criterios que determinen a venda por concurso atenderán ás políticas públicas en vigor. A estes efectos, poderanse incorporar consideracións relativas á promoción económica, á continuidade da actividade e o emprego, á promoción de vivendas sometidas a algún réxime de protección pública, as características especiais de ditas vivendas en atención a súa tipoloxía ou destinatarios, as condicións medioambientais ou de protección do paisaxe urbano, rural ou natural, a difusión de valores culturais, a mellora das condicións sociais ou de accesibilidade, a xeración de equipamentos públicos, e en xeral, calquera dos criterios que resulten adecuados ás políticas públicas e impliquen, no seu cumprimento, coadxuvar á súa execución. Así mesmo atenderase ao destino fixado para o ben ou dereito e ao modo previsto para o seu cumprimento, e ás condicións que permitan unha mellor satisfacción dos intereses públicos. A súa vez, os criterios de admisión dos licitadores atenderán ás condicións de solvencia económica ou de dedicación profesional que se estimen necesarias para o correcto cumprimento e satisfacción dos fins perseguidos polo concurso.

Na determinación dos criterios de adxudicación darase preponderancia a aqueles que fagan referencia a características que poidan valorarse mediante cifras ou porcentaxes obtidos a través da mera aplicación das fórmulas establecidas no prego de condicións.

En todo caso, ditos criterios non poderán determinar a venda dun ben ou dereito por un prezo inferior ao prezo de taxación, agás nos supostos de venda de parcelas de parques empresariais.

2. O concurso poderá realizarse con prezo fixo, cando a venda teña por obxecto bens ou dereitos sobre os mesmos cuxo valor veña determinado ou limitado por unha norma legal, ou cun prezo mínimo que poderá ser superado e que se considerará xunto cos restantes criterios de venda.

3. As consellerías, en atención ao seu ámbito de competencia e ao fin perseguido, poderán propoñer ao órgano competente para a venda, o alleamento por concurso dun determinado ben ou de determinadas categorías de bens, debendo xustificar dita proposta e achegar, no seu caso, os criterios preferentes de adxudicación.

4. A venda de bens ou dereitos mediante concurso poderá efectuarse por procedemento aberto ou restrinxido.

5. Cada licitador poderá presentar unha única proposición, que implicará a aceptación das cláusulas contidas nos pregos reguladores.

6. Poderán recollerse no prego de condicións particulares requisitos adicionais que se esixan ao adquirente, en atención ao ben ou dereito e aos fins públicos perseguidos.

Artigo 120. *Prego de condicións*

Os pregos de condicións que teñan que rexer cada concurso incluírán, ademais das mencións sinaladas no artigo 107, as seguintes:

- a) Os criterios para a admisión de licitadores e para a adxudicación do concurso e a súa ponderación, podendo concretar a fase de valoración en que operarán tales criterios e, no seu caso, o umbral mínimo de puntuación esixido.
- b) Indicación expresa de ser o caso, da autorización de variantes ou alternativas, con expresión dos seus requisitos, límites e aspectos sobre os que son admitidas.
- c) Garantías que deben constituírse para o adecuado cumprimento das obrigas e formas ou modalidades que poidan adoptar.
- d) Dereitos e obrigas específicas das partes.
- e) Causas especiais de resolución do negocio.
- f) Documentación preceptiva e modo de presentación.

Artigo 121. *Procedemento aberto.*

No procedemento aberto, a documentación presentarase nun sobre pechado, dirixido ao órgano que se determine no prego de condicións, que deberá incluír a documentación acreditativa da personalidade, capacidade e representación, no seu caso, do licitador e a que acredite a súa solvencia, así como a declaración de non atoparse en ningunha situación de incompatibilidade segundo a normativa específica aplicable e o documento acreditativo da constitución da garantía.

Dentro de dito sobre incluírase nun sobre pechado independente a proposición do licitador, que abarcará a totalidade dos aspectos do concurso, incluído o prezo ofertado.

Artigo 122. *Convocatoria*

- 1. Unha vez incoado o procedemento de venda e elaborado o prego de condicións particulares, procederase á convocatoria do concurso na forma sinalada no artigo 112.
- 2. Na convocatoria recollerase:
 - a) O lugar, día e hora de celebración do acto público de apertura de ofertas.
 - b) A descrición do ben ou dereito, ou do lote de bens ou dereitos que van ser obxecto de venda.
 - c) O lugar de consulta ou modo de acceso ao prego de condicións.

d) Modalidade seleccionada, con indicación do prazo durante o cal os interesados poderán presentar a documentación, o rexistro ante o que poderán presentarse ou os medios telemáticos admitidos e as cautelas que deberán observarse se a presentación se realizase por correo certificado.

Artigo 123. Mesa de licitación e selección de licitadores

1. Dentro dos cinco días hábiles seguintes á conclusión do prazo fixado para a presentación de proposicións, constituirase a mesa de licitación cos membros previstos no artigo 113.2, agás no suposto previsto no punto terceiro do artigo 119 en que tamén formará parte da mesa un representante da consellería que propuxese a venda.

2. A mesa procederá a examinar a documentación recollida no primeiro sobre, e se apreciara a existencia de erros subsanables, notificarao aos interesados para que nun prazo máximo de cinco días naturais procedan á dita subsanación. Transcorrido este prazo, a mesa determinará que licitadores se axustan aos criterios de selección sinalados no prego.

Artigo 124. Apertura de proposicións e adxudicación

1. No lugar e hora sinalados no anuncio e en acto público, procederase á lectura da lista de licitadores admitidos e procederase á apertura dos sobres que conteñan as propostas ao concurso, podendo rexeitarse no momento aquelas que non gardasen concordancia coa documentación examinada e admitida, que se apartasen substancialmente do modelo ou comportasen erro manifesto.

2. No prazo máximo de dous meses a contar dende a celebración de dito acto, a mesa analizará as propostas, atendendo aos criterios e ao procedemento fixado no prego, e poderá solicitar, antes de formular a proposta, cantos informes técnicos considere precisos e que se relacionen co obxecto do concurso. Determinada a oferta máis vantaxosa, elevarase proposta de adxudicación ao órgano competente.

Artigo 125. Renuncia ou incumprimento

1. Se o adxudicatario provisional renunciase á adquisición, ou non atendese ás obrigas que lle corresponden, perderá o depósito constituído en concepto de garantía, sen prexuízo da indemnización das eventuais perdas que se tivesen orixinado.

En ámbolos casos poderá procederse á adxudicación á segunda oferta máis vantaxosa ou á declaración motivada do concurso como deserto.

2. Corresponderá ao órgano competente para tramitar a venda adoptar as medidas oportunas para garantir o cumprimento polo adquirinte dos compromisos adquiridos, atendendo ao previsto no prego de condicións, cuxo contido contractual incorporarase á resolución e á escritura de formalización da venda.

Artigo 126. *Procedemento restrinxido*

No procedemento restrinxido aplicaranse as normas previstas para o procedemento aberto, se ben a selección dos candidatos efectuarase nunha fase previa. A estes efectos recolleranse no prego de condicións os criterios de solvencia en base aos que serán elixidos os candidatos aos que se invitará a participar na venda, así como o número mínimo, e no seu caso máximo, de licitadores aos que se proxecta invitar.

Sección 4ª Procedemento de venda directa de bens inmobles ou dereitos sobre eles

Artigo 127. *Actuacións previas*

1. As persoas interesadas que se atopen en calquera dos supostos previstos no artigo 103.2 desta lei, poderán presentar propostas de compra sobre os bens e dereitos da Comunidade Autónoma.

Cando exista interese na venda e o órgano directivo competente en materia de patrimonio ou a entidade pública instrumental entenda que se compren as condicións para a incoación do expediente, informarase ao interesado das condicións de venda e a documentación a presentar.

2. O órgano directivo competente en materia de patrimonio ou as entidades públicas instrumentais poderán dirixirse ás persoas que se atopen en calquera dos supostos regulados no artigo 103.2 desta lei para informarles das posibilidades de venda directa dos bens e dereitos da Comunidade Autónoma, sempre que teñan natureza patrimonial ou sexan susceptibles de desafectación.

Unha vez declarada deserta a adxudicación do procedemento de poxa pública dun ben ou dereito, poderase anunciar na páxina web da consellería competente ou da entidade pública instrumental a posibilidade de venda directa dentro dos prazos e requisitos establecidos no artigo 103.2.d.

3. As notificacións realizadas ao abeiro do presente artigo deberán indicar que estas e o cumprimento do previsto nelas, en ningún caso xerarán dereito algún sobre a venda.

Artigo 128. *Tramitación*

1. A persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio ou o órgano unipersoal de goberno das entidades públicas instrumentais propondrá a venda a favor do petitionerio, previo informe favorable da Asesoría Xurídica e, cando o seu valor supere a contía de 50.000 euros, da Intervención.

2. Deberán incorporarse ao expediente os documentos acreditativos da personalidade e, no seu caso, representación do posible adquirinte, acompañados da garantía prevista no artigo 106.

Artigo 129. Concorrenza de adquirintes

1. Mentres non se proceda á incoación do expediente de venda, poderán ser atendidas as propostas realizadas por calquera persoa que se atope dentro dos supostos de venda directa regulados no artigo 103.2 desta lei.

2. De existir varias peticións, unha vez incoado o expediente, o órgano directivo competente en materia de patrimonio ou a entidade pública instrumental solicitará informe á Asesoría Xurídica, que se limitará a comprobar a capacidade e representación dos peticionarios e o cumprimento das causas de venda directa.

Posteriormente, informarase aos peticionarios da existencia de máis dunha proposta de compra, indicando que a adxudicación recaerá a favor da mellor oferta económica, o prazo durante o cal poderán presentar as posturas e forma de presentación que, en todo caso, deberá ser en sobre pechado.

3. Nos dez días seguintes á conclusión do prazo de admisión das ofertas, constituirase unha mesa que se limitará a comprobar o valor económico ofertado.

4. A mesa estará formada por dous funcionarios do órgano directivo competente en materia de patrimonio designados polo seu titular, como presidente e secretario, con voz e voto, e tamén formará parte dela un representante da Intervención.

Nas adquisicións tramitadas polas entidades públicas instrumentais, o persoal da entidade actuará como presidente e secretario.

5. A este acto poderán asistir as persoas que presentaran proposicións económicas. No caso de que houboese algún defecto na propostas recibidas, rexeitaranse sen posibilidade de subsanación.

Se existira un empate entre as mellores ofertas, decidirase no acto se estivese como mínimo un dos interesados presentes, abríndose unha poxa a alza no caso de acudir máis de un e adxudicándose provisionalmente o ben ao que presentara a oferta económica máis elevada. Se non se presenta ningún interesado ou non se realiza ningunha oferta superior, a adxudicación recaerá sobre o que primeiro tivese presentado a oferta, para o cal atenderase á data de entrada nalgún dos rexistros sinalados na convocatoria.

6. A mesa elevará a proposta de adxudicación ao órgano competente para resolver.

Sección 5ª Procedemento de venda de bens mobles ou de dereitos de propiedade incorporal

Artigo 130. Venda de bens mobles ou dereitos de propiedade incorporal.

1. A venda de bens mobles ou dereitos de propiedade incorporal mediante poxa pública ou adxudicación directa, seguirá o procedemento previsto para os bens inmobles coas peculiaridades previstas nesta sección.

2. No ámbito da Administración xeral, a tramitación dos expedientes corresponderá aos órganos directivos das consellerías que dispoñan da adscrición dos bens ou dereitos ou as competentes por razón da materia, de conformidade co seu decreto de estrutura.

3. Os expedientes de venda en poxa pública someteranse a informe da Intervención cando o valor do ben ou dereito supere os 10.000 €.

A mesa estará presidida pola persoa titular do órgano directivo que corresponda da consellería que dispoña da adscrición ou competente por razón da materia, ou funcionario desta en quen delegue. Tamén formarán parte da mesa un letrado da Asesoría Xurídica, un representante da Intervención e un funcionario dese órgano directivo, designado pola persoa titular, que actuará como secretario con voz e voto.

Nas poxas das entidades públicas instrumentais, a mesa estará formada polos membros previstos no artigo 113.2 desta lei.

4. A adxudicación da venda de bens mobles ou dereitos de propiedade incorporal implica a súa desafectación no caso de que tivesen natureza demanial.

Artigo 131. *Poxa pública á baixa*

1. Os bens mobles e os dereitos de propiedade incorporal poderán venderse en poxa pública á baixa, debendo anunciarse na convocatoria esta circunstancia.

2. Para participar na poxa deberá constituírse a garantía prevista no artigo 106 sobre o tipo de licitación inicial, e non será posible a presentación de ofertas en sobre pechado.

3. Unha vez cumpridos os requisitos previos previstos nesta lei, abrírase o prazo para a formulación das poxas, comezando polo tipo de licitación inicial, que se irá reducindo ante a ausencia de posturas en función do tramo de poxa previsto no prego de condicións, ata que calquera dos interesados efectúe unha oferta económica.

4. Realizada a oferta económica non se admitirán máis propostas, rematando a poxa a favor deste licitador.

5. Excepcionalmente e por razóns debidamente xustificadas, poderase establecer un prezo mínimo chegado o cal, sen ofertas económicas, darase por rematado o acto de poxa. O prezo mínimo, que será libremente fixado polo órgano competente, indicárase no anuncio da convocatoria e no prego de condicións.

6. De resultar deserta a poxa pública á baixa, procederá a venda directa polo prezo mínimo establecido e, de non terse estipulado ningún, polo prezo equivalente ao vinte por cento do tipo de licitación inicial.

CAPÍTULO VII

Explotación dos bens e dereitos patrimoniais

Artigo 132. Órganos competentes

1. A explotación dos bens e dereitos patrimoniais da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia que sexan susceptibles de aproveitamento rendible, será acordada pola persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio mediante orde, agás no suposto previsto no punto terceiro deste artigo.
2. Os órganos unipersoais de goberno das entidades públicas instrumentais determinarán a forma de explotación dos bens e dereitos patrimoniais que sexan propiedade destas.
3. Corresponde á consellería que dispoña da adscrición ou competente por razón da materia a explotación de bens mobles e das propiedades incorporais da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 133. Formas de explotación dos bens ou dereitos patrimoniais

1. A explotación dos bens ou dereitos patrimoniais pode efectuala directamente a administración titular deles ou a través de calquera negocio xurídico, típico ou atípico.
2. O procedemento ordinario de adxudicación dos contratos para a explotación dos bens e dereitos patrimoniais será a poxa pública. Cando os bens ou dereitos, pola súa situación, natureza ou características, sexan adecuados para atender as directrices derivadas das políticas públicas poderán adxudicarse mediante concurso público.

Procederá a adxudicación directa polas peculiaridades do ben, a limitación da demanda, a singularidade da operación e a condición de administración pública do adxudicatario. Tamén poderá tramitarse o expediente de forma directa cando o importe mensual do contrato non supere os 100 € ou o seu prazo de duración sexa inferior a catro meses.

3. Os contratos para a explotación dos bens ou dereitos patrimoniais non poden ter unha duración superior a vinte anos, incluídas as prórrogas.
4. Serán de aplicación á explotación dos bens e dereitos patrimoniais o réxime de garantías previsto no artigo 106 desta lei.
5. Poderán concertarse contratos de arrendamento con opción de compra sobre inmobles do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia con suxeición ás mesmas normas de competencia e procedemento aplicables ás vendas. Ademais de polas causas previstas neste

artigo, procederá a adxudicación directa cando a propiedade consista nunha cota indivisa sobre un inmovible e exista unanimidade entre todos os copropietarios na figura do arrendatario.

6. A atribución do uso de bens ou dereitos patrimoniais por prazo inferior a un mes ou para a organización de conferencias, seminarios, presentacións ou outros eventos, non estarán suxeitas ás limitacións e requisitos deste capítulo. O órgano competente fixará tanto as condicións da utilización como a contraprestación que deberá, se é o caso, satisfacer o solicitante.

7. A subrogación dun terceiro nos dereitos e obrigas do adxudicatario require a autorización expresa do órgano competente para adxudicar o contrato. O suxeito que se subroga debe reunir os mesmos requisitos que se lle esixiron ao adxudicatario para contratar. Exceptúanse da aplicación destas normas os supostos de subrogación forzosa legalmente previstos.

Artigo 134. Explotación directa de bens ou dereitos patrimoniais mediante entidade pública instrumental ou sociedade mercantil

1. A explotación directa dos bens ou dereitos patrimoniais propiedade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia pódese encomendar a unha consellería en concreto, a unha entidade pública instrumental ou a unha sociedade mercantil de capital pertencente integramente á Administración xeral da Comunidade Autónoma ou ás súas entidades públicas instrumentais.

2. O órgano competente para acordar a posta en explotación dos bens ou dereitos fixará as condicións desta e adoptará as medidas conducentes á entrega do ben á entidade ou sociedade á que se encomende a súa explotación, así como as de vixilancia do exacto cumprimento das condicións impostas.

Artigo 135. Procedemento de adxudicación directa de contratos de explotación de bens ou dereitos patrimoniais

1. O acordo de incoación do expediente corresponderá de oficio á persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio ou, segundo a natureza do ben, á persoa titular do órgano directivo que corresponda da consellería de adscrición ou competente por razón da materia; ou ao órgano unipersoal de goberno das entidades públicas instrumentais.

2. Deberá incorporarse ao expediente unha memoria que xustifique os motivos que aconsellan a explotación, así como as causas polas que se acude á adxudicación directa, identificando o ben ou dereito e acreditando a súa natureza patrimonial.

A esta unirase a petición de explotación formulada pola persoa interesada, xunto coa documentación relativa á personalidade e capacidade e a acreditativa da constitución da garantía.

3. A proposta de resolución coas condicións de explotación someterase a informe da Asesoría Xurídica e cando o importe do pago anual exceda de 12.000 euros, da Intervención.

Artigo 136. Procedemento de adxudicación de contratos de explotación de bens ou dereitos patrimoniais mediante poxa ou concurso público

1. No procedemento de adxudicación da explotación de bens e dereitos mediante poxa ou concurso público, deberá achegarse ao expediente un prego de condicións.
2. O prego de condicións someterase a informe da Asesoría Xurídica e a proposta de explotación cando o importe do pago anual exceda de 12.000 euros, a informe da Intervención.
3. As normas da Sección 2ª e 3ª do Capítulo VI deste Título aplicaranse supletoriamente.

CAPÍTULO VIII

Permuta de bens e dereitos

Artigo 137. Requisitos e procedemento para a permuta de bens e dereitos

1. Os bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia poden ser permutados cando por razóns debidamente xustificadas no expediente resulte conveniente para o interese público e a diferenza de valor entre os bens ou dereitos que se trate de permutar, segundo taxación, non sexa superior ao 50% dos que o teñan maior.

Se a diferenza fora maior, o expediente tramitarase como adquisición ou venda segundo o caso, con pagamento de parte do prezo en especie.

2. A permuta pode ter por obxecto bens futuros sempre que sexan determinables. Será preciso en todo caso que quen ofrezca o ben garanta suficientemente o cumprimento das súas obrigas por calquera modo admitido en dereito, e deberán establecerse os requisitos que aseguren os termos e o bo fin da operación pretendida.

3. As normas reguladoras da venda de bens ou dereitos serán aplicables á permuta, que sempre se tramitará de forma directa.

Nos supostos en que a valoración dos bens ou dereitos non sexa equivalente e a operación xere un gasto para a Administración da Comunidade Autónoma, deberá incorporarse ao expediente un certificado de existencia de crédito.

4. A diferenza de valor entre os bens e dereitos que se vaian permutar pode ser aboada en metálico ou mediante a entrega doutros bens ou dereitos de natureza distinta.

5. A permuta de bens inmoables ou dereitos formalizarase en escritura pública. Os gastos derivados da mesma serán satisfeitos polas partes conforme á normativa vixente, agás que a permuta se realice a instancia dun terceiro, en cuxo caso será este o obrigado ao pago.

6. No expediente deberá incorporarse unha taxación, que deberá realizar un análise conxunto de ambos bens ou dereitos.

7. O acordo de permuta levará implícita a desafectación do ben ou dereito, no caso de que non estivese previamente desafectado.

CAPÍTULO IX

Cesión gratuíta de bens e dereitos

Sección 1ª Bens inmobles e dereitos sobre eles

Artigo 138. Suxeitos e contido da cesión de bens inmobles e dereitos sobre eles

1. Os bens inmobles e dereitos sobre eles de natureza patrimonial da Comunidade Autónoma de Galicia poden ser cedidos gratuitamente con carácter persoalísimo para a realización de fins de utilidade pública ou interese social a outras administracións públicas, as súas entidades públicas instrumentais, fundacións públicas e a entidades sen ánimo de lucro, sempre que a súa afectación ou explotación non se xulgue previsible.

2. As entidades públicas instrumentais só poden ceder gratuitamente os bens ou dereitos da súa propiedade cando non se considere procedente a súa incorporación ao patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma.

3. A cesión pode ter por obxecto a propiedade do ben ou dereito, o seu usufruto ou só o seu uso. En todos os casos, a cesión comporta para o cesionario a obriga de destinar os bens ao fin expresado no correspondente acordo.

4. Cando a cesión teña por obxecto a propiedade, só poderán ser cesionarios o Estado ou as entidades locais, as súas entidades públicas instrumentais e as fundacións públicas. Os bens inmobles e dereitos da Administración xeral poderán ser cedidos en propiedade a favor de calquera entidade pública instrumental do sector público autonómico.

A cesión de uso a entidades sen ánimo de lucro poderá realizarse directamente por un prazo máximo dun ano prorrogable por outro. As cesións por un período de tempo superior, tramitaranse por concurso público, de conformidade co disposto no artigo 140 desta lei e o prazo, incluídas as prórrogas, non poderá superar os vinte anos.

5. A resolución que acorde a cesión do usufruto ou do uso deberá incluír o seguinte:

a) Réxime de uso do ben ou dereito.

b) Réxime de distribución de gastos.

c) Prazo de duración.

d) Causas de resolución. Nas cesións realizadas a favor de administracións públicas recollerase a posibilidade de revogación unilateral da cesión de uso, sen dereito a indemnización, por razóns

de interese público debidamente apreciadas polo órgano cedente, cando estas prevexan na súa lexislación esta posibilidade para os seus propios bens.

6. Poderán ser obxecto de cesión os bens non regularizados física ou xuridicamente, sempre que estas circunstancias se poñan en coñecemento do cesionario e este asuma a obriga de realizar as actuacións necesarias para a súa regularización, incluída a inscrición no Rexistro da Propiedade.

Artigo 139. *Procedemento e competencia*

1. As peticións de cesión gratuíta de bens inmobles ou dereitos sobre eles do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia dirixiranse á consellería competente en materia de patrimonio, se se trata de bens ou dereitos da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia, e á entidade pública instrumental, se se trata de bens ou dereitos desta.

2. A petición indicará o ben ou dereito cuxa cesión se solicita e o fin ou fins a que se destinará, así como que se conta cos medios necesarios para o cumprimento dos fins previstos. Deberá ir acompañada da documentación acreditativa de que non existen débedas pendentes coa Administración autonómica e, agás que se tratara dunha administración pública, da relativa á personalidade, capacidade e no seu caso representación.

3. O procedemento de cesión iniciárase de oficio coa adopción do acordo de incoación pola persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio ou, no ámbito das entidades públicas instrumentais, polos órganos unipersoais de goberno.

4. Non procederá a incoación do procedemento cando as propostas recibidas resulten contrarias á regulación contida no ordenamento xurídico, non se cumpran as condicións previstas no artigo 138 desta lei ou, en xeral, non se considere oportuno a súa tramitación.

5. Ao expediente incorporárase un informe de taxación e unha memoria na que se analizará a conveniencia da cesión e a adecuación do fin proposto á natureza do ben ou dereito.

6. No ámbito da Administración xeral, corresponderá ao órgano directivo competente en materia de patrimonio propoñer a cesión ao órgano competente, previo informe da Asesoría Xurídica.

7. A cesión será acordada polo órgano competente para a súa venda, que poderá desistir da cesión en calquera momento previo á adopción deste acordo.

8. Nos casos de cesións obrigatorias estipuladas na normativa urbanística, a cesión non estará suxeita ás limitacións nin aos requisitos procedimentais regulados neste artigo, podendo ser acordada directamente.

Artigo 140. *Concurso público*

1. O procedemento iniciárase de oficio, por propia iniciativa ou por petición da entidade sen ánimo de lucro.

2. O procedemento regulado neste artigo poderá tramitarse cando a petición inicial de cesión de uso por parte de entidades sen ánimo de lucro supere o prazo de dous anos ou continúen interesadas na cesión unha vez rematado o prazo outorgado de un ano prorrogable por outro.

3. Unha vez incoado o procedemento e elaborado o prego de condicións, someterase a informe da Asesoría Xurídica, realizándose posteriormente a convocatoria, que deberá ser aprobada polo órgano competente. Publicarase gratuitamente no Diario Oficial de Galicia e na páxina web da consellería ou entidade pública instrumental. Os interesados disporán dun prazo de trinta días dende a publicación no Diario Oficial de Galicia para presentar as correspondentes peticións.

4. Para decidir sobre o outorgamento da cesión, atenderase á maior utilidade pública ou interese social, que se valorarán en función dos criterios especificados no prego de condicións.

5. Supletoriamente aplicaranse as normas do procedemento previsto para a venda por concurso público.

6. De tramitarse concurso público sobre un inmovible obxecto de previa cesión a unha entidade sen ánimo de lucro, será requisito necesario o anterior desaloxo.

Artigo 141. *Formalización e inscrición*

1. A cesión outorgarase en escritura pública, agás que o cesionario sexa unha administración pública, en cuxo caso formalizarse en documento administrativo, podendo calquera das administracións públicas intervenientes solicitar a súa formalización notarial.

2. Con anterioridade á formalización da cesión deberá constar a súa aceptación, que deberá ser pura e simple, sen condicionamento de ningún tipo.

3. Na escritura pública ou documento administrativo farase constar que o cesionario deberá inscribir no Rexistro da Propiedade e no catastro inmobiliario o ben ou dereito, debendo comunicar a práctica do asentamento ao órgano directivo competente en materia de patrimonio ou á entidade pública instrumental.

En caso de incumprimento, o cesionario asumirá a obriga de reintegrar a cantidade económica en que fose valorado o ben ou dereito ao tempo da súa cesión, máis os intereses legais dende aquela data. En todo caso, o cesionario non terá dereito ao reembolso de ningún dos custos que puidese ter afrontado.

4. Os cesionarios faranse cargo das débedas ou obrigas pendentes dos bens ou dereitos cedidos, mesmo daquelas que fosen descoñecidas, así como dos custos derivados transmisión, incluídos os fiscais e os da entrega, ben pola súa asunción directa ou por reembolso.

Artigo 142. *Vinculación ao fin dos bens ou dereitos cedidos*

1. Os bens e dereitos obxecto da cesión só se poden destinar aos fins que a xustifican, e na forma e coas condicións que se establezan no correspondente acordo.

Na inscrición rexistral que se practique deberán constar expresamente as mencións a este fin e calquera outra condición e carga que leve aparelhada a cesión. Todo acto do cesionario que se refira ou afecte a estes bens ou dereitos deberá facer referencia á condición de destino á que se atopan suxeitos.

2. Corresponde ao órgano directivo competente en materia de patrimonio e, se é o caso, ao órgano unipersoal de goberno da entidade pública instrumental, verificar a aplicación dos bens e dereitos ao fin para o que foron cedidos, podendo adoptar para isto cantas medidas sexan necesarias.

3. Para estes efectos, e sen prexuízo doutros sistemas de control que se poidan arbitrar, os cesionarios deben remitir cada tres anos á consellería competente en materia de patrimonio ou á entidade pública cedente a documentación que acredite o destino dos bens.

Artigo 143. *Cambio de destino*

Outorgada unha cesión gratuíta o cesionario poderá solicitar o cambio de destino, agás nos supostos outorgados mediante concurso público. A modificación observará os mesmos trámites e requisitos previstos para a cesión.

Artigo 144. *Resolución*

1. Se os bens cedidos non se aplican ao fin sinalado dentro do prazo inicialmente fixado no acordo ou deixan de estalo con posterioridade, se descoidan ou utilizan con grave quebrantamento ou se incumpren as condicións do acordo, considerarase resolta a cesión e os bens reverterán á administración ou entidade cedente.

2. Serán por conta do cesionario o detrimento ou o deterioro sufridos polos bens cedidos, sen que sexan indemnizables os gastos nos que incorra para cumprir as cargas ou condicións impostas.

3. A resolución da cesión será declarada polo órgano competente para o seu outorgamento, previa audiencia ao cesionario para que formule as alegacións procedentes, agás que existan documentos que acrediten con claridade o cumprimento do disposto no punto primeiro deste artigo.

4. Na resolución que declare a extinción da cesión determinarase, se é o caso, a indemnización polo deterioro que sufrisen os bens, logo da determinación da súa contía mediante taxación pericial, sen prexuízo do disposto no artigo 232.2.h.

5. Se a reversión non fora posible física ou xuridicamente, substituirase pola esixencia, na correspondente resolución, dunha indemnización equivalente ao valor do ben cedido segundo

taxación pericial, sen prexuízo da reclamación doutras cantidades polos quebrantamentos producidos.

6. Consonte ao establecido pola lexislación xeral de patrimonio das administracións públicas, a resolución pola que se declare a extinción da cesión e a reversión do ben ou dereito será título suficiente para a súa inscrición no Rexistro da Propiedade ou nos rexistros que procedan.

Sección 2ª Bens mobles e dereitos de propiedade incorporal

Artigo 145. Cesión de bens mobles e de dereitos de propiedade incorporal

1. A cesión de bens mobles e de dereitos de propiedade incorporal rexerase polas normas da cesión de bens inmoables, coas particularidades previstas neste artigo.

2. As cesións poderán realizarse, en propiedade ou en uso, a calquera das persoas contempladas no artigo 138.1 desta lei.

As cesións de vehículos a terceiros só poderán ter por obxecto a transmisión da propiedade, agás que non se dispoña da mesma. O órgano competente para a cesión tramitará a correspondente baixa en tráfico conforme ao disposto na lexislación específica.

3. A cesión é competencia da persoa titular da consellería que teña a adscrición do ben ou dereito e, de ter natureza patrimonial, á persoa titular da consellería competente por razón da materia, ou ao órgano unipersoal de goberno da entidade pública instrumental ao que pertencen, sen prexuízo do disposto no artigo 22 desta lei.

A competencia para ceder bens e dereitos da Administración xeral adscritos ás entidades públicas instrumentais corresponde ao titular da consellería que previamente os tivese adscritos. Neste suposto será preceptivo o informe da entidade pública instrumental.

O procedemento iniciárase de oficio coa adopción do acordo de incoación pola persoa titular da consellería competente ou, no ámbito das entidades públicas instrumentais, polos órganos unipersoais de goberno.

4. Os bens mobles perecedoiros e aqueles de valor inferior a 1.000 euros poderán ser obxecto de cesión gratuíta sen necesidade de informe da Asesoría Xurídica.

5. O acordo de cesión de bens mobles implica a súa desafectación, no caso de que tivesen natureza demanial.

6. A cesión formalízase en documento administrativo, agás que pola índole do asunto o órgano competente ou o cesionario soliciten a formalización dunha escritura pública.

No documento administrativo ou na escritura pública farase constar, cando sexa obrigatorio, que o cesionario deberá inscribir nos rexistros públicos correspondentes o cambio de

titularidade do ben ou dereito, sen que a cesión xurda efecto en tanto non se cumpra este requisito, para o que o cesionario deberá comunicar ao órgano cedente a práctica do asento.

7. Corresponde ao órgano competente para acordar a cesión, verificar a aplicación dos bens e dereitos ao fin para o que foron cedidos, podendo adoptar para isto cantas medidas sexan necesarias.

Cando os bens e dereitos fosen destinados ao fin previsto durante un prazo de catro anos, entenderase cumprido o modo, agás que outra cousa estea establecida no pertinente acordo.

Sección 3ª Renuncia de dereitos

Artigo 146. Renuncia ou abdicación de dereitos

A renuncia ou abdicación de dereitos sobre bens de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma ou das entidades públicas instrumentais deberá ser aprobada polo Consello da Xunta a proposta da consellería competente en materia de patrimonio ou da consellería de adscrición da entidade pública instrumental, coas excepcións previstas nesta lei.

O expediente deberá ser informado pola Asesoría Xurídica e ademais, no caso das entidades públicas instrumentais, polo órgano directivo competente en materia de patrimonio, no marco do disposto no artigo 22 desta lei.

TÍTULO III

Réxime especial da sucesión legal hereditaria a favor da Comunidade Autónoma de Galicia

CAPÍTULO I

Disposición xeral

Artigo 147. *Obxecto e competencia*

1. O réxime administrativo da sucesión legal hereditaria deferida a favor da Comunidade Autónoma réxese pola presente lei, a Lei de dereito civil de Galicia e a normativa de aplicación xeral e básica sobre patrimonio das Administracións públicas en materia de sucesión *ab intestato* ou intestada.

2. A tramitación e resolución do procedemento administrativo para a declaración da Comunidade Autónoma de Galicia como herdeira *ab intestato*, así como as posteriores actuacións de administración, xestión e liquidación da herdanza, corresponde á consellería competente en materia de patrimonio, agás as reservas establecidas a favor do Consello da Xunta.

O reparto do cadal distribuíble da herdanza corresponderá ás consellerías competentes en materia de asistencia social e cultura.

CAPÍTULO II

Procedemento para a declaración da Comunidade Autónoma como herdeira *ab intestato*

Artigo 148. Iniciación de oficio

O procedemento para a declaración da Comunidade Autónoma como herdeira *ab intestato* iniciárase de oficio, por acordo da persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio, adoptado por propia iniciativa, por comunicación doutros órganos ou das persoas que legalmente así veñen obrigadas, por denuncia ou como consecuencia da colaboración cidadán.

Artigo 149. Deber de comunicación

1. Sen prexuízo doutros supostos en que así expresamente se dispoña, como no caso de intervención xudicial da herdanza ou de expedientes notariais de declaración de herdeiros, as persoas con cargo ou emprego público que teñan noticia da existencia dunha expectativa de dereito a suceder da Comunidade Autónoma por ausencia doutros herdeiros chamados á sucesión, teñen a obriga de poñelo en coñecemento da consellería competente en materia de patrimonio.

Igual obriga corresponde aos propietarios, arrendadores e responsables da vivenda, centro ou residencia no que finase a persoa causante, ás persoas que convivisen formal ou materialmente con ela ao tempo do seu falecemento ou ás que posúan os seus bens inmobles, así como, en xeral, ao seu administrador, asesor, representante legal ou mandatario de calquera tipo.

2. A comunicación incluírá ao menos os seguintes datos: nome da persoa falecida, data e lugar de defunción, motivos que fan presumir a procedencia de sucesión *ab intestato* a favor da Comunidade Autónoma de Galicia.

3. O incumprimento da obriga de comunicar constitúe infracción administrativa nos termos desta lei.

Entenderase incumprida esta obriga se no prazo de trinta días naturais desde que se tivo coñecemento do posible dereito a suceder da Comunidade Autónoma, non se procedese á súa efectiva comunicación.

Artigo 150. Denuncia

1. Á persoa que, non estando obrigada a comunicar, dea primeiro coñecemento denunciando a presunta existencia dun dereito da Comunidade Autónoma de Galicia a suceder *ab intestato*, de

ser declarada herdeira a Administración autonómica e liquidada a herdanza, recoñeceráselle o dereito a percibir un premio nos termos sinalados neste Título.

Por primeiro coñecemento entenderase que, ao tempo da presentación da denuncia, a Administración autonómica non tivese aínda noticia da súa expectativa a suceder, por comunicación ou denuncia anterior. De ter coñecemento previo, o órgano directivo competente en materia de patrimonio inadmitirá a denuncia, notificándolle tal resolución ao seu presentador.

Se a denuncia tivese que ser subsanada, manterase como data de presentación a inicial, se a emenda se realiza no prazo outorgado ao efecto e a denuncia reunise así todos os requisitos necesarios para a súa admisión.

2. O escrito de denuncia, que deberá formularse expresamente como tal para non ser considerado unha simple comunicación consecuencia da colaboración cidadán, dirixirase á consellería competente en materia de patrimonio e presentarse nun rexistro propio da Administración Xeral da Comunidade Autónoma de Galicia ou das súas entidades públicas instrumentais. Caso de se presentar noutro rexistro público ou por outro medio legalmente admitido, precisarase obter a confirmación da recepción da denuncia para alegar a súa eficacia, sen prexuízo do establecido no punto 4 deste artigo.

O escrito incluírá os seguintes datos e declaracións:

a) Nome e apelidos da persoa denunciante, profesión, enderezo e, se dispón deles, número de teléfono, correo electrónico ou calquera outro medio de contacto. No seu caso, identificación da relación que lle unía coa persoa causante.

b) Nome e apelidos da persoa causante, data e lugar de nacemento e falecemento e, se o coñece, número do documento nacional de identidade, municipio no que estaba empadroado e lugar de residencia habitual. Identificaranse, ademais, o cónxuxe ou parella asimilada, os ascendentes e descendentes da persoa finada, e os familiares colaterais ata o 4º grao de parentesco.

c) Declaración responsable de non ostentar cargo ou emprego público, nin a condición de propietario, arrendador ou responsable da vivenda, centro ou residencia na que finase a persoa causante, nin ter convivido con ela ou posuír os seus bens inmobles, nin sido o seu administrador, asesor, representante legal ou mandatario de ningún tipo ao tempo do seu falecemento.

d) Declaración responsable de que non lle constan herdeiros por testamento nin legais da persoa causante e compromiso de así testemuñalo persoalmente se fose requirido ao efecto. No seu caso, identificación doutras persoas que igualmente poidan atestar.

e) Relación dos bens, dereitos e obrigas que poidan constituír a herdanza, indicando a súa localización, situación xurídica, identificación catastral e rexistral, título de adquisición, estado de conservación,... De estaren ou teren estado en administración, custodia, explotación, uso ou

posesión por terceiros, informarse do seu nome, enderezo, teléfono,.... Tamén se identificarán os debedores e acredores coñecidos.

f) Calquera outro dato relevante relacionado coa situación patrimonial da herdanza xacente.

A relación de bens, dereitos e obrigas resultará, no seu caso, determinante para o cálculo da contía do premio a percibir pola persoa denunciante. Neste sentido, os bens e dereitos da herdanza deberán de vir suficientemente identificados, física e xuridicamente, de xeito que permita a súa individualización, so pena de ser excluídos da relación de referencia.

3. Xunto co escrito de denuncia deberá achegarse a seguinte documentación:

a) Copia do documento nacional de identidade da persoa denunciante ou documento gubernativo equivalente, e certificación orixinal do seu empadramento ao tempo do falecemento da persoa causante pola que se formula a denuncia.

b) Certificación literal orixinal da defunción da persoa causante.

c) Certificado orixinal de actos de derradeira vontade.

d) Para o caso de que a persoa causante tivese outorgado testamento ou lle sobrevivisen persoas con dereito a herdar, documentación que acredite a ineficacia do testamento, a apartación, renuncia, indignidade ou desheredación dos herdeiros voluntarios e legais, segundo procedese, ou de calquera outro acto ou suceso que teña significado a perda dos dereitos hereditarios.

e) Certificado orixinal do Rexistro da Propiedade, Rexistro Mercantil, Rexistro de Bens Mobles, informe completo da Dirección Xeral de Tráfico ou de calquera outro rexistro de acceso público no que figuren anotados bens, dereitos ou obrigas da persoa causante.

A falta de aportación desta documentación cando os bens ou dereitos estivesen inscritos, determinará a exclusión correspondente na relación de bens e dereitos da denuncia.

f) Todos os documentos da persoa finada que estivesen en poder da persoa denunciante que puidesen resultar de interese para a determinación da sucesión ou da herdanza: documento nacional de identidade, pasaporte, libro de familia, certificados, expedientes administrativos ou xudiciais, declaracións fiscais, cartillas bancarias, títulos mercantís, contratos de seguro, financeiros, testamentos, partillas, escrituras públicas ou privadas de calquera tipo, etc.

4. Da recepción do escrito de denuncia acusarase recibo ao seu presentador en prazo non superior a vinte días. Caso de non recibir a confirmación, a persoa denunciante deberá presentar perante a consellería competente en materia de patrimonio o recibo ou copia da denuncia que acredite o rexistro e data da súa presentación.

5. Se a denuncia non reunise os requisitos para presumir a súa procedencia, requirirase da persoa presentadora a súa subsanación en prazo non superior a vinte días naturais, con indicación de que se así non o fixese, automaticamente e sen máis trámite, por transcurso do

prazo outorgado, producirá os efectos de dala por desistida da denuncia, considerándose o escrito presentado como unha simple comunicación sen dereito a gratificación.

Entre os requisitos anteriores serán indispensables: a identificación da parella e dos familiares da persoa causante, as declaracións responsables esixidas á persoa denunciante e os documentos a), b), c) e d) do punto 3 deste artigo.

6.- Neste procedemento, a admisión a trámite da denuncia confire á persoa presentadora a condición de interesado.

Artigo 151. *Premio*

1. O premio por denuncia consistirá no dereito a percibir o dez por cento da parte que proporcionalmente corresponda do remanente hereditario obtido, respecto dos bens e dereitos relacionados na denuncia e que se inclúan na conta xeral de liquidación.

Non obstante, igual porcentaxe e proporción tamén corresponderá sobre os bens e dereitos exceptuados de alleamento segundo o artigo 163, agás o fosen por terse acordado a abdicación da súa titularidade.

Non se tomarán en conta para o cálculo do premio os bens e dereitos engadidos á relación en ampliación da denuncia orixinaria.

2. Só se recoñecerá un único dereito a premio por sucesión e denuncia, e só será esixible unha vez tivese gañado firmeza e fose inatacable o acordo de aprobación da conta xeral de liquidación, logo da súa notificación, publicación e resolución dos recursos administrativos ou procedementos xudiciais aos que puidese ter dado lugar.

Perderá a persoa denunciante o seu dereito a percibir o premio se ao tempo establecido no artigo 166 para o seu aboamento, non se atopase ao corrente no cumprimento das súas obrigas tributarias ou coa Seguridade Social, así como cando fose sancionada por infracción grave ou moi grave contra o patrimonio da Comunidade Autónoma e non concorrese o suposto de exención do artigo 235.1 desta lei.

Este premio será incompatible con calquera outra gratificación, en particular, co premio por denuncia do procedemento de investigación patrimonial a favor da Comunidade Autónoma regulado nesta lei.

3. Sen prexuízo da cumprimentación formal da denuncia, non se recoñecerá o dereito a premio cando ao tempo da súa presentación non se cumprisen as condicións necesarias para a sucesión a favor da Comunidade Autónoma, aínda que despois sobreveña a situación de herdar.

4. A persoa denunciante tampouco terá dereito a premio nos seguintes supostos:

a) Se tivese feito uso, explotación ou disposición irregular sobre o patrimonio da persoa causante, omitise maliciosamente información relevante, ofrecese datos manifestamente

erróneos ou achegase documentos falsos, así como cando se negara a colaborar neste procedemento.

b) Cando, con dereito a suceder, fose apartada da herdanza por pacto ou desherdada, estivese afectada por causa de indignidade, tivese renunciado á sucesión ou perdese o seu dereito por calquera outra causa.

c) Se fose designada no testamento legataria, testamenteira, contadora-partidora, administradora da herdanza ou mandataria de calquera clase dos bens e dereitos da persoa causante.

d) Cando fose cesionaria de bens ou dereitos da persoa causante, estivese en comunidade de bens ou dereitos ou posuise dereitos de crédito contra a herdanza.

e) Se fose ou tivese sido administradora, asesora, representante legal ou mandataria de calquera tipo dalgunha das persoas enumeradas nas letras precedentes.

As condutas da letra a) poderán constituír infracción administrativa nos termos desta lei, sen prexuízo da súa responsabilidade civil e penal.

Artigo 152. *Actuacións previas: informe preliminar*

1. Con anterioridade á adopción do acordo de incoación do procedemento administrativo para a declaración da Comunidade Autónoma como herdeira *ab intestato*, o órgano directivo competente en materia de patrimonio realizará as actuacións previas precisas para a emisión dun informe preliminar sobre a procedencia da sucesión, no que consten ao menos os seguintes datos: data e lugar de nacemento e falecemento da persoa causante, lugar de empadramento e de residencia habitual, número do seu documento nacional de identidade, a súa veciñanza civil galega, a presunta ausencia doutros herdeiros con dereito a suceder preferente ao da Administración autonómica, e os bens, dereitos e obrigas da herdanza detectados.

Para a obtención dos anteriores datos, entre outras actuacións, acadaranse os certificados de defunción, empadramento e convivencia pertinentes e, en especial, para a correcta identificación da persoa causante e a comprobación da falta doutros herdeiros, solicitarase a colaboración da Policía Autonómica de Galicia ou de calquera outro corpo policial que se estime competente e, no seu caso, das embaixadas, consulados ou doutros órganos de representación no exterior. Estes informes de colaboración identificarán as súas fontes de información e expresarán separadamente os datos obtidos de cada unha delas.

Así mesmo solicitarase, da Axencia Tributaria de Galicia información sobre a presentación do imposto de sucesións e demais tributos autonómicos relativos á persoa causante, e do Ministerio de Xustiza, ademais do certificado de derradeiras vontades, certificado de cobertura por contratos de seguros e de tramitación de acta notarial de declaración de herdeiros.

2. No informe preliminar proporase a improcedencia da incoación do procedemento, cando se considere que non concorren os presupostos para a sucesión, por ter constancia de persoas con

mellor dereito a herdar, así como cando non se obtivesen datos sobre a existencia de bens ou dereitos na herdanza ou se apreciasen circunstancias que fixesen considerar a posibilidade da súa repudiación.

3. Cando a proposta de improcedencia fose ratificada pola persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio, de mediar denuncia, acordase a súa inadmisión, que será notificada ao seu presentador, sen prexuízo do disposto no punto 5 deste artigo.

Se a improcedencia da incoación estivese motivada na existencia de herdeiros con mellor dereito, darase comunicación aos órganos fiscais correspondentes aos efectos da liquidación dos impostos derivados da sucesión, así como, cando corresponda, ao órgano xudicial ou notario do que partise a comunicación do *ab intestato*.

4. Do seu dereito preferente a suceder informarase aos herdeiros dos que conste enderezo no expediente e non fosen sabedores de tal circunstancia.

5. Se se considerase que a sucesión procede a favor da Administración xeral do Estado ou doutra Comunidade Autónoma, daráselles traslado do informe e da documentación que o fundamenta, incluíndo o escrito de denuncia ou comunicación que motivaron as actuacións, informándose aos interesados comparecidos, no seu caso, da remisión do expediente.

6. A documentación e efectos da persoa causante incorporados ao expediente serán entregados aos herdeiros preferentes identificados se acreditasen a aceptación da herdanza ou á Administración á que se trasládase o expediente. Noutro caso serán devoltos a quen os tivesen aportado ao procedemento.

7. A través do órgano tramitador, cando así o autoricen e no seu interese propio, poderanse intercambiar datos persoais entre os afectados particulares na sucesión.

Artigo 153. *Incoación do procedemento, publicación e alegacións*

1. A resolución pola que se acorde a incoación do procedemento publicarase de balde, no Boletín Oficial do Estado, conforme á lexislación sobre patrimonio das administracións públicas, no Diario Oficial de Galicia e na páxina web da consellería competente en materia de patrimonio.

Unha copia da resolución será remitida para a súa exposición pública, por prazo non inferior a un mes, nos taboleiros de anuncios dos concellos correspondentes ao derradeiro domicilio da persoa causante e, se fosen distintos, tamén no do seu lugar de nacemento, falecemento e de residencia habitual se se coñecece.

Aos efectos anteriores, entenderase por derradeiro domicilio da persoa causante o do seu empadramento ao tempo da súa defunción, e por residencia habitual a definida no artigo 168.1.

Da publicación nos diarios oficiais deixarase constancia no expediente, así como da certificación municipal na que conste a data e prazo de exposición da resolución nos taboleiros de anuncios do concellos.

2. Publicada a resolución de inicio, calquera interesado poderá presentar, perante a consellería competente en materia de patrimonio, alegacións ou achegar documentos ou outros elementos de xuízo con anterioridade á resolución do procedemento, mención que se incluírá no corpo do acordo de incoación xunto co modo de presentación.

3. A incoación do procedemento notificarase á persoa denunciante e ao resto de interesados que consten no expediente dos que se coñeza o seu enderezo.

Artigo 154. *Instrución*

1. O órgano directivo competente en materia de patrimonio realizará as actuacións necesarias para determinar a procedencia da sucesión a favor da Comunidade Autónoma de Galicia e a concreción dos bens, dereitos e obrigas da herdanza.

2. Con base na expectativa a herdar da Comunidade Autónoma, solicitarase das autoridades e funcionarios, rexistros e demais arquivos públicos, información sobre a persoa causante, os seus bens, dereitos e obrigas, que remitirán xunto con calquera outro dato relevante relacionado coa súa sucesión e situación patrimonial.

Para a realización tanto das actuacións previas ao acordo de incoación do procedemento, como das comprobacións e concrecións posteriores, o órgano instrutor valerase das facultades e prerrogativas que a lexislación establece para a protección e defensa do patrimonio autonómico, en especial polo que afecta ás obrigas e deberes de colaboración e cooperación nesta materia.

3. De considerarse necesario para asegurar o patrimonio da persoa causante e para a mellor e adecuada tramitación do expediente, segundo o disposto na Lei de axuízamento civil, poderase solicitar a intervención xudicial do cadal hereditario ou, de terse xa acordado polo tribunal competente, comunicarlle a resolución de inicio do procedemento para acadar a administración dos bens da herdanza.

4. Cando da investigación patrimonial se deducise que bens da persoa causante se localizan nun municipio distinto ao do seu derradeiro domicilio, ao do seu lugar de nacemento, falecemento ou de residencia habitual, unha copia da resolución de inicio tamén será remitida para a súa exposición pública nese concello, nos termos do punto 1 do artigo anterior.

5. Para a mellor determinación física e xurídica de todos ou dalgúns dos bens e dereitos da herdanza, poderase acordar facer pública a súa relación mediante o seu anuncio de balde no Diario Oficial de Galicia, na páxina web da consellería competente en materia de patrimonio ou

no taboleiro de edictos do concello no que se localicen, ao obxecto de que se formulen alegacións no prazo que se estableza.

6. Antes da declaración de herdeiros, solicitarase informe á Asesoría Xurídica da consellería competente en materia de patrimonio sobre a suficiencia das actuacións practicadas para declarar á Comunidade Autónoma herdeira *ab intestato* da persoa causante.

O informe deberá ser emitido no prazo de quince días naturais, dándose por favorable no caso de non ser cumprimentado en dito tempo.

Non constituirá causa impeditiva para a declaración de herdeiros a favor da Comunidade Autónoma de Galicia, que durante a tramitación do expediente se tivesen identificado herdeiros testamentarios ou legais preferentes da persoa causante, sempre e cando estes non puidesen ser localizados e non constase a presentación de alegacións no procedemento. O anterior entenderase sen prexuízo do disposto no artigo 159 desta lei.

Artigo 155. *Resolución do procedemento*

1. A resolución do procedemento, que corresponderá á persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio, será ditada e notificada aos interesados que tivesen comparecido no expediente no prazo máximo dun ano a contar desde a data de adopción do acordo de incoación, agás se tivese acordado a intervención xudicial da herdanza e o inventario xudicial de bens da persoa causante non se tivese comunicado antes de transcorridos dez meses desde o inicio do procedemento, caso no que o prazo entenderase ampliado ata dous meses despois da súa recepción.

A resolución publicarase nos mesmos medios e expoñerase nos mesmos lugares nos que se tivese anunciado o acordo de incoación do procedemento e comunicarse, no seu caso, ao órgano xudicial que estivese coñecendo da intervención do cadal hereditario, coas consecuencias que sobre a administración da herdanza se puidesen derivar de conformidade coa Lei de axuízamento civil.

2. Acordarase o arquivo do procedemento se a sucesión non procedese a favor da Comunidade Autónoma de Galicia, cando non se constatare a existencia de bens ou dereitos na herdanza, cando se superase o prazo para a resolución do procedemento ou se considerase propoñer a repudiación da herdanza.

A resolución de arquivo, ademais de notificarse e publicarse nos termos do punto anterior, comunicarase aos órganos afectados do artigo 152.3.

3. A resolución que acorde a declaración a favor da Comunidade Autónoma de Galicia, comprenderá ademais a adxudicación administrativa dos bens e dereitos da herdanza.

Se no transcurso do procedemento se acreditase que a persoa causante resulta á súa vez ser sucesora, a título universal ou particular, dunha terceira persoa, a resolución administrativa

poderá tamén acordar a declaración e aceptación da herdanza ou legado, incluíndo estes bens e dereitos entre os da herdanza do causante.

A resolución poderá incluír a apertura dun trámite de información previa destinado a que, por aquelas institucións ou entidades posibles beneficiarias da herdanza nos termos do Capítulo IV deste Título, se adianten peticións de cesión gratuíta sobre aqueles bens que consideren que poden destinar directamente aos fins de asistencia social ou cultural establecidos na Lei de dereito civil de Galicia.

Sen prexuízo do prescrito no artigo 165 sobre a resolución da condición de denunciante e do dereito a premio xunto coa aprobación da conta xeral de liquidación da herdanza, se no transcurso deste procedemento declarativo se advertise a falta de requisitos para ter tal condición ou para que se poida recoñecer dereito a premio, resolverase ao efecto neste acto.

4. Os actos administrativos ditados neste procedemento poderán ser recorridos de acordo co establecido na normativa de aplicación xeral sobre patrimonio das Administracións públicas e, no seu defecto, sobre o procedemento administrativo común.

Artigo 156. *Repudiación da herdanza*

A repudiación das herdanzas deferidas a favor da Comunidade Autónoma de Galicia adoptarase por acordo do Consello da Xunta.

Non obstante, por orde da persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio poderase repudiar a herdanza cando se faga evidente que o pasivo da herdanza supera ao seu activo patrimonial ou cando, previsiblemente, os custos de tramitación da sucesión, da administración, conservación e liquidación do haber hereditario, vaian a exceder do seu valor.

O acordo de repudiación poderá ser acordado xunto coa resolución de arquivo do procedemento de declaración polo órgano competente para adoptar a renuncia á herdanza.

Artigo 157. *Aceptación da herdanza*

A declaración administrativa de herdeiros suporá a aceptación da herdanza a beneficio de inventario, por virtude desta lei e do disposto no artigo 268 da Lei 2/2006, do 14 de xuño, de dereito civil de Galicia.

Artigo 158. *Responsabilidades*

Os que, con base no seu dereito a deliberar, acaben provocando danos ou perdas na herdanza polo retraso na adopción da súa decisión, declarada finalmente herdeira a Comunidade Autónoma de Galicia, esixiránelles as responsabilidades derivadas do seu proceder.

Artigo 159. Aparición de herdeiros preferentes con posterioridade á declaración de herdeiros

1. Sen prexuízo do exercicio das accións xudiciais pertinentes polos que se consideren prexudicados nos seus dereitos sucesorios, se declarada a Comunidade Autónoma herdeira se constatará con posterioridade a existencia de herdeiros con preferencia, porque fosen descoñecidos ou a súa renuncia non fose válida, revogarase a declaración de herdeiros por resolución da persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio, desvinculando á Administración autonómica da herdanza.

Esta resolución será comunicada aos órganos fiscais correspondentes aos efectos da liquidación dos impostos derivados da sucesión e notificarase aos interesados no expediente e, en todo caso, á persoa denunciante, que decaerá no seu dereito a premio.

Do acordo da resolución informarase mediante anuncio nos mesmos medios e lugares nos que se tivese publicado e exposto a declaración a favor da Comunidade Autónoma.

Se se tivese tomado efectiva posesión dos bens e dereitos da herdanza, poranse a disposición dos herdeiros que a tivesen aceptado, na situación física e xurídica na que se atopen, sen que nada se lle poida reclamar á Administración autonómica.

2. Cando os herdeiros preferentes estivesen aínda en disposición da facultade de rexeitar a herdanza, antes de acordar a resolución de revogación na que se recoñeza o seu mellor dereito a suceder, daráselles prazo de ata trinta días naturais para que manifesten a súa vontade de aceptar ou renunciar á herdanza, sen prexuízo do oportuno uso de requirimento notarial se así máis conviñese. De non recibirse contestación en prazo ou de aceptarse a herdanza trala comunicación notarial, acordarase a resolución.

En todo caso, aínda que se produza a repudiación da herdanza, o denunciante perderá o seu dereito a premio de conformidade co artigo 151.3 desta lei.

3. Como resarcimento polos custos administrativos e de xestión da herdanza aboarase á Administración, con cargo ao cadal hereditario ou polos herdeiros aceptantes, unha cantidade equivalente a un vinte por cento do activo patrimonial, cun mínimo de seis mil euros, así como, cando fose do caso, os gastos asumidos de conformidade co parágrafo segundo do punto 4 do artigo 161, que se aboarán xunto cos seus xuros legais.

A obriga de pagamento derivada do parágrafo anterior poderá facerse efectiva polo procedemento de execución forzosa mediante constrinximento sobre o patrimonio hereditario ou dos herdeiros, se procedese.

Polas cantidades derivadas da aplicación deste artigo, acordarase o seu ingreso no Tesouro da Comunidade Autónoma de Galicia.

CAPÍTULO III

Administración, xestión e liquidación da herdanza

Artigo 160. Toma de posesión e tratamento dos bens e dereitos da herdanza

1. Realizada a declaración administrativa de herdeiros, a Administración autonómica tomará posesión como titular dos bens e dereitos da herdanza e razón das súas obrigas, realizando o órgano directivo competente en materia de patrimonio, se fora necesario, as actuacións adicionais pertinentes para á súa completa e correcta identificación e a formación da súa relación detallada e valorada.

A estes efectos, se existise intervención xudicial da herdanza, solicitarase do tribunal que os custodie a entrega dos bens, documentos e demais pertenzas da persoa causante.

2. Se con posterioridade á adopción do acordo de declaración de herdeiros se detectasen novos bens ou dereitos pertencentes á herdanza, incorporaranse ao haber hereditario mediante a súa adxudicación por resolución da persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio.

3. Da relación de bens e dereitos da herdanza e do remanente hereditario da liquidación, excluíranse os de valor económico nulo, os de imposible identificación ou acreditación, e os mobles dos que o seu aproveitamento ou conservación resultaran antieconómicos, fosen obsoletos, perecedoiros, ou estivesen deteriorados, procurando a súa destrución ou entrega directa e sen máis trámite a administracións públicas, fundacións ou asociacións sen ánimo de lucro.

4. Os bens e dereitos adquiridos por este título terán inicialmente carácter patrimonial con vinculación legal de destino, integrándose transitoriamente no patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma, reflectíndose en relación separada do Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma, a expensas do que resulte da súa liquidación.

5. De acordo coa natureza e finalidade da sucesión ab intestato deferida a favor da Administración, así como cos principios de aceptación da herdanza a beneficio de inventario e de límite de asunción de obrigas, os bens e dereitos así adquiridos terán un tratamento independente do patrimonio ordinario da Administración xeral da Comunidade Autónoma evitándose, en todo caso, a súa confusión e afección.

De acordo co anterior, as actuacións de administración e liquidación da herdanza terán a consideración de operacións extrapresupostarias. Non obstante, se conforme ao disposto no artigo seguinte fose necesaria a realización de gastos presupostarios, compensaranse na conta xeral de liquidación da herdanza.

6. A herdanza considerárase en administración ata a firmeza da resolución que aprobe a conta xeral de liquidación nos termos do artigo 166. Ata ese momento, os gastos ocasionados pola administración dos bens e dereitos derivados da súa titularidade ou tenencia, como impostos, taxas, cotas de comunidades de propietarios e calquera outros semellantes, consideraranse débedas e cargas da herdanza aos efectos previstos no artigo 1023 do Código civil.

Artigo 161. *Administración e xestión*

1. O órgano directivo competente en materia de patrimonio administrará os bens e dereitos herdados adoptando as medidas que estime máis adecuadas para a súa xestión, conservación e custodia, tendo en conta criterios de rendibilidade e menor custo.

De acordo co tratamento especial deste patrimonio, as actuacións de xestión ordinaria non precisarán de informes previos, sen prexuízo de solicitar asesoramento potestativo e do seu control ao tempo da presentación da conta xeral de liquidación.

As actividades de xestión ordinaria comprenderán, entre outras, as relativas á materialización de dereitos tales como o cobramento de indemnizacións por seguros, rescates de plans, liquidación de sociedades de gananciais, división e adxudicación de herdanzas, disolución de comunidades de bens en xeral, e outras operacións similares, así como as que afecten á satisfacción das obrigas que fosen recoñecidas expresamente pola persoa causante ou cando procedesen de procedementos administrativos ou xudiciais.

2. O órgano directivo competente en materia de patrimonio liquidará as obrigas herdadas, vixentes e non prescritas, ata o límite establecido polo principio de aceptación a beneficio de inventario. Neste sentido, tampouco se poderán asumir novas obrigas por riba do patrimonio neto da herdanza, agás resulte imprescindible por motivos de seguridade ou salubridade pública. O anterior enténdese sen prexuízo de posibles procedementos xudiciais ou administrativos de responsabilidade patrimonial en curso, cuxo resultado e execución quedarán constreñidos, en todo caso, ao haber hereditario.

Respectando os límites de gasto establecidos no parágrafo anterior, cando non sexa posible a súa atención por medios propios, poderanse contratar os servizos e asistenciais externas que se xulguen necesarias.

Só se poderán recoñecer obrigas ou asumir custos que excedan da xestión ordinaria da herdanza, logo de informe da Asesoría Xurídica e da Intervención.

3. Respecto dos bens e dereitos da herdanza que sexa posible, promoverase a súa inscrición no Rexistro da Propiedade, a alta no Catastro Inmobiliario e demais rexistros pertinentes, a nome da Comunidade Autónoma de Galicia, facendo constar o modo de adquisición por sucesión intestada, a aceptación da herdanza a beneficio de inventario, o seu tratamento patrimonial independente e extrapresupostario, e o límite de responsabilidade patrimonial establecido no punto 2 deste artigo.

A falta de inscrición nos rexistros públicos dos bens e dereitos da herdanza non será óbice para a tramitación dos procedementos para o seu alleamento.

4. Para a xestión de cada herdanza manterase activa algunha das contas bancarias que fose da persoa causante, integrando nela ademais dos cartos, os rendementos e o resultado das liquidacións patrimoniais que se vaian practicando. Contra dita conta sufragaranse os gastos derivados do patrimonio hereditario e, no seu caso, o premio ao denunciante.

De non existir saldo suficiente na conta ou de non ser posible a súa utilización por outra causa, os custos poderán ser atendidos con créditos da consellería competente en materia de patrimonio, sen prexuízo da súa posterior compensación na conta da liquidación da herdanza. Excepcionalmente, poderanse atender gastos da herdanza coa partida orzamentaria establecida na disposición adicional vixésima terceira desta lei.

Cando a herdanza non dispoña de contas ou depósitos hábiles para a adecuada e eficiente realización dos referidos actos de xestión, imputación de ingresos e gastos, e non fose posible a utilización dalgunha das contas sobrantes saldadas doutras herdanzas intestadas, solicitarase do Tesouro a constitución dunha conta bancaria ó efecto.

Das contas, depósitos e demais efectos bancarios da herdanza darase comunicación ao Tesouro.

5. Os ingresos no Tesouro que se poidan producir con motivo das actividades de xestión e liquidación dos bens e dereitos da herdanza, terán a consideración de operacións extrapresupostarias ata a aprobación da conta xeral de liquidación e a firmeza da resolución aprobatoria.

6. Os bens e dereitos da herdanza poderán ser utilizados temporalmente para un uso ou servizo público.

Artigo 162. *Alleamento oneroso*

1. Constitúe principio xeral no tratamento do patrimonio hereditario adquirido por sucesión intestada a súa realización e conversión en metálico, co obxecto de darlle o destino previsto na Lei de dereito civil de Galicia.

2. Os bens e dereitos da herdanza, de calquera clase e valor sen prexuízo do disposto no artigo 160.3, serán vendidos pola consellería competente en materia de patrimonio sen necesidade de motivación adicional, seguíndose no resto do procedemento os trámites ordinarios establecidos nesta lei para o seu alleamento. No caso de acordarse a venda mediante poxa, seguirase o sistema de tramitación simplificada con acumulación.

Para o alleamento destes bens e dereitos non será precisa a súa previa depuración física e xurídica.

As accións, valores, participacións, cotas ou títulos análogos representativos de capital, así como as obrigacións, bonos ou títulos similares de débeda, que coticen en bolsa ou noutros mercados primarios ou secundarios organizados, serán realizados nos referidos mercados, sen necesidade de autorizacións ou informes previos, dando orde de venda directamente ás entidades financeiras depositarias ou xestoras.

Os títulos non cotizados en mercados organizados poderán allearse directamente pola consellería competente en materia de patrimonio, por calquera das causas previstas no artigo 182.4 desta lei.

3. Ocasionalmente poderase acordar a permuta de bens ou dereitos da herdanza sempre que con dita operación se mellore a rendibilidade ou as opcións de venda, ou cando a permuta teña como finalidade adquirir un ben u dereito co obxecto de ser excepciónado de alleamento conforme aos criterios do artigo seguinte.

4. Igualmente, cando as circunstancias así o aconsellen, o alleamento poderá ter por obxecto a venda dos dereitos hereditarios. En tal suposto, o adquirente asumirá expresamente os dereitos, cargas e obrigas derivados dos dereitos adquiridos.

Para este caso poderá acudir directamente ao prescrito no artigo 116 sen necesidade de previas poxas.

5. Cumpridos os trámites preceptivos do alleamento, se este non resultase posible, os bens e dereitos non alleados excluíranse do remanente hereditario da herdanza acordándose, na orde aprobatoria da conta xeral de liquidación, a súa incorporación definitiva ao patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma, á súa libre disposición.

Artigo 163. Excepcións ao alleamento: exclusións do remanente hereditario e reparto.

1. Por acordo do Consello da Xunta, atendidas as características dos bens e dereitos incluídos no cadal relicto, poderanse excluír do remanente hereditario da liquidación, todos ou algúns deles.

2. Así mesmo, por orde da consellería competente en materia de patrimonio, poderase acordar a exclusión de bens ou dereitos da herdanza para a súa afectación demanial e adscrición a un servizo público autonómico, ou para a súa cesión gratuíta en propiedade a favor daquelas institucións ou entidades posibles beneficiarias da herdanza nos termos do Capítulo IV deste Título que tivesen presentado peticións no trámite de información previa aberto ao efecto, para destinalos directamente aos fins establecidos na Lei de dereito civil de Galicia no ámbito territorial previsto. Se houberse varias peticións en concorrencia, discriminaranse atendendo aos criterios establecidos no artigo 170.

A abdicación da propiedade de bens ou dereitos da herdanza, por resultar antieconómicos, corresponderá á mesma consellería, comportando a consecuente exclusión do remanente hereditario.

3. Os beneficiarios destas exclusións faranse cargo das débedas ou obrigas pendentes dos bens ou dereitos adscritos ou cedidos, mesmo daquelas que fosen descoñecidas, así como dos custos derivados da adscrición ou transmisión, incluídos os fiscais e os da entrega, ben pola súa asunción directa ou por reembolso.

Excepcionalmente, tamén serán do seu cargo os gastos sinalados no punto 3 do artigo seguinte.

4. O acordo de cesión en propiedade de bens ou dereitos excluídos establecerá unha vinculación de destino mínima de trinta anos e determinará que, para o caso de incumprimento do fin ou doutra condición establecida, o beneficiario asumirá a obriga de reintegrar a cantidade económica en que fose valorado o ben ou dereito ao tempo da súa cesión, máis os xuros legais

desde aquela data. En todo caso, o beneficiario infractor non terá dereito ao reembolso de ningún dos custos que puidese ter afrontado.

Se aínda non fose liquidada a herdanza, a cantidade reintegrada computarase como un ingreso na conta xeral. No caso de que xa se tivese ditado a orde aprobatoria da liquidación, se a cantidade reintegrada fora susceptible de ser considerada cadal distribuíble da herdanza, acordarase directamente o seu ingreso no Tesouro da Comunidade Autónoma de acordo co disposto no artigo 166, para o seu reparto polo procedemento establecido no Capítulo IV deste Título.

5. As cantidades derivadas das obrigas de reembolso e reintegro, estipuladas nos puntos 3 e 4 deste artigo, poderanse facer efectivas polo procedemento de execución forzosa mediante constrinximento sobre o patrimonio dos beneficiarios da cesión en propiedade.

6. De ser procedente e, en todo caso no suposto do punto 3 do artigo seguinte, o acordo de exclusión e, se corresponde, o de adscrición ou cesión, aprobaranse xunto co da conta xeral de liquidación da herdanza. Neste suposto, se a exclusión debese ser adoptada por acordo do Consello da Xunta, tamén lle corresponderá a aprobación do resto dos acordos para a liquidación da herdanza.

Artigo 164. Remanente hereditario e cadal distribuíble

1. Realizadas as actuacións referidas nos artigos anteriores, formarase a conta xeral de liquidación da herdanza calculando o remanente hereditario obtido, estimándose, logo do desconto do importe correspondente ao dereito a premio, o cadal distribuíble.

2. Para calcular o remanente hereditario computaranse os ingresos obtidos na materialización ou alleamento dos bens e dereitos do haber hereditario, e imputaranse os gastos derivados da tramitación da sucesión, da administración, xestión e liquidación da herdanza, entre os que se incluírá unha dedución do vinte por cento sobre o valor do activo patrimonial da herdanza cun mínimo de seis mil euros, en concepto de custos administrativos indeterminados.

3. Se no remanente hereditario non existise liquidez suficiente para facer fronte aos gastos derivados da herdanza e ao premio, como consecuencia de excluír bens ou dereitos, os beneficiarios da exclusión deberán facer fronte aos referidos custos.

Neste caso, de se trataren de beneficiarios por cesión, seralles notificada a proposta de aprobación dos acordos de exclusión, cesión e liquidación para que, en prazo non superior a un mes, amosen a súa expresa conformidade e ingresen os custos da herdanza e do premio, advertindo de que en caso contrario daráselles por desistidos do seu interese, o que producirá efectos automaticamente e sen máis trámite por transcurso do prazo outorgado, procedendo a liquidación ordinaria do ben ou dereito.

Artigo 165. Aprobación da conta xeral de liquidación

1. O órgano directivo competente en materia de patrimonio, logo de informe da Intervención, presentará a conta xeral de liquidación para a súa aprobación por orde da persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio, que comprenderá tamén, de ser o caso, o recoñecemento do dereito a premio e a estimación do cadal distribuíble da herdanza.

Se como consecuencia das operacións de liquidación non quedara remanente hereditario ou cadal distribuíble suficiente de acordo co parágrafo seguinte, presentárase proposta de conta xeral de liquidación sen saldo.

Non se incluírá cadal distribuíble na proposta se a súa estimación final fose inferior a cinco mil euros, por resultar antieconómico o reparto da herdanza tendo en conta os subseguintes custos administrativos a afrontar para a súa tramitación. Polos saldos que non acaden tal cantidade acordárase o seu ingreso no Tesouro da Comunidade Autónoma de Galicia.

2. Estimada conforme a conta xeral de liquidación, a orde aprobatoria será publicada de balde no Diario Oficial de Galicia e na páxina web da consellería, e notificada aos interesados no procedemento.

Artigo 166. Ingreso no Tesouro do cadal distribuíble

Firme a resolución pola que se aprobou a conta xeral de liquidación, tanto en vía administrativa como xudicial, aboarase o premio á persoa denunciante e o importe do cadal distribuíble da herdanza ingresarase no Tesouro, aplicándose a un concepto específico do orzamento de ingresos da Comunidade Autónoma de Galicia.

CAPÍTULO IV

Reparto da herdanza

Artigo 167. Distribución

Para dar ao cadal distribuíble da herdanza o destino establecido na Lei de dereito civil de Galicia a través do seu reparto, o 70% do ingresado no Tesouro dedicárase a actuacións en materia de asistencia social e o 30% restante a actividades culturais, agás que por acordo do Consello da Xunta se establezan porcentaxes distintas.

Artigo 168. Convocatoria

1. O procedemento de reparto iniciárase de oficio, coa publicación de balde da súa convocatoria no Diario Oficial de Galicia e na páxina web da consellería competente por razón da materia para que, segundo corresponda, as entidades con establecementos de asistencia social ou as institucións culturais ubicadas en Galicia que se consideren con dereito a participar no reparto

da herdanza, presenten a súas solicitudes. Unha copia da convocatoria tamén será remitida para a súa exposición pública, no taboleiro de anuncios do concello correspondente ao derradeiro lugar de residencia da persoa causante.

A estes efectos, entenderase por derradeiro lugar de residencia, aquel de Galicia no que a persoa causante vivira habitualmente con vontade de permanencia con anterioridade ó seu finamento, con independencia de que este acontecese ocasionalmente nun lugar de tránsito, nun centro, residencia ou establecemento similar de atención ou estadía, ou fóra da comunidade autónoma ou mesmo no estranxeiro.

O derradeiro lugar de residencia, municipio e comarca da persoa causante así determinado, expresarase na convocatoria de reparto da herdanza.

2. Consideraranse entidades ou institucións posibles beneficiarias da herdanza: as Administracións públicas territoriais, as súas entidades públicas instrumentais, as fundacións de interese galego e as asociacións sen ánimo de lucro declaradas de utilidade pública inscritas no Rexistro de Asociacións de Galicia.

Non poderán participar no reparto do cadal da herdanza os solicitantes que incorran nalgunha das circunstancias que impiden acceder á condición de beneficiario de subvencións ou axudas públicas da Comunidade Autónoma de Galicia, debendo acreditar polos medios establecidos na lexislación sobre tal materia, o cumprimento dos requisitos necesarios para acceder á referida condición ao tempo de presentar a súa solicitude así como, no seu caso, no momento de ser declaradas beneficiarias da herdanza.

3. O recoñecemento do dereito a participar no reparto como beneficiario da herdanza, consistirá nunha achega dineraria a favor dos declarados beneficiarios, suxeita á xustificación e comprobación previa da execución do proxecto ou á realización da actividade asistencial ou cultural para a que se solicitou a participación.

No caso de obter a condición de beneficiarias as Administracións públicas territoriais ou as súas entidades públicas instrumentais, poderán recibir a achega a xeito de anticipo, sen prexuízo da súa posterior xustificación e comprobación, e do seu reintegro en caso de incumprimento das condicións de adxudicación.

4. A condición de beneficiario terá carácter persoalísimo e a achega non poderá destinarse a gastos administrativos, de persoal, contenciosos, financeiros, tributarios ou operativos, tales como pagamento de alugueres, material de oficina, subministracións e abastecementos, ou gastos similares. Non obstante o anterior, a achega poderá dedicarse a inversións e equipamentos maiores e será compatible con outras axudas públicas sen que, en ningún caso, a contía global poida superar o custo do proxecto ou actividade.

Artigo 169. Solicitude de participación.

1. As solicitudes dirixiranse á consellería convocante e presentaranse nun rexistro propio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia ou das súas entidades públicas

instrumentais. Caso de se presentaren noutros rexistros públicos ou por outros medios legalmente admitidos, precisarase obter a confirmación da recepción da solicitude en prazo para alegar a súa eficacia.

2. A solicitude identificará a convocatoria do Diario Oficial de Galicia co que se corresponde, o proxecto ou actividade a desenvolver, o seu custo global e a achega que se solicita e, segundo proceda, lugar ou ámbito, prazo e cronoloxía de execución, autorizacións, permisos e requisitos legais pertinentes, número de persoas beneficiadas e condicións do acceso, medios persoais e recursos propios implicados, outras axudas concorrentes solicitadas ou xa aprobadas, e calquera outra información que se considere relevante.

As fundacións e asociacións solicitantes deberán acreditar a vixencia da súa condición de fundación de interese galego ou de asociación declarada de utilidade pública, a capacidade representativa do asinante, xuntar copia compulsada dos seus estatutos, memoria descritiva de actividades nas dúas anualidades precedentes, presentar as contas anuais aprobadas dos dous últimos exercicios, certificado de atoparse ao corrente no cumprimento das súas obrigas tributarias e coa Seguridade Social, acreditación de non estar incurso en causa que impida acceder a subvencións ou axudas públicas e, no seu caso, relación actualizada de asociados e memoria de cumprimento de proxectos e actividades desenvoltos nos últimos dous anos con axudas públicas.

3. Se a solicitude non reunira os requisitos indispensables para a súa tramitación, será inadmitida, agás que o defecto resulte subsanable, suposto no que se outorgará prazo para a súa reparación, con indicación de que se así non se fixese, daráselle ao solicitante por desistido, o que producirá efectos automaticamente e sen máis trámite por transcurso do prazo outorgado.

Con independencia do anterior, os solicitantes poderán ser requiridos para a ampliación de información ou a aportación de documentos adicionais cando así se considere necesario. A falta de cumprimentación en tempo e forma do requirimento, comportará o desestimento da solicitude cos mesmos efectos que se prescriben no parágrafo anterior.

4. Cando non se presentasen solicitudes válidas en tempo e forma, estas non acadasen a puntuación mínima esixida ou non fose posible formular proposta de reparto, o crédito quedará a libre disposición da consellería.

Esta resolución será publicada de balde no Diario Oficial de Galicia e na páxina web da consellería convocante.

Artigo 170. *Valoración das solicitudes de participación*

1. O procedemento para a determinación dos beneficiarios da herdanza de entre as solicitudes válidas admitidas, tramitarase en réxime de concorrencia competitiva de acordo cos seguintes criterios de valoración:

- a) Ámbito de actuación da actividade ou proxecto circunscrito ao derradeiro lugar de residencia da persoa causante, ao seu termo municipal ou comarca.
- b) Avaliación técnica da actividade ou proxecto: custo, volume, prazo de execución, perduración, carácter innovador, factibilidade,...
- c) Incidencia social do proxecto: número de persoas potencialmente beneficiarias, criterios de acceso, áreas de actuación sobre a marxinalidade, discapacidade, protección de maiores ou menores, violencia de xénero, prevención ou intervención sociosanitaria,... promoción da cultura galega, da lectura ou das artes, conservación do patrimonio cultural, etc.
- d) Medios persoais e recursos propios implicados, creación de emprego e cofinanciación pública.
- e) Condición de administración pública territorial ou entidade pública instrumental.

2. De conformidade co disposto no artigo 269 da Lei 2/2006, do 14 de xuño, de dereito civil de Galicia, o criterio da letra a) será preferente sobre os demais, e dentro del, anteporase o de ámbito de actuación máis reducido, tendo en conta que, necesariamente, a actividade ou proxecto deberá desenvolverse en territorio da Comunidade Autónoma galega.

3. Aos criterios de valoración das letras b), c) e d), asignaráselles unha puntuación de ata cinco puntos. De concorrer o suposto da letra e), valorarase en cinco puntos.

Non se contemplarán actividades ou proxectos que non acaden un mínimo de puntos do baremo, puntuación básica que se establecerá na convocatoria de reparto.

4. O órgano administrativo ao que corresponda a valoración das solicitudes poderá requirir a asistencia doutros órganos da Administración para a emisión do seu informe.

Artigo 171. *Proposta de reparto*

1. Logo da emisión do informe de valoración das solicitudes, formularase proposta de reparto da herdanza, que será motivada e incluírá, ademais da distribución en achegas, as condicións de execución da actividade ou proxecto, o deber dos que resulten beneficiarios de subministrar información segundo as normas de transparencia e, de ser procedente, outras obrigas, tales como as relativas á difusión e publicidade da actuación e do seu financiamento.

2. Unha proposta provisional de reparto da herdanza poderá ser trasladada aos solicitantes, outorgando un prazo de quince días naturais para alegacións. En todo caso, tal notificación procederá se a proposta comportara a reformulación de solicitudes.

3. Con carácter previo á súa aprobación, a proposta de reparto seralles notificada aos beneficiarios propostos para a súa aceptación expresa.

A falta de aceptación no prazo que se lles outorgue, comportará a realización de nova proposta da que se deberán excluír aos beneficiarios non aceptantes.

4. A proposta de reparto non creará dereito a favor do beneficiario proposto.

Artigo 172. Acordo de reparto

1. Estimada conforme, a proposta de reparto aprobarase por orde da consellería convocante, que será publicada de balde no Diario Oficial de Galicia e na súa páxina web, así como notificada aos solicitantes.

2. O prazo ordinario máximo para resolver o procedemento de reparto da herdanza e notificar a súa resolución será de catro meses, contados desde a data de publicación da convocatoria no Diario Oficial de Galicia. Transcorrido dito prazo sen terse ditado resolución expresa, os solicitantes poderán entender desestimadas as súas solicitudes.

Artigo 173. Xestión do reparto

1. A xustificación das condicións impostas e da consecución dos obxectivos da actividade ou proxecto polo beneficiario revestirá a forma de conta xustificativa, agás que se tivese disposto outra modalidade.

O beneficiario deberá presentar a súa xustificación no prazo que se determine no acordo de reparto.

2. A xustificación, no non previsto nesta lei, así como a comprobación, o control financeiro e pagamento, e, no seu caso, a nulidade, reintegro, infraccións e sancións administrativas, rexeranse pola lexislación en materia de subvencións de Galicia e a normativa xeral en materia de axudas públicas.

TÍTULO IV

Patrimonio empresarial

Artigo 174. Concepto

Aos efectos previstos no presente Título, formarán parte do patrimonio empresarial da Administración xeral da Comunidade Autónoma ou das entidades públicas instrumentais, as accións, títulos, valores, obrigacións, obrigacións convertibles en accións, dereitos de subscripción preferente, contratos financeiros de opción, contratos de permuta financeira, créditos participativos e outros susceptibles de ser negociados en mercados secundarios organizados que sexan representativos de dereitos da Administración xeral da Comunidade Autónoma e das entidades públicas instrumentais.

Tamén formarán parte do patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia os fondos propios das entidades públicas empresariais, expresivos da aportación de capital da Administración xeral, que se rexistrarán na contabilidade patrimonial desta como o capital aportado para a constitución destas entidades. Estes fondos xeran a favor da Administración xeral dereitos de participación no reparto das ganancias da entidade e no patrimonio resultante da súa liquidación.

Artigo 175. Réxime patrimonial

1. As entidades públicas empresariais axustarán a xestión do seu patrimonio á presente lei. No non previsto nela, axustaranse ao dereito privado, agás en materia de bens demaniais, en que serán de aplicación as disposicións reguladoras destes bens.
2. As sociedades mercantís públicas autonómicas, así como as sociedades previstas no artigo 102.2 da Lei 16/2010, de 17 de decembro, axustarán a xestión do seu patrimonio ao dereito privado, sen prexuízo das disposicións da presente lei que lles resulten expresamente de aplicación.

Artigo 176. Reestruturación do patrimonio empresarial da Comunidade Autónoma de Galicia

1. O Consello da Xunta, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio, pode acordar a incorporación de accións ou participacións sociais de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia a entidades públicas instrumentais ou ás sociedades mercantís públicas autonómicas. Igualmente, o Consello da Xunta pode acordar, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio e logo do informe favorable da consellería interesada, a incorporación de accións ou participacións sociais de titularidade das entidades públicas instrumentais ou das sociedades mercantís públicas autonómicas á Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia.

Estas operacións non están suxeitas ao procedemento de alleamento a título oneroso de títulos representativos do capital.

2. Para os efectos do disposto neste artigo, a Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as entidades públicas instrumentais ou as sociedades mercantís públicas autonómicas adquirirán o pleno dominio das accións recibidas dende a adopción do acordo correspondente, cuxa copia será título acreditativo da nova titularidade, xa sexa para os efectos do cambio das anotacións en conta e en accións nominativas como para os efectos de calquera outra actuación administrativa, societaria e contable que sexa preciso realizar. As participacións accionariais recibidas rexistraranse na contabilidade do novo titular polo mesmo valor neto contable que tiñan no anterior titular na data do devandito acordo, sen prexuízo das correccións valorativas que procedan ao final do exercicio.

3. As operacións de cambio de titularidade e reordenación interna do patrimonio empresarial da Comunidade Autónoma de Galicia que se realicen en execución deste artigo non están suxeitas á lexislación do mercado de valores nin ao réxime de oferta pública de adquisición, e non dan lugar ao exercicio de dereitos de tanteo, retracto ou calquera outro dereito de adquisición preferente que estatutaria ou contractualmente poidan posuír sobre estas participacións outros accionistas das sociedades das que sexan transferidas as participacións ou, de ser o caso, terceiros a esas sociedades, nos mesmos termos previstos na lexislación xeral de patrimonio das administracións públicas para o sector público empresarial da Administración xeral do Estado.

4. A mera transferencia e reordenación de participacións societarias que se realice en aplicación desta norma non pode ser entendida como causa de modificación ou de resolución das relacións xurídicas que manteñan tales sociedades.

5. As transmisións patrimoniais, operacións societarias e actos derivados, directa ou indirectamente, da aplicación do disposto nos puntos anteriores, así como as achegas de fondos ou ampliacións de capital, están exentas de calquera tributo autonómico ou local. Igualmente, os aranceis dos notarios e rexistradores da propiedade e mercantís que interveñan nas transmisións, operacións e actos mencionados reduciranse na mesma contía establecida na lexislación xeral de patrimonio das administracións públicas para o patrimonio empresarial da Administración xeral do Estado.

Artigo 177. Achegas de bens e dereitos

1. O Consello da Xunta poderá acordar a achega, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio e por iniciativa da consellería ou entidade pública instrumental interesada, de bens e dereitos patrimoniais da Administración xeral da Comunidade Autónoma ou das entidades públicas instrumentais ás sociedades mercantís públicas autonómicas e ás entidades públicas empresariais.

2. Nestes casos, o informe de expertos independentes previsto na lexislación mercantil substituirase polo informe de taxación regulado no artigo 64 desta lei.

Artigo 178. Utilización de bens do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia

A consellería competente en materia de patrimonio, por petición da sociedade interesada e logo do informe da consellería da que dependa, pode permitir a utilización polas sociedades mercantís públicas autonómicas, de bens e dereitos do patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e das entidades públicas instrumentais para o cumprimento dos fins e a xestión dos servizos públicos que teñan encomendados, por calquera dos medios previstos nesta lei.

Artigo 179. Inventario patrimonial

1. As sociedades mercantís públicas autonómicas formarán un inventario dos bens e dereitos dos que sexan titulares ou utilicen, procedendo á súa remisión á consellería competente en materia de patrimonio no primeiro trimestre de cada ano.

2. A consellería competente en materia de patrimonio pode ditar instrucións respecto da formación e actualización deste inventario.

Artigo 180. Adquisición de títulos representativos do capital

1. A adquisición pola Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia de accións, cotas ou partes alícuotas de sociedades, así como doutros títulos valores enumerados no artigo 174 desta lei, corresponde ao Consello da Xunta, a proposta da consellería competente en materia de patrimonio, oída a consellería interesada por razón da materia.

2. A adquisición por unha entidade pública instrumental dos títulos regulados no artigo 174 desta lei, autorizarase polo Consello da Xunta, a proposta da consellería competente en materia de patrimonio, oída a sociedade ou entidade pública instrumental interesada por razón da materia.

Corresponde acordar esta adquisición ao órgano superior colexiado de goberno da entidade pública instrumental.

3. O acordo de adquisición determinará os procedementos para fixar o importe da compra, segundo os métodos de valoración comunmente aceptados. Cando os títulos ou valores coticen nalgún mercado secundario organizado, o prezo de adquisición será o correspondente de mercado no momento e data da operación.

4. Non obstante, no suposto en que os servizos técnicos estimaran que o volume de negociación habitual dos títulos non garantira a adecuada formación dun prezo de mercado poderán propoñer, motivadamente, a adquisición e determinación do prezo dos mesmos por outro método legalmente admisible de adquisición ou valoración.

5. Cando a adquisición de títulos teña por finalidade obter a plena propiedade de inmobles ou de parte dos mesmos pola Administración xeral ou as entidades públicas instrumentais, a valoración destas participacións esixirá a realización da taxación dos bens inmobles de conformidade co artigo 64 desta lei.

6. A formalización en nome da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia das adquisicións reguladas neste artigo corresponde á persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio ou persoa en quen delegue.

Artigo 181. *Exercicio de dereitos*

1. Corresponde ao órgano directivo competente en materia de patrimonio o exercicio dos dereitos que correspondan á Administración xeral como participe directa de empresas mercantís, teñan ou non a condición de sociedades mercantís autonómicas.

2. A consellería competente en materia de patrimonio ou, no seu caso, a entidade pública instrumental, poderá dar aos representantes do capital autonómico nos consellos de administración de ditas empresas as instrucións que considere oportunas para o adecuado exercicio dos dereitos inherentes á titularidade das accións ou participacións.

3. Os títulos ou resgardos de depósito correspondentes custodiaranse na consellería competente en materia de patrimonio.

Artigo 182. Alleamento de títulos representativos do capital

1. O alleamento de títulos representativos do capital, cotas ou partes alícuotas de sociedades corresponde ao Consello da Xunta, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio, logo da audiencia da consellería interesada por razón da materia.

2. O alleamento por unha entidade pública instrumental de títulos representativos do capital, cotas ou partes alícuotas de sociedades será autorizado polo Consello da Xunta, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio, logo da audiencia da entidade pública instrumental interesada por razón da materia.

Corresponde acordar este alleamento ao órgano superior colexiado de goberno das entidades públicas instrumentais.

3. O alleamento de valores representativos do capital de sociedades mercantís autonómicas que sexan de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia ou das entidades públicas instrumentais poderase realizar en mercados secundarios organizados, ou fóra destes, de conformidade coa lexislación vixente e por medio de calquera acto ou negocio xurídico.

4. Cando os títulos ou valores coticen nalgún mercado secundario organizado, o prezo de alleamento será o prezo de cotización que estableza o mercado no momento e data da operación. Noutro caso, o órgano competente para o alleamento determinará a forma desta, que pode ser o concurso ou a poxa pública, agás que se acorde motivadamente a adxudicación directa, cando concorra algún dos seguintes supostos:

a) Existencia de limitacións estatutarias á libre transmisibilidade das accións, ou existencia de dereitos de adquisición preferente.

b) Cando o adquirente sexa calquera persoa xurídica de dereito público ou privado pertencente ao sector público.

c) Cando fose declarada deserta unha poxa ou esta resulte falida como consecuencia do incumprimento das súas obrigas por parte do adxudicatario. Neste caso a venda directa deberá efectuarse no prazo dun ano desde o desenvolvemento da poxa, e as súas condicións non poderán diferir das publicitadas para a poxa ou daquelas nas que se producise a adxudicación.

d) Cando a venda se realice a favor da propia sociedade ou doutro socio nos casos e coas condicións e requisitos establecidos na lexislación mercantil.

5. O alleamento de obrigas e títulos análogos efectuarase, no que non sexa incompatible coa natureza da operación, de conformidade co previsto nos puntos anteriores.

6. A formalización no nome da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia dos alleamentos regulados neste artigo corresponde á persoa titular do centro directivo competente en materia de patrimonio ou á persoa en quen delegue.

Artigo 183. *Administradores en sociedades mercantís*

1. Os representantes da administración xeral nos órganos de goberno e administración das sociedades mercantís con participación pública autonómica serán designados polo titular do centro directivo competente en materia de patrimonio. No caso das sociedades mercantís públicas autonómicas, a persoa titular da consellería ou da presidencia da entidade de adscrición, propondrá o nomeamento de dúas terceiras partes dos administradores que correspondan á administración autonómica.

2. A xunta xeral de accionistas impulsará a implantación de boas prácticas e normas de bo goberno na xestión das sociedades mercantís públicas autonómicas.

A estes efectos, a xunta procurará que o consello de administración da sociedade estea integrado por profesionais cualificados nas materias relacionadas co seu obxecto e coa xestión económico-financieira, e que se configure de forma eficiente, coa adecuada distribución de cometidos entre os seus integrantes para o cumprimento das súas funcións en atención á estratexia prevista, garantindo o seguimento e vixilancia da xestión da sociedade.

Artigo 184. *Publicidade da actividade societaria*

Sen prexuízo da publicidade legal a través do Rexistro Mercantil que, no seu caso, sexa obrigatoria, as sociedades reguladas no artigo 102.1 e 102.2 da Lei 16/2010, do 17 de decembro, difundirán, a través da súa páxina web, toda a información relevante relativa a súa actividade empresarial que pola súa natureza non teña carácter reservado e, en particular, os seus estatutos ou normas de creación, os integrantes dos seus órganos de administración, dirección, xestión e control, os poderes e delegacións conferidos por estes, as contas anuais, os códigos de conduta ou guías de boas prácticas que deban observar e a identificación da parte da súa actividade vinculada a servizos de interese xeral.

TÍTULO V

Xestión e optimización na utilización dos edificios administrativos

CAPÍTULO I

Normas xerais

Artigo 185. *Edifícios administrativos*

1. Terán a consideración de edificios administrativos os seguintes:

a) Os edificios e locais da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e das entidades públicas instrumentais afectados a usos administrativos de carácter xeral, tanto se se trata de oficinas como de dependencias auxiliares destas.

- b) Os destinados a outros servizos públicos que se determinen regulamentariamente.
- c) Os edificios do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia que sexan susceptibles de ser destinados aos fins expresados nas alíneas anteriores, independentemente do uso ao que sexan dedicados.
2. Para os efectos previstos neste título, asimílanse aos edificios administrativos os terreos adquiridos pola Administración xeral da Comunidade Autónoma e as entidades públicas instrumentais para a construción de inmoables destinados a algún dos fins sinalados nas alíneas a) e b) anteriores.

CAPÍTULO II

Principios de xestión e competencias

Artigo 186. Principios de xestión

1. Na xestión dos edificios administrativos serán observados os principios de eficacia, eficiencia, racionalización e sustentabilidade, procurando a optimización dos investimentos e avaliando, en cada actuación, a incidencia ou o impacto que a súa implantación podería xerar no desenvolvemento urbano e na calidade dos servizos que se van prestar.
2. A planificación global e integrada dos programas de actuación destinados a satisfacer as necesidades de inmoables para usos administrativos e o establecemento de criterios xerais e uniformes de asignación e utilización de espazos corresponderán á consellería competente en materia de patrimonio.

Artigo 187. Competencias

1. Corresponderá á consellería competente en materia de patrimonio a construción e ampliación, a gran reparación ou rehabilitación de inmoables destinados a albergar edificios administrativos de uso compartido ou espazos adscritos a máis dunha consellería ou entidade pública instrumental, cando as ditas obras afecten á imaxe unificada do edificio, no referido ás súas características técnicas e construtivas.
2. A construción, reforma, reparación ou rehabilitación de edificios administrativos destinados a albergar os servizos centrais ou territoriais, calquera que sexa o seu ámbito, pertencentes a unha consellería ou entidade pública instrumental serán competencia do órgano que as promova.

Con carácter previo á aprobación do proxecto técnico no que se defina a actuación, este deberá ser informado favorablemente pola consellería competente en materia de patrimonio, co

obxecto de garantir a aplicación dos principios xerais de xestión de inmobles, a uniforme aplicación de criterios xerais de planificación de espazos e usos administrativos e a imaxe unificada do edificio.

3. A realización de obras de reforma e reparación simple de espazos adscritos a unha consellería ou entidade pública instrumental, nun edificio administrativo de uso compartido, será da súa competencia, logo do informe favorable da consellería competente en materia de patrimonio.

4. A realización doutro tipo de obras tanto en edificios administrativos de uso compartido como nos de uso non compartido será competencia do órgano que as promove.

5. A contratación dos servizos xerais relativos ao mantemento, conservación e análogos correspondentes a edificios de uso compartido, así como servizos da mesma natureza destinados a edificios administrativos non compartidos, que presenten ou poidan implicar economías de escala corresponderá á consellería competente en materia de presidencia.

TÍTULO VI

Relacións interadministrativas

CAPÍTULO I

Convenios entre administracións públicas

Artigo 188. Contido dos convenios

1. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as entidades públicas instrumentais poden formalizar convenios con outras administracións públicas ou con persoas xurídicas de dereito público ou de dereito privado pertencentes ao sector público, co fin de ordenar as relacións de carácter patrimonial e urbanístico entre elas nun determinado ámbito ou de realizar actuacións comprendidas nesta lei en relación cos bens e dereitos dos seus respectivos patrimonios, para un fin común.

2. Os convenios patrimoniais poden conter cantas estipulacións se consideren necesarias ou convenientes para a ordenación das relacións patrimoniais entre as partes que interveñan, sempre que non sexan contrarias ao interese público, ao ordenamento xurídico ou aos principios da boa administración.

Os convenios non poderán limitarse a establecer prestacións propias dos actos ou contratos regulados nesta Lei.

3. O prazo de duración dos convenios, así como as súas prórrogas, será fixado libremente polas partes atendendo ás figuras e negocios patrimoniais obxecto de regulación.

4. Os convenios patrimoniais de natureza declarativa non producirán efectos de carácter patrimonial en tanto non sexan tramitados os correspondentes procedementos que sexan esixibles consonte esta lei.

5. A formalización dun convenio patrimonial de natureza executiva requirirá a necesaria tramitación previa dos procedementos específicos previstos nesta lei para cada negocio xurídico patrimonial. Unha vez asinados, constituirán título suficiente para inscribir no rexistro da propiedade ou noutros rexistros as operacións previstas neles, consonte o establecido pola lexislación xeral do patrimonio das administracións públicas.

Artigo 189. Competencia e procedemento

1. No ámbito da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia será órgano competente para celebrar os convenios aos que se refire o artigo anterior, a persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio, a proposta do órgano directivo competente en materia de patrimonio. Nas entidades públicas instrumentais esta competencia corresponderá aos órganos unipersoais de goberno, previa comunicación ao órgano directivo competente en materia de patrimonio.

2. As persoas titulares das diferentes consellerías e os órganos unipersoais de goberno das entidades públicas instrumentais poden formalizar convenios para a ordenación das facultades que lles correspondan sobre os bens e dereitos que teñan ou, por razón do fin, vaian ter adscritos organicamente, logo do informe favorable do órgano directivo competente en materia de patrimonio.

3. A subscrición de calquera convenio patrimonial requirirá a previa incorporación ao expediente dunha memoria xustificativa onde se analice a súa necesidade e oportunidade, impacto económico e cumprimento desta lei.

4. Os convenios patrimoniais de natureza executiva deberán ser autorizados polo Consello da Xunta, co informe previo da Asesoría Xurídica e da Intervención Xeral.

CAPÍTULO II

Réxime de xestión urbanística dos bens públicos

Artigo 190. Comunicación de actuacións urbanísticas

1. A aprobación inicial, a provisional e a definitiva dos instrumentos de planeamento urbanístico que afecten a bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia será notificada polo concello respectivo á consellería competente en materia de patrimonio.

Recibida esta comunicación, que deberá ir acompañada da documentación correspondente ou do enlace á páxina web onde conste esta, o órgano directivo competente en materia de patrimonio poderá formular cantas alegacións estime conveniente.

2. Os prazos para formular alegacións ou interpoñer recursos, de ser o caso, comezarán a contarse desde a data da recepción destas comunicacións.

3. No caso de que se produza unha modificación de uso nos instrumentos de planeamento urbanístico que afecte bens e dereitos de titularidade da Comunidade Autónoma de Galicia fóra dos supostos previstos no punto un, será preceptiva a notificación do dito feito á consellería competente en materia de patrimonio, co obxecto de que se formulen as alegacións que se estime conveniente.

Artigo 191. Execución do planeamento

1. As cesións e demais operacións patrimoniais sobre bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia que deriven da execución do planeamento réxense polo disposto na lexislación urbanística, con estrita aplicación do principio de equidistribución de beneficios e cargas. Son órganos competentes para acordalas os mesmos previstos nesta lei para a operación patrimonial de que se trate.

2. A incorporación de bens e dereitos demaniais da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e das entidades públicas instrumentais a actuacións de execución do planeamento requerirá a desafectación deles.

3. A incorporación da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e das entidades públicas instrumentais a calquera sistema de actuación urbanística esixe adhesión expresa da consellería competente en materia de patrimonio ou da entidade pública instrumental. Corresponde a estes mesmos órganos a realización dos distintos actos que requira a participación nas devanditas actuacións de execución.

Artigo 192. Réxime urbanístico dos inmobles do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia

En ningún caso a cualificación que o planeamento urbanístico outorgue aos bens inmobles do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia determinará por si mesma a afectación ou desafectación deles ao dominio público.

TÍTULO VII

Protección e defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia

CAPÍTULO I

Obrigas e deberes

Artigo 193. *Obriga de protección e defensa*

1. A Administración xeral da Comunidade Autónoma e as súas entidades públicas instrumentais están obrigadas a protexer e defender o patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia por calquera dos medios previstos pola lexislación vixente e, en particular, investigando e inventariando os bens e dereitos que os integran, promovendo as anotacións e inscricións que procedan, exercendo as potestades administrativas orientadas á súa defensa e interpoñendo as accións xudiciais e realizando as actuacións administrativas que sexan pertinentes.

2. Toda persoa, física ou xurídica, pública ou privada, que teña ao seu cargo bens ou dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia está obrigada a velar pola súa custodia, conservación e defensa e, no seu caso, pola súa adecuada utilización e cumprimento dos fins para os que foron destinados, e será responsable dos danos, prexuízos e incumprimentos sobrevidos, pola súa perda, deterioración ou inadecuado uso ou destino.

Artigo 194. *Deber de colaboración*

1. As autoridades, os funcionarios e o persoal en xeral ao servizo de calquera administración pública de Galicia, e das súas entidades públicas instrumentais, están obrigados a colaborar na protección e defensa dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia. A tal efecto, deben facilitar aos órganos competentes en materia de patrimonio cantos datos, documentos ou informes lles sexan requiridos, poñer no seu coñecemento os feitos que poidan ser lesivos para a integridade física ou xurídica destes bens e dereitos, e prestar auxilio en cantos labores sexan precisos para a súa axeitada protección e defensa.

A consellería competente en materia de patrimonio poderá requirir circunstancialmente a realización de determinadas actuacións en favor do patrimonio autonómico, a persoal do resto da Administración xeral da Comunidade Autónoma ou das súas entidades públicas instrumentais.

2. O persoal ao servizo doutras administracións públicas e das súas entidades, os notarios e rexistradores da propiedade, e os cidadáns en xeral, colaborarán na protección e defensa dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia nos termos que se establecen na lexislación xeral en materia de patrimonio das administracións públicas respecto da cooperación na defensa dos patrimonios públicos e, de ser o caso, na normativa sectorial de aplicación que así o impoña.

3. A Policía Autonómica de Galicia colaborará na protección e defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma e prestará especialmente asistencia en materia de inspección, investigación e para a execución forzosa dos actos que se diten en defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma, sen prexuízo da cooperación do resto de Forzas e Corpos de Seguridade.

4. A falta de colaboración en tempo ou en forma cando esta fose requirida, constituirá infracción administrativa nos termos desta lei, sen prexuízo da reclamación dos danos e perdas que de tal omisión se puidesen derivar. A estes efectos, nos supostos de requirimento de información,

cando se sinalase expresamente un enderezo de remisión, o envío a outro diferente será considerado infracción sancionable por incumprimento.

CAPÍTULO II

Protección dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma

Sección 1.ª Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia

Artigo 195. Concepto

1. O Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia é o instrumento de apoio á xestión patrimonial no que se deixa constancia de todos os bens e dereitos que integran o patrimonio da Comunidade Autónoma, incorporando os datos necesarios para a súa identificación e os que resulten precisos para reflectir a súa situación xurídica, as limitacións que poida ter a súa disposición e o destino ou uso ao que estean a ser dedicados.

O labor de inventario comprende a valoración dos bens e dereitos inventariados con arreglo ao disposto no artigo 64 desta lei.

As operacións patrimoniais relativas aos bens e dereitos que deben formar parte do Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma terán constancia na contabilidade pública de forma individual ou agregada, segundo dispoña a normativa contable.

2. Quedan excluídos do inventario xeral os bens e dereitos que sexan adquiridos co propósito de devolvelos ao tráfico xurídico patrimonial de acordo cos seus fins peculiares ou para cumprir cos requisitos sobre provisións técnicas obrigatorias, así como os bens de natureza consumible de vida útil inferior a un ano. Tampouco serán obxecto de inventario aqueles bens mobles que teñan un valor unitario inferior ao límite que fixe a consellería competente en materia de patrimonio.

3. As accións e os títulos representativos do capital dos que sexa titular a Comunidade Autónoma en sociedades mercantís quedarán reflectidos na correspondente contabilidade patrimonial, de acordo cos principios e coas normas que lles sexan aplicables, e incluíranse nun inventario de carácter auxiliar que deberá estar coordinado co sistema de contabilidade patrimonial.

4. O Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia non ten a consideración de rexistro público e os datos reflectidos nel, así como os resultados da súa agregación ou explotación estatística, constitúen información de apoio para a xestión interna e a definición de políticas da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e das entidades públicas instrumentais. Estes datos non producen efectos fronte a terceiros nin poden ser utilizados para facer valer dereitos fronte á Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia ou ás entidades públicas instrumentais.

Artigo 196. Composición do inventario xeral de bens e dereitos

O inventario xeral comprenderá a relación dos seguintes bens e dereitos:

- a) Os bens inmobles e dereitos reais de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma.
- b) Os dereitos de arrendamento e calquera outro de carácter persoal en virtude dos cales se lle atribúa á Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia o uso ou gozo de inmobles alleos.
- c) Os valores mobiliarios e os títulos representativos de accións e participacións no capital de sociedades mercantís ou de obrigas emitidas por estas de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia.
- d) Os bens mobles e os dereitos de propiedade incorporal da Administración xeral da Comunidade Autónoma.
- e) Os bens e dereitos das entidades públicas instrumentais.

As relacións de cada un dos apartados anteriores configuraranse como inventarios independentes que se integrarán no inventario xeral.

Artigo 197. *Competencias*

1. A formación e actualización do Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia estará a cargo da consellería competente en materia de patrimonio. As consellerías e as entidades públicas instrumentais actuarán como órganos auxiliares, debendo manter actualizados os seus datos e remitirlos, para a súa inclusión, á consellería competente en materia de patrimonio. Tamén deberán colaborar neste labor os terceiros que, de acordo coas disposicións desta lei, poidan dispoñer dun título habilitante para o uso de bens públicos.
2. As normas relativas á elaboración, actualización e soporte do Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia determinaranse pola consellería competente en materia de patrimonio mediante orde.
3. A consellería competente en materia de patrimonio levará directamente o inventario correspondente aos seguintes bens e dereitos da Comunidade Autónoma, xa sexan demaniais ou patrimoniais:
 - a) Os bens inmobles e dereitos reais de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia.
 - b) Os dereitos de arrendamento e calquera outro de carácter persoal en virtude dos cales se lle atribúa á Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia o uso ou gozo de inmobles alleos.

c) Os valores mobiliarios e os títulos representativos de accións e participacións no capital de sociedades mercantís ou de obrigas emitidas por estas.

4. As consellerías levarán o inventario dos bens mobles adscritos ou adquiridos por estas e dos dereitos de propiedade incorporal xerados pola súa actividade, ou dos que teñan encomendada a administración e xestión, sen prexuízo doutros rexistros, catálogos ou inventarios de bens e dereitos que estean obrigadas a levar en virtude de normas especiais.

5. Cada entidade pública instrumental debe formar e levar o inventario dos bens e dereitos da súa titularidade.

6. Os inventarios que, consonte o establecido nos puntos anteriores, deben formar e levar as consellerías e as entidades públicas instrumentais forman parte do Inventario xeral de bens e dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia e garantirase a súa plena actualización e funcionamento integrado.

Artigo 198. Custodia de títulos

1. A custodia dos documentos, escrituras públicas e títulos que acrediten, representen ou materialicen bens e dereitos do patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia, a que fai referencia o punto 3 do artigo anterior, correspóndelle á consellería competente en materia de patrimonio. Non obstante, os soportes dos títulos derivados de procedementos de expropiación forzosa para obras de infraestruturas hidráulicas, de transporte e de estradas, ou de expedientes de reorganización da propiedade, custodiaranse na consellería que os promova, sen prexuízo do seu directo acceso pola consellería competente en materia de patrimonio para o desenvolvemento das actividades que lle son propias neste ámbito.

A custodia dos documentos, escrituras públicas e títulos que acrediten, representen ou materialicen bens mobles e dereitos de propiedade incorporal corresponderá a cada consellería competente por razón da materia, de conformidade co disposto no punto 4 do artigo anterior. No caso dos dereitos de propiedade incorporal, as consellerías deberán remitir unha copia á consellería competente en materia de patrimonio.

2. A custodia dos títulos relativos a bens e dereitos dos patrimonios das entidades públicas instrumentais correspóndelle a estas, debendo remitir copia á consellería competente en materia de patrimonio dos relativos aos seus bens inmobles, agás daqueles que, de acordo co disposto no artigo 195.2 queden excluídos do inventario.

Artigo 199. Valoración dos bens e dereitos inventariados

A valoración dos bens e dereitos inventariados e a súa actualización seguirá os criterios aplicados de acordo co Plan Xeral de Contabilidade Pública de Galicia e, en especial, aquelas normas valorativas que segundo o mesmo teñen carácter obrigatorio, sen prexuízo do disposto no artigo 64 desta lei para o caso dos expedientes de alleamento.

Artigo 200. Xestión patrimonial, contabilidade e inventario

A consellería competente en materia de patrimonio coordinarase coas demais consellerías, entidades públicas instrumentais e a Intervención Xeral, encargada da contabilidade patrimonial, mediante as aplicacións informáticas precisas que permitan recoller simultaneamente no inventario xeral e na contabilidade patrimonial, as operacións patrimoniais relativas aos bens e dereitos que deben formar parte do Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma, coa finalidade de que ditas operacións queden reflectidas na contabilidade pública, de forma individual ou agregada, segundo dispoña a normativa contable.

Artigo 201. Relacións separadas de determinados bens e dereitos

1. As consellerías e entidades públicas instrumentais levarán relacións separadas e independentes do inventario, dos bens e dereitos de calquera tipo adquiridos co propósito de devolvelos ao tráfico xurídico patrimonial de acordo cos seus fins peculiares, así como dos bens de natureza consumible de vida útil inferior a un ano.
2. Os bens e dereitos adquiridos como consecuencia da sucesión legal *ab intestato* a favor da Comunidade Autónoma, seguirán o réxime establecido no artigo 160.4 desta lei.

Artigo 202. Acceso ao Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma por outras Administracións públicas

1. O acceso por outras Administracións públicas á información do Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma, estará suxeito á normativa de protección de datos de carácter persoal e aos criterios de competencia, idoneidade e proporcionalidade, e someterase aos principios de cooperación e lealdade institucional.
2. A estes efectos, consideraranse criterios de acceso:
 - a) A disposición que atribúa á Administración pública solicitante a competencia correspondente.
 - b) A adecuación ou congruencia entre a información solicitada e a finalidade á que vaia a ser destinada no exercicio da competencia de que se trate.
 - c) A correspondencia entre o volume e extensión da información solicitada e a finalidade perseguida.
3. A consulta formularase polo órgano competente en materia de patrimonio da Administración solicitante, con determinación no seu caso do órgano ao que se destinará e da competencia para cuxo exercicio se solicita a información, e dirixirase ao órgano competente, de conformidade co disposto no artigo 197 desta lei.

Artigo 203. Acceso aos datos de inventario por particulares

1. O acceso por particulares aos datos do inventario xeral de bens e dereitos aos que se refire esta lei, estará suxeito á normativa de protección de datos de carácter persoal e aos principios de oportunidade, idoneidade, racionalidade, proporcionalidade e seguridade.

2. As consultas dirixiranse ao órgano competente, de conformidade co disposto no artigo 197 desta lei.

3. As consultas só poderán ter por obxecto datos numéricos ou estatísticos do Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma, podendo non ser atendidas cando, a xuízo dos citados órganos ou entidades, non concorran os principios sinalados no punto primeiro.

Artigo 204. Control de inscrición no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma

1. Nos expedientes de contratación relativos a obras sobre inmobles nos que a Administración xeral da Comunidade Autónoma teña titularidades xurídicas que impliquen a súa incorporación ao patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia, requirirase a emisión dun certificado do que se desprenda a dispoñibilidade do inmovible necesaria para a execución das obras. Os termos e o procedemento para a emisión deste certificado determinaranse mediante orde da consellería competente en materia de patrimonio.

2. Non se poderán outorgar os títulos de ocupación do dominio público a favor de terceiros regulados no Capítulo VI do Título I da presente lei, se os bens ou dereitos non se atopasen debidamente inscritos no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma.

Sección 2.ª Protección dos rexistros

Artigo 205. Inscrición nos rexistros públicos dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma

Os bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia, tanto demaniais como patrimoniais, inscribíranse ou anotáranse nos correspondentes rexistros públicos de ser posible.

Artigo 206. Inscrición no Rexistro da Propiedade e no Catastro Inmobiliario

1. A inscrición no Rexistro da Propiedade e a incorporación ao rexistro administrativo do Catastro Inmobiliario dos bens e dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia, axustárase, respectivamente, ao establecido na lexislación hipotecaria e catastral, e na normativa en materia de patrimonio das Administracións públicas.

2. Corresponde ao órgano directivo competente en materia de patrimonio a promoción das inscricións ou, no seu caso, as modificacións ou cancelacións das altas, dos bens e dereitos de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma no Rexistro da Propiedade e no Catastro Inmobiliario.

Non obstante, corresponderá a inscrición no Rexistro da Propiedade e no Catastro Inmobiliario, á consellería que adquirise para o patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma un ben ou dereito, no exercicio da potestade expropiatoria ou no desenvolvemento de procedementos de reorganización da propiedade, ou á consellería que, non cumprindo os anteriores criterios, fose competente para acordar a reversión dun ben ou dereito expropiado.

A consellería promovente remitirá unha certificación da inscrición rexistral e catastral ao órgano directivo competente en materia de patrimonio para a súa constancia no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma.

3. Os bens e dereitos de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma inscribíranse no Rexistro da Propiedade a nome da Comunidade Autónoma de Galicia.

Artigo 207. Certificación administrativa

1. Mediante certificación administrativa poderanse inscribir no Rexistro da Propiedade os bens e dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia, e practicar as operacións rexistrais así autorizadas pola lexislación hipotecaria e pola normativa en materia de patrimonio das Administracións públicas.

2. A adopción de acordos declarativos e a consecuente emisión das certificacións administrativas co obxecto do seu acceso ao Rexistro da Propiedade, corresponde ao órgano directivo competente en materia de patrimonio.

Non obstante, cando a certificación administrativa resultara necesaria para a inscrición no Rexistro da Propiedade nos termos do parágrafo segundo do punto 2 do artigo anterior, será competente a persoa titular da consellería adquirente ou competente.

Artigo 208. Comunicacións en materia do Rexistro da Propiedade

1. As comunicacións que os rexistradores da propiedade deban efectuar en defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia por inscricións de excesos de cabida ou inmatriculación de predios estremeros, así como por calquera outro suposto recollido na lexislación xeral de patrimonio das Administracións públicas e na normativa hipotecaria, dirixíranse ao órgano directivo competente en materia de patrimonio ou, se correspondese, á entidade pública instrumental.

2. Con independencia do sinalado no punto anterior e da xenérica obriga de colaboración na protección e defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma, os concellos de Galicia darán inmediata conta, ao órgano ou entidade correspondente, dos edictos remitidos polos rexistros da propiedade con motivo da inmatriculación ou exceso de cabida de predios estremeros con outros do patrimonio da Comunidade Autónoma.

Artigo 209. Inscricións noutros rexistros

As inscricións e anotacións, altas e baixas noutros rexistros a nome da Comunidade Autónoma de Galicia corresponderán á consellería que adquirise o ben ou dereito para o patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma, sen prexuízo da remisión da certificación correspondente ao órgano directivo competente en materia de patrimonio.

Artigo 210. Inscripción dos bens e dereitos das entidades públicas instrumentais

1. Os bens e dereitos de titularidade das entidades públicas instrumentais inscribíranse por estas ao seu propio nome.

Unha certificación de cada inscrición, anotación ou alta no rexistro correspondente será remitida ao órgano directivo competente en materia de patrimonio.

2. A adopción de acordos declarativos e a emisión de certificacións administrativas co obxecto do seu acceso ao Rexistro da Propiedade corresponde ao órgano unipersoal de goberno de cada entidade pública instrumental.

Sección 3.ª Aseguramento

Artigo 211. Aseguramento

1. Os bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia estarán cubertos por póliza de aseguramento cando veña establecido legalmente, así como cando se considere conveniente polo seu valor histórico-artístico, económico ou doutra índole.

2. Os concesionarios, cesionarios, usufrutuarios e titulares en xeral de dereitos de uso ou aproveitamento sobre os bens ou dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia poderán ser obrigados a asegurar estes bens e dereitos de acordo co que se estableza no correspondente título habilitante.

CAPÍTULO III

Defensa dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma

Sección 1.ª Disposicións xerais

Artigo 212. Defensa dos bens e dereitos

1. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as súas entidades públicas instrumentais presentarán as accións xudiciais e desenvolverán as actuacións administrativas que sexan pertinentes para a defensa dos seus patrimonios, e dispoñerán das seguintes facultades e prerrogativas:

- a) Inspeccionar os seus bens e dereitos.
- b) Investigar a situación daqueles bens e dereitos que presumiblemente lles pertencen.
- c) Deslindar en vía administrativa os inmobles da súa titularidade.
- d) Recuperar de oficio a posesión sobre os seus bens e dereitos.

e) Desafiuzar en vía administrativa aos posuidores dos inmobles demaniais, unha vez extinguido o título que amparaba a súa posesión.

2. No marco da tramitación de calquera dos procedementos derivados das anteriores prerrogativas, así coma nos expedientes sancionadores, as persoas físicas ou xurídicas terán a obriga de comparecer cando fosen requiridas polo órgano competente.

3. O persoal funcionario actuante nos procedementos derivados das anteriores facultades e prerrogativas, así como na instrución de expedientes sancionadores, terá a condición de axente da autoridade.

4. Fronte aos actos administrativos adoptados en exercicio destas facultades e potestades, poderanse interpoñer os recursos e accións establecidas na lexislación xeral en materia de patrimonio das administracións públicas respecto do seu réxime de control xudicial.

Artigo 213. Competencia para a defensa extraxudicial

1. A interposición de reclamacións, requirimentos, recursos e calquera outra actuación administrativa en defensa do patrimonio inmobiliario da Administración xeral da Comunidade Autónoma e o exercicio das facultades e prerrogativas enunciadas no artigo anterior, correspóndelle á consellería competente en materia de patrimonio, agás que, para determinados bens ou dereitos, por lei se atribúa o exercicio das facultades dominicais a outra consellería ou, en concreto, algunha das competencias enunciadas.

Correspóndelle a cada consellería o exercicio das actuacións administrativas en defensa do patrimonio mobiliario, propiedades incorporais e demais dereitos adscritos, así como a potestade de desafiuzamento en relación cos bens que teña en adscrición.

2. Nas entidades públicas instrumentais, correspóndelle ao órgano unipersoal de goberno a competencia para exercer as facultades e prerrogativas de defensa do seu patrimonio.

3. As entidades públicas empresariais que por lei teñan que adecuar a súa actividade ao ordenamento xurídico privado só poden exercer as potestades enumeradas no artigo anterior para a defensa dos seus bens e dereitos demaniais.

Artigo 214. Defensa xudicial

1. A representación e a defensa xudicial do patrimonio da Comunidade Autónoma corresponden á Asesoría Xurídica da Xunta de Galicia.

2. Cando a Asesoría Xurídica interveña en defensa do patrimonio da Administración xeral da Comunidade Autónoma, dará conta ao órgano directivo competente en materia de patrimonio do procedemento xudicial iniciado como parte actora, remitindo, ao menos, a resolución de admisión a trámite da demanda e, de ser a Administración autonómica a demandada, copia completa da demanda presentada na súa contra, identificando os autos a que tivese dado lugar.

Tamén se deberá comunicar calquera outro trámite xudicial que puidese requirir da súa intervención ou valoración por ter transcendencia patrimonial no ámbito de aplicación desta lei.

Artigo 215. *Transacción e arbitaxe*

1. A transacción xudicial ou extraxudicial sobre bens e dereitos patrimoniais da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e das súas entidades públicas instrumentais, e o sometemento a procedementos de arbitaxe das controversias que xurdan sobre eles, serán autorizados por decreto do Consello da Xunta, a proposta da consellería competente en materia de patrimonio ou da entidade pública instrumental a través da consellería de adscrición.

O acordo de transacción extraxudicial será subscrito, segundo corresponda, pola persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio ou do órgano unipersonal de goberno da entidade pública instrumental.

2. No seu caso, a homologación xudicial dos acordos de transacción así como a representación e defensa nos procedementos arbitrais corresponderá á Asesoría Xurídica da Xunta de Galicia.

Artigo 216. *Procedementos administrativos: comunicacións e notificacións preceptivas*

1. Cando na tramitación de calquera procedemento administrativo resulten implicados bens ou dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia, deberase comunicar individualmente o trámite de audiencia ou, no seu caso, de información pública, así como a súa resolución, ao órgano competente para a súa defensa determinado no artigo 213.

A falta de realización das sinaladas comunicacións nos procedementos de competencia dunha Administración pública galega, determinará a nulidade de pleno dereito do acto que se dite se comprendese bens ou dereitos de dominio público, e a súa anulabilidade se fosen de carácter patrimonial.

O órgano competente para a defensa do ben ou dereito implicado poderá designar o centro concreto que seguirá a tramitación do procedemento comunicado e o enderezo ao que deberán dirixirse necesariamente as notificacións do expediente. A remisión a outro centro ou enderezo distinto dos designados, comportará igualmente os efectos do parágrafo anterior.

2. Se na tramitación de procedementos administrativos pola Administración xeral da Comunidade Autónoma ou das súas entidades públicas instrumentais xurdisen conflitos derivados da concorrencia de diferentes intereses ou utilidades, públicas ou sociais, sobre bens ou dereitos da Comunidade Autónoma, o órgano directivo competente en materia de patrimonio decidirá sobre a prevalencia ou compatibilidade de intereses, logo de audiencia das consellerías e entidades interesadas.

3. A aprobación, modificación ou execución de instrumentos de planeamento urbanístico, cando comprendan bens ou dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia, requirirán as comunicacións e acordos prescritos no Capítulo II do Título VI.

Artigo 217. *Denuncia cidadán*

1. Calquera persoa pode denunciar feitos que causen prexuízos ao patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia.

2. A denuncia, que deberá formularse por escrito dirixido á consellería competente en materia de patrimonio, incluírá o nome e apelidos da persoa denunciante, documento nacional de identidade ou documento gubernativo equivalente, o seu enderezo, número de teléfono, correo electrónico ou calquera outro medio de contacto, os feitos ou condutas denunciadas, tempo en que se produciron ou se seguen a producirse, ben ou dereito da Comunidade Autónoma prexudicado, danos causados e, de constituír posible infracción administrativa, data de comisión, probas documentais, testemuñas e presuntos responsables.

Sobre a procedencia da iniciación do correspondente procedemento administrativo, ditarase resolución motivada que se comunicará á persoa denunciante.

3. Esta denuncia non leva aparelhada gratificación económica nin máis beneficios que os establecidos no artigo 235 para os casos de denuncia por un dos participantes nun feito constitutivo de infracción administrativa, nos termos do Título VIII.

Sección 2.ª Inspección

Artigo 218. Facultade de inspección

1. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as súas entidades públicas instrumentais teñen a facultade de inspeccionar o seu patrimonio co obxecto da súa identificación, comprobación do seu estado de conservación, uso ou destino.

A función inspectora estará modulada polos principios de oportunidade e eficacia, autonomía e proporcionalidade.

2. A facultade de inspección é independente e compatible con calquera outro dereito de supervisión que se puidese ter establecido nun título de concesión, cesión, usufruto ou en calquera outro que outorgue a favor dun terceiro o uso ou aproveitamento sobre bens ou dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma.

Artigo 219. Procedemento de inspección

1. A acción inspectora desenvolverase con autonomía técnica e funcional, non precisará, necesariamente, de orde ou autorización superior, e poderase desenvolver presencialmente ou a través de requirimentos escritos de achega de información ou documentos.

2. A inspección presencial poderase efectuar en calquera momento e sen necesidade de anuncio previo, e comportará o acceso libre e incondicionado aos lugares a supervisar, sempre que non afecte á intimidade das persoas, secreto das comunicacións ou ao dereito á inviolabilidade do domicilio, que faga imprescindible obter a pertinente autorización xudicial por non aceptarse voluntariamente a súa execución.

3. Durante a actuación, o inspector poderá actuar de incógnito, valerse de persoal técnico e administrativo de apoio, de auxilio policial, practicar dilixencias de investigación e de

comprobación, requirir información, examinar documentación e obter copias, realizar fotografías, grabacións, medicións, levantar planos, esixir a identificación e comparecencia de persoas e, de estimalo oportuno, adoptar medidas cautelares consontes coa finalidade perseguida.

No caso de bens e dereitos da Administración xeral da Comunidade Autónoma, a inspección estará dirixida por persoal coa condición de funcionario público.

4. A actuación inspectora concluirá coa emisión dunha acta sobre a situación do ben ou dereito supervisado, propoñendo a adopción das medidas ou o inicio dos procedementos administrativos que se consideren pertinentes. A acta emitida gozará da presunción de veracidade.

Artigo 220. Obstaculización ou resistencia á inspección

1. A ilícita obstaculización do normal desenvolvemento da inspección, o falseamento da información subministrada ou o incumprimento dos deberes de colaboración e cooperación, constitúen infracción administrativa nos termos desta lei, sen prexuízo da concorrencia doutras responsabilidades civís ou penais.

2. A resistencia á inspección determinará a súa execución forzosa, logo de apercibimento, para o que se poderán impoñer tres multas coercitivas sucesivas do 1, 5 e 20% do valor de inventario dos bens ou dereitos que se pretendan inspeccionar, reiteradas por períodos non superiores a dez días naturais. De persistir a resistencia á execución ou de considerarse máis conveniente por razóns de eficacia ou urxencia, procederá a súa execución forzosa subsidiaria e, se é o caso, a directa compulsión sobre as persoas, para o que se poderá solicitar o auxilio das Forzas e Corpos de Seguridade.

Sección 3.ª Investigación

Artigo 221. Facultade de investigación

A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as súas entidades públicas instrumentais teñen a facultade de investigar a situación dos bens e dereitos que presumiblemente formen parte do seu patrimonio, cando non conste de modo certo a súa titularidade.

Artigo 222. Procedemento de investigación

1. O procedemento de investigación iniciárase de oficio, por propia iniciativa, por comunicación ou por denuncia.

2. Como actuación previa ao acordo de inicio do procedemento, comprobarase a existencia de indicios razoables suficientes que fagan presumir a titularidade da Administración autonómica,

identificando o ben ou dereito a investigar. De non concorrer tales presupostos, mediando denuncia, acordarase a súa inadmisión, que será notificada ao seu presentador.

O procedemento de investigación pode levar aparelhada, se fose preciso, a inspección dos bens ou dereitos afectados nos termos previstos na Sección 2ª deste Capítulo.

3. A resolución de inicio do procedemento de investigación, que incorporará a descrición do ben ou dereito obxecto do expediente, acordará ademais a apertura de trámite de alegacións, achega de documentos e proposta de proba.

A resolución de inicio publicarase de balde, no Diario Oficial de Galicia, na páxina web do órgano competente para a tramitación e no taboleiro de anuncios do concello no que se localice o ben, para a súa exposición pública por prazo non inferior a un mes. Se o ben se localizase fóra do ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia, solicitarase tamén a publicación do acordo no Boletín Oficial do Estado ou no diario oficial da Comunidade Autónoma correspondente.

O acordo será notificado á persoa denunciante e a aqueles interesados que fosen identificados no transcurso das actuacións previas de comprobación, particularmente, se se tratase dun ben inmovible, aos titulares catastrais dos predios estremeiros.

Da publicación no diario oficial deixarase constancia no expediente, así como da certificación municipal na que conste a data e prazo de exposición da resolución no taboleiro de anuncios do concello.

4. Transcorrido o prazo outorgado para a proposta de proba, procederase, no seu caso, á práctica da admitida, notificándolle aos interesados con antelación suficiente, o lugar, data e hora para a súa realización, o seu dereito a ser asistidos por técnicos e, de corresponder, o importe do anticipo dos custos derivados da práctica solicitada.

5. Cumpridos os anteriores trámites, e sen prexuízo da solicitude dos informes facultativos que se xulguen necesarios para mellor resolver, abrírase trámite de audiencia aos interesados que tivesen comparecido no procedemento por prazo non inferior a vinte días naturais, poñéndoselles de manifesto o expediente para que poidan examinalo e presentar as alegacións, os documentos e xustificantes que xulguen pertinentes.

6. Finalizado o trámite de audiencia, cando se considere suficientemente acreditada a titularidade autonómica, presentarase a proposta de resolución do procedemento que comprenderá, ao menos, a descrición do ben ou dereito, a fundamentación xurídica do seu dominio e a súa taxación.

A proposta de resolución someterase a informe da Asesoría Xurídica, que se entenderá favorable no caso de non emitirse no prazo dun mes.

7. A resolución do procedemento de investigación que declare a titularidade autonómica deberase ditar e notificar dentro do prazo máximo de dous anos, contados desde a data do

acordo de inicio. En caso contrario, declararase a caducidade do expediente, acordando o seu arquivo.

Cando o procedemento se tivese iniciado a partir dunha denuncia, a resolución incluírá a decisión sobre a procedencia do dereito a premio. Se o procedemento de investigación non fose resolto expresamente no prazo establecido, a persoa denunciante poderá entender desestimado o seu dereito.

Tamén finalizará o procedemento de investigación, con independencia da súa fase de tramitación, cando á vista das alegacións, documentos ou outros medios de proba incorporados ao expediente, se constate a improcedencia da declaración da titularidade autonómica ou cando simplemente non se logre a súa suficiente acreditación, acordándose, en ámbolos dous supostos, o seu arquivo.

A resolución que poña fin ao procedemento de investigación será publicada nos termos do punto 3 deste artigo e notificada aos interesados que tivesen comparecido no expediente e, no seu caso, á persoa denunciante.

8.- O ben ou dereito declarado de titularidade autonómica incorporárase ao Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia e instarase a súa alta nos rexistros públicos pertinentes. Así mesmo, adoptaranse as medidas necesarias para tomar a súa efectiva posesión.

Artigo 223. *Denuncia e premio no procedemento de investigación*

1. Á persoa que, non estando obrigada por razón do seu cargo ou emprego público a colaborar na protección e defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma, dea primeiro coñecemento denunciando a presunta existencia dun ben ou dereito da Comunidade Autónoma de Galicia que comporte o inicio dun procedemento de investigación que se resolva coa declaración da titularidade autonómica, recoñeceráselle o dereito a percibir un premio do dez por cento do valor da taxación do ben ou dereito.

Por primeiro coñecemento entenderase que, ao tempo da presentación da denuncia, a Administración autonómica non tivese aínda noticia do seu dereito. De ter coñecemento previo, o órgano competente para a tramitación do procedemento de investigación inadmitirá a denuncia, notificándolle tal resolución ao seu presentador.

2. O escrito de denuncia, que deberá formularse expresamente como tal para non ser considerado unha simple comunicación consecuencia da colaboración cidadán, presentarase nun rexistro propio da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia ou das súas entidades públicas instrumentais, dirixido á consellería competente en materia de patrimonio ou á entidade pública presuntamente titular, segundo corresponda. Caso de se presentar noutro rexistro público ou por outro medio legalmente admitido, precisarase obter a confirmación da recepción da denuncia para alegar a súa eficacia, sen prexuízo do establecido no punto 3 deste artigo.

O escrito incluírá os seguintes datos e declaracións:

a) Nome e apelidos da persoa denunciante, documento nacional de identidade ou documento gubernativo equivalente, profesión, enderezo e, se dispón deles, número de teléfono, correo electrónico ou calquera outro medio de contacto.

b) Declaración responsable de non ostentar cargo ou emprego público.

c) Identificación do ben ou dereito denunciado, indicando a súa localización, referencia catastral, situación rexistral, título que fai presumir o dereito autonómico, estado de conservación, cargas e gravames,... De estar ou ter estado en administración, custodia, explotación, uso ou posesión por terceiros, informarase do seu nome, enderezo e teléfono.

d) Calquera outro dato relevante relacionado coa situación patrimonial do ben ou dereito a investigar.

Ao escrito de denuncia xuntaranse todos aqueles documentos que puidesen resultar de interese para a determinación da titularidade autonómica, particularmente escrituras, públicas ou privadas, fotografías, planos, e os certificados orixinais do Rexistro da Propiedade, Rexistro Mercantil, Rexistro de Bens Mobles, Dirección Xeral de Tráfico ou de calquera outro rexistro de acceso público no que figure anotado o ben ou dereito a investigar. A falta da achega destes certificados cando o ben ou dereito estivese inscrito, determinará a perda do dereito ao premio.

3. Da recepción do escrito de denuncia acusarase recibo ao seu presentador en prazo non superior a 20 días. Caso de non recibir a confirmación, a persoa denunciante deberá presentar perante o órgano competente o recibo ou copia da denuncia que acredite o rexistro e data da súa presentación.

4. A denuncia de bens ou dereitos procedentes dunha herdanza intestada da que se puidese derivar o dereito a suceder da Comunidade Autónoma de Galicia, rexerese exclusivamente polo disposto no Título III.

Non terán dereito a premio, as denuncias que versen sobre os inmobles vacantes ou sen dono coñecido así como sobre os saldos ou depósitos abandonados dos artigos 88 e 89 desta lei.

Tampouco se recoñecerá premio ás persoas denunciante que tivesen feito uso, explotación ou disposición irregular dos bens ou dereitos denunciados, os tivesen cedidos por calquera título, fosen os seus administradores, xestores ou comisionados, ou estivesen en comunidade, copropiedade, e cando fosen titulares de créditos derivados deles.

5. O dereito a premio só será esixible unha vez tivese gañado firmeza e fose inatacable o acordo polo que se finalice o procedemento de investigación, logo da resolución dos recursos ou procedementos xudiciais aos que puidese ter dado lugar, e o ben ou dereito se tivese incorporado definitivamente ao patrimonio da Comunidade Autónoma, tendo esta a súa pacífica posesión e figurando inscrito a favor da Administración autonómica no Rexistro da Propiedade ou naquel outro rexistro pertinente.

Perderá a persoa denunciante o seu dereito a percibir o premio se ao tempo do seu aboamento, non se atopase ao corrente no cumprimento das súas obrigas tributarias ou coa Seguridade Social, así como cando fose sancionado por infracción grave ou moi grave e non concorrese o suposto de exención do artigo 235 .1 desta lei.

Sección 4.ª Deslindamento

Artigo 224. Potestade de deslindamento

1. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as súas entidades públicas instrumentais poderán deslindar en vía administrativa os bens inmobles da súa titularidade, cando os seus límites sexan imprecisos.

2. Consonte o establecido na normativa básica en materia de patrimonio das administracións públicas, unha vez iniciado o procedemento administrativo de deslindamento, e mentres dure a súa tramitación, non se poderá instar procedemento xudicial con igual pretensión.

Artigo 225. Procedemento de deslindamento

1. O procedemento iniciárase de oficio, por propia iniciativa, por comunicación do órgano de adscrición ou do usuario autorizado do inmovible.

2. Con anterioridade á adopción do acordo de inicio do procedemento, realizaranse as actuacións previas precisas para a emisión dun informe preliminar sobre a procedencia do deslindamento, no que consten ao menos os seguintes datos: situación que o motiva, descrición dos inmobles afectados, identificación dos titulares de dereitos implicados, títulos que se incorporan, situación posesoria, contraste co Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma, consulta ao Rexistro da Propiedade, ao Catastro Inmobiliario e, no seu caso, ao órgano de adscrición ou ao usuario autorizado.

3. O acordo de inicio do procedemento identificará o inmovible ou zona obxecto do deslindamento e abrirá trámite de alegacións e achega de documentos por prazo non inferior a un mes.

A resolución que acorde a iniciación publicarase de balde, no Diario Oficial de Galicia, na páxina web do órgano competente para a tramitación e no taboleiro de anuncios do concello no que se localice o inmovible, para a súa exposición pública polo prazo aberto para a presentación de alegacións. Se o ben estivese fóra do ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia, solicitarase tamén a publicación do acordo no Boletín Oficial do Estado ou no diario oficial da Comunidade Autónoma correspondente.

O acordo de inicio será notificado a aqueles titulares de dereitos sobre os predios estremeros que figurasen identificados no informe preliminar.

Da publicación no diario oficial deixarase constancia no expediente, así como da certificación municipal na que conste a data e prazo de exposición da resolución no taboleiro de anuncios do concello.

4. O acordo de iniciación do procedemento comunicarase ao Rexistro da Propiedade a fin de que, se o inmovible estivese inscrito, se practique anotación marxinal ao asento de inscrición e, no seu caso, na dos estremeiros afectados ou, en defecto de inmatriculación, se estenda anotación de suspensión.

5. Recibidas as alegacións presentadas en prazo, tendo en conta a documentación obrante no expediente, en especial os títulos achegados, orixinais ou autenticados, intentarase definir con precisión os lindeiros do inmovible e confeccionar un axeitado plano parcelario a escala.

6. Se a anterior definición non fose posible, acordarase a práctica do deslindamento sinalando o lugar, día e hora do apeo. Esta resolución será notificada aos interesados que tivesen comparecido no procedemento e, en todo caso, aos titulares de dereitos reais sobre os predios estremeiros que figuren identificados no expediente.

O apeo será realizado polo órgano competente para a tramitación do procedemento, coa dirección técnica dun facultativo con titulación adecuada. Ao acto poderán concorrer, ademais, os interesados cos técnicos que os asistan, un representante do órgano de adscrición ou do usuario autorizado do inmovible, se fora do caso, e o persoal de apoio necesario.

Do apeo estenderase acta na que se farán constar as seguintes circunstancias:

- a) Lugar, data e hora de comezo da actuación.
- b) Nome, apelidos, documento nacional de identidade ou documento governativo equivalente e representación dos concorrentes. Condición na que comparecen e acreditación do seu interese, se non constase no procedemento.
- c) Descrición do inmovible ou zona, denominación, situación, cabida aproximada, liñas perimetrais, distancias ou lonxitudes, estremeiros identificados.
- d) Traballos realizados, método e instrumentos utilizados.
- e) Incidencias, manifestacións ou observacións que se formulen.
- f) Lectura, hora de finalización e sinatura dos asistentes.
- g) Asinantes que solicitan remisión de copia da acta.

Se non se puidese rematar o apeo nunha soa xornada, proseguirán as operacións durante as sucesivas ou noutras que se convíñesen, estendéndose por cada unha delas a correspondente acta, na que se deixará constancia da data de continuación dos traballos, sen necesidade de nova convocatoria.

Concluída a práctica do deslindamento, incorporarase ao expediente a acta ou actas levantadas e un plano parcelario a escala do inmovible ou da zona obxecto do procedemento.

7. Cumpridos os trámites anteriores, abrírase trámite de audiencia que se notificará aos interesados que tivesen comparecido no procedemento e, en todo caso, aos titulares de dereitos reais sobre os predios estremeros que figurasen identificados, xuntando copia do plano elaborado. O expediente poñerase de manifesto para poder examinalo e presentar alegacións por prazo non inferior a vinte días naturais.

8. Finalizado o trámite de audiencia, presentarase a proposta de resolución do procedemento, que se someterá a informe da Asesoría Xurídica, que se entenderá favorable no caso de non emitirse no prazo dun mes.

9. A resolución aprobatoria do deslindamento deberase ditar e notificar no prazo máximo de dezaioito meses, contados desde a data do acordo de iniciación. En caso contrario, caducará o procedemento e acordarase o arquivo das actuacións.

Se resultase necesario o posterior amolloamento do inmovible, acordarase na resolución aprobatoria do deslindamento.

A resolución seralles notificada aos interesados que tivesen comparecido no procedemento e, en todo caso, aos titulares de dereitos reais sobre os predios estremeros que figuren identificados no expediente. Se se tivese acordado o amolloamento, na comunicación daráselles prazo para solicitar a súa participación na colocación dos marcos.

Se fose procedente, unha copia da resolución e do plano confeccionado será remitida ao órgano de adscrición ou ao usuario autorizado do inmovible autonómico.

10. Unha vez o acordo resolutorio sexa firme, anotarase o deslindamento no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia, tramitarase a modificación ou alta correspondente no Catastro Inmobiliario e inscribirase no Rexistro da Propiedade.

Se se tivese acordado o amolloamento, sinalarase día e hora para a súa práctica, que se comunicará con suficiente antelación aos interesados que tivesen solicitado a súa participación e, no seu caso, ao órgano de adscrición ou usuario autorizado do inmovible deslindado.

Artigo 226. *Inscripción*

1. Se o predio deslindado estivese inscrito no Rexistro da Propiedade, firme o acordo resolutorio, solicitarase a inscrición do deslindamento administrativo.

2. Consonte á normativa de aplicación xeral en materia de patrimonio das administracións públicas, a resolución aprobatoria do deslindamento será título suficiente para a inmatriculación do ben no Rexistro da Propiedade, sempre que cumpra co resto de requisitos esixidos pola lexislación hipotecaria.

Sección 5.ª Recuperación posesoria

Artigo 227. Potestade de recuperación posesoria

1. A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as súas entidades públicas instrumentais poden recuperar por si mesmas a posesión indebidamente perdida sobre os bens e dereitos dos seus respectivos patrimonios.

Sen prexuízo do anterior, de considerarse máis conveniente para o interese público, instarase a recuperación posesoria xudicial.

2. Se os bens e dereitos dos que se tratase de recuperar a posesión tivesen a condición de demaniais, a potestade de recuperación poderá exercerse en calquera momento.

3. Se se tratase de bens e dereitos patrimoniais, a recuperación da posesión en vía administrativa require que a iniciación do procedemento sexa notificada antes de que transcorra o prazo dun ano, contado desde o día seguinte ao da usurpación. Pasado ese prazo, para recuperar a posesión destes bens deberanse exercitar as accións xudiciais correspondentes.

Artigo 228. Procedemento de recuperación posesoria

1. O procedemento de recuperación posesoria iniciárase de oficio, por propia iniciativa ou como consecuencia da colaboración na defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma.

2. Con anterioridade á adopción do acordo de inicio do procedemento, realizaranse as actuacións previas precisas para a emisión dun informe preliminar sobre a procedencia da recuperación, no que consten ao menos os seguintes datos: descrición do ben ou dereito, a súa titularidade autonómica e natureza demanial ou patrimonial, a ocupación por terceiro sen constancia de título e tempo desde que se produce, así como a identificación da persoa ocupante e a súa resistencia á restitución da posesión.

Entre as actuacións previas a desenvolver, requiriráselle á persoa ocupante a presentación do título habilitante da súa ocupación, instándoa, en caso contrario, á devolución da posesión e restitución ou compensación do danado ou alterado, apercibíndoa así mesmo da incoación do procedemento de recuperación de oficio e, de proceder, da apertura de expediente sancionador e da promoción das accións xudiciais pertinentes.

3. A resolución pola que se acorde o inicio do procedemento incorporará a identificación do ben ou dereito de titularidade autonómica a recuperar e a da persoa que o ocupa, e o acordo de apertura de trámite de audiencia por prazo non superior a dez días naturais, poñéndose de manifesto o expediente para o seu exame, e para presentar alegacións e documentos.

A resolución será notificada á persoa ocupante e aos demais interesados que consten no expediente.

4. Incorporadas as alegacións e documentos presentados, formularase proposta de resolución favorable á recuperación de oficio da posesión ou ao arquivo das actuacións.

5. A resolución acordando a recuperación de oficio deberase ditar e notificar no prazo máximo de seis meses contados desde a data de iniciación. En caso contrario, caducará o procedemento e acordarase o seu arquivo.

A resolución do procedemento, ademais de acordar, se procede, a devolución do ocupado e a restitución ou compensación do danado ou alterado, determinará a indemnización correspondente polos prexuízos ocasionados pola detención, incluíndo os gastos orixinados na tramitación do procedemento e, en todo caso, o valor da utilidade que tivese reportado, podendo facerse efectivos estes importes polo procedemento de constrinximento.

A resolución aprobatoria incluírá, en todo caso, como gastos de tramitación do procedemento, un cinco por cento do valor que conste no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma para o ben ou dereito a recuperar, cun mínimo de mil euros, agás se tivesen orixinado custos por importe superior, suposto no que se incluírán estes.

6. A resolución pola que se acorde a recuperación posesoria é inmediatamente executiva. No caso de resistencia ao seu cumprimento voluntario, logo de apercibimento, poderá ser executada forzosamente a través da imposición de tres multas coercitivas sucesivas do 1, 5 e 20% do valor dos bens ocupados, reiteradas por períodos non superiores a dez días naturais ata a total realización do resolto.

De persistir a resistencia á execución, ou de considerarse máis conveniente por razóns de eficacia ou urxencia, procederá a súa execución forzosa subsidiaria e, se é o caso, a directa compulsión sobre as persoas, para o que se poderá solicitar o auxilio das Forzas e Corpos de Seguridade.

Sección 6.ª Desafiuzamento administrativo

Artigo 229. Potestade de desafiuzamento

A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as súas entidades públicas instrumentais poderán recuperar en vía administrativa a posesión dos seus bens demaniais cando decaian ou desaparezan o título, as condicións ou as circunstancias que lexitimaban a súa ocupación por terceiros.

Artigo 230. Procedemento de desafiuzamento

1. O procedemento de desafiuzamento iniciárase de oficio, logo da declaración da extinción ou caducidade do título que outorgaba o dereito de utilización dos bens de dominio público.

Antes da adopción do acordo de inicio, deberase ter notificado á persoa ocupante a declaración de extinción ou caducidade do seu título e requirido para que, no prazo que se determine, devolva a posesión do ben demanial e, se houberse lugar, aboe as penalizacións pertinentes e restitúa o alterado ou danado, apercibíndoa da incoación do procedemento de desafiuzamento

e, de proceder, da apertura de expediente sancionador e da promoción das accións xudiciais pertinentes.

2. A resolución pola que se acorde o inicio do procedemento incorporará a descrición do ben demanial a recuperar, a referencia á declaración da extinción ou caducidade do título que outorgaba o dereito de utilización, e a identificación da persoa ocupante. Na mesma resolución, acordarase a apertura de trámite de audiencia por prazo non superior a dez días naturais, poñéndose de manifesto o expediente para o seu exame e para presentar alegacións e documentos.

A resolución será notificada á persoa ocupante e aos outros interesados que consten no expediente.

3. Incorporadas as alegacións e documentos presentados, formularase proposta de resolución favorable ao desafiuzamento ou ao arquivo das actuacións.

4. A resolución acordando o desafiuzamento deberase ditar e notificar no prazo máximo de seis meses contados desde a data do acordo de iniciación. En caso contrario, caducará o procedemento e acordarase o seu arquivo.

A resolución do procedemento, ademais de acordar, se procede, a devolución do retido, a restitución ou compensación do danado ou alterado e as penalizacións pertinentes, determinará a indemnización correspondente polos prexuízos ocasionados pola indebida retención, incluíndo os gastos orixinados na tramitación do procedemento e, en todo caso, o valor da utilidade que tivese reportado, podendo facerse efectivos os seus importes polo procedemento de constrinximento.

A resolución incluírá, en todo caso, como gastos de tramitación do procedemento, un cinco por cento do valor que conste no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma para o ben ou dereito a recuperar, cun mínimo de mil euros, agás se tivesen orixinado custos por importe superior, suposto no que se incluírán estes.

5. A resolución pola que se acorde o desafiuzamento será inmediatamente executiva. No caso de resistencia ao seu cumprimento voluntario, logo de apercibimento, poderá ser executada forzosamente a través da imposición de tres multas coercitivas sucesivas do 1, 5 e 20% do valor dos bens retidos, reiteradas por períodos non superiores a dez días naturais ata a total realización do resolto.

De persistir a resistencia á execución, ou de considerarse máis conveniente por razóns de eficacia ou urxencia, procederá a súa execución forzosa subsidiaria e, se é o caso, a directa compulsión sobre as persoas, para o que se poderá solicitar o auxilio das Forzas e Corpos de Seguridade.

TÍTULO VIII

Réxime sancionador

Artigo 231. *Responsabilidades*

1. Incorrerán en infracción administrativa as persoas físicas ou xurídicas e aquelas entidades, grupos, unións ou patrimonios que, aínda sen personalidade xurídica, teñan legalmente recoñecida capacidade de obrar, que resulten ser responsables dolosa ou neglixentemente de causar danos ou prexuízos nos bens ou dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia, os ocupen, utilicen, reteñan ou alteren indebidamente, ou incumpran os deberes aos que veñen obrigadas para con eles, de acordo co tipificado neste Título.

2. As responsabilidades derivadas destas infraccións serán esixibles en vía administrativa a través de procedemento sancionador, no que se concretarán as sancións impositivas e, se é o caso, e con independencia das anteriores, a indemnización polos prexuízos causados, a restitución ou reposición do danado ou alterado e a extinción da relación xurídica coa Comunidade Autónoma de Galicia.

Na cuantificación da indemnización incluírase tamén e en todo caso, o valor do obtido irregularmente polo infractor, de xeito que a comisión dalgunha das infraccións tipificadas nunca poderá resultar máis beneficiosa para o infractor que o cumprimento das normas infrinxidas.

3. Das obrigas derivadas das anteriores responsabilidades responderán solidariamente os que participasen conxuntamente na comisión da infracción, agás no caso de corresponder sancións pecuniarias e sexa posible a individualización do grao de participación de cada responsable.

4. Se os responsables das infraccións estivesen sometidos ao réxime do persoal ao servizo da Administración da Comunidade Autónoma de Galicia, tramitárase o expediente disciplinario correspondente.

5. O réxime sancionador establecido neste Título ten carácter subsidiario respecto do establecido na lexislación especial que poida resultar aplicable a determinados bens e dereitos.

Artigo 232. *Infraccións*

1. Son infraccións moi graves:

a) A produción de danos e prexuízos ou a obtención irregular de beneficios a partir de bens de dominio público da Comunidade Autónoma, cando o seu importe supere a cantidade de 300.000 euros.

b) A usurpación de bens de dominio público, cando o valor de taxación do usurpado sexa superior a 500.000 euros.

c) As condutas constitutivas de infraccións graves cando sexan cometidas por unha persoa sancionada con carácter firme no ano anterior por unha ou máis infraccións graves.

2. Son infraccións graves:

- a) A produción de danos, prexuízos ou a obtención irregular de beneficios a partir de bens de dominio público da Comunidade Autónoma, cando o seu importe supere a cantidade de 5.000 euros e non exceda os 300.000 euros.
- b) A usurpación de bens de dominio público, cando o valor de taxación do usurpado non exceda os 500.000 euros.
- c) O incumprimento das obrigas de custodia, conservación, defensa e adecuada utilización e destino establecidas no artigo 194.2 desta lei.
- d) A realización de obras, traballos ou outras actuacións non autorizadas en bens de dominio público.
- e) A retención de bens de dominio público unha vez extinguido o título que lexitimaba a súa ocupación.
- f) O uso común especial ou o uso privativo de bens de dominio público sen a correspondente autorización ou concesión.
- g) O uso de bens de dominio público obxecto de autorización ou concesión sen suxeitarse ao seu contido ou para fins distintos dos que motivaron o seu outorgamento.
- h) A utilización de bens cedidos gratuitamente ou que fosen obxecto de adscrición ou mutación demanial a favor de terceiros, para fins distintos dos previstos nos acordos de cesión, adscrición ou mutación.
- i) As actuacións sobre bens afectos a un servizo público que impidan ou dificulten gravemente a súa normal prestación.
- j) As actuacións que obstaculicen o normal desenvolvemento da tramitación dos procedementos iniciados para a protección e defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma.
- k) O falseamento da información subministrada á Administración en cumprimento de deberes impostos por esta lei, sen prexuízo doutras responsabilidades nas que se puidese ter incorrido.
- l) As condutas constitutivas de infraccións leves cando sexan cometidas por unha persoa sancionada con carácter firme no ano anterior por unha ou máis infraccións leves.

3. Son infraccións leves:

- a) A produción de danos e prexuízos ou a obtención irregular de beneficios a partir de bens de dominio público da Comunidade Autónoma, cando o seu importe non exceda os 5.000 euros.
- b) O incumprimento das disposicións que regulan a utilización dos bens destinados a un servizo público polos seus usuarios.

- c) O incumprimento das disposicións que regulan o uso común xeral dos bens de dominio público.
- d) O incumprimento dos deberes de comunicación, colaboración e cooperación establecidos nesta lei non cualificados como infracción grave.
- e) Calquera outro incumprimento das obrigacións establecidas nesta lei ou na normativa básica ou de aplicación xeral en materia de patrimonio das Administracións públicas.

Artigo 233. *Sancións*

1. As infraccións tipificadas no artigo anterior sancionaranse coas seguintes multas:

- a) Infraccións leves: multa de 300 ata 5.000 euros.
- b) Infraccións graves: multa de 5.001 ata 50.000 euros. Non obstante, a obstaculización do normal desenvolvemento dos procedementos iniciados para a protección e defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma sancionárase con multa entre 300 e 50.000 euros.
- c) Infraccións moi graves: multa de 50.001 ata 1.000.000 euros.

A sanción poderá incrementarse ata o triplo do valor do dano ou da perda ocasionada ou do beneficio indebidamente obtido, cando estes superen o límite máximo da sanción correspondente.

2. Para graduar a contía das multas atenderase ao importe e natureza dos danos ou prexuízos causados, ao valor dos bens ou dereitos afectados, ao grao de culpabilidade ou intencionalidade do infractor, ao beneficio que obtivese e, se se tratase dunha infracción continuada, á persistencia ou reiteración nos feitos. No caso de infraccións moi graves, terase en conta tamén a reincidencia na comisión dunha infracción da mesma natureza sancionada no ano anterior.

3. No caso de reincidencia nun prazo de tres anos en infraccións graves ou en cinco anos en moi graves, poderase declarar a inhabilitación do infractor, por un prazo de un a cinco anos, para ser titular de autorizacións e concesións ou contratar con calquera Administración pública galega.

A sanción por infraccións leves ou graves poderá levar aparellada, se concorrese, a extinción da relación xurídica coa Comunidade Autónoma de Galicia. Tal extinción acordarase, en todo caso, de tratarse dunha infracción moi grave.

Artigo 234. *Reducións na contía da multa*

1. Con independencia da restitución ou reposición do danado ou alterado e, no seu caso, do aboamento da indemnización polos prexuízos causados pola persoa infractora, o recoñecemento da súa responsabilidade comportará unha redución do 20% no importe da multa aplicable, cando esta sexa a única sanción procedente.

Igual redución acumulable se acordará nas sancións exclusivamente pecuniarias polo pagamento voluntario no prazo outorgado en fase anterior á resolución do procedemento sancionador.

En ámbolos dous casos anteriores, as reducións están condicionadas ao desestimento ou renuncia de calquera acción ou recurso en vía administrativa contra a sanción.

2. En atención ás circunstancias económicas da persoa infractora, cando así o solicite e acredite os ingresos económicos brutos anuais da unidade familiar na que se integre, non constituíndo un caso de reincidencia ou de infracción continuada persistente e logo de reparar e indemnizar o que corresponda, a contía da multa tamén poderá reducirse nas seguintes porcentaxes:

a) Nun 10% para unidades familiares con máis de tres membros e ingresos inferiores a 3 veces do indicador público de renda de efectos múltiples (IPREM), anual 12 mensualidades.

b) Nun 20% para unidades familiares con ingresos inferiores a 2 veces do indicador público de renda de efectos múltiples, anual 12 mensualidades.

c) Nun 30% para unidades familiares con ingresos inferiores a 1,5 veces do indicador público de renda de efectos múltiples, anual 12 mensualidades.

Engadirase un 10% adicional de redución por cada un dos supostos relacionados a continuación, ata un máximo dun 30%, cando, nos umbrais das anteriores unidades familiares, estas teñan recoñecida a condición de familia numerosa, algún dos seus membros teña declarada unha discapacidade superior ao 33% ou situación de dependencia, constitúa unha unidade familiar monoparental con dous ou máis fillos a cargo ou cando a persoa infractora estivese, ao tempo de acordarse a sanción, en situación de desemprego ou fora vítima de violencia de xénero.

Para a determinación da unidade familiar estarase ao establecido na Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas e para o cálculo dos ingresos familiares, ás declaracións presentadas por cada un dos membros da unidade familiar respecto do referido imposto polo período impositivo anterior con prazo de presentación vencido, ao do ano no que se debese acordar a sanción. Se o infractor non tivese presentado declaración por non estar obrigado, solicitarase certificado da Axencia Tributaria e declaración responsable de ingresos e a achega, como no resto dos casos, da documentación acreditativa económica, familiar ou doutra índole pertinente.

3. As reducións contempladas neste artigo son compatibles entre si para a fixación da contía da multa da sanción, se ben a porcentaxe de redución máxima acumulable non poderá ser, en ningún caso, superior ao 70 %.

Artigo 235. Exención e redución especial por denuncia

1. Cando a persoa denunciante a que fai referencia o artigo 217 tivese participado na comisión dunha infracción contra o patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia en confabulación con outros infractores, será eximida do pagamento da multa correspondente e, no seu caso, da aplicación das sancións de carácter non pecuniario tipificadas no artigo 232.3, cando sexa o

primeiro en achegar elementos de proba que permitan iniciar o procedemento sancionador ou, caso de terse incoado, cando no momento da presentación da denuncia aínda non se dispuxese de elementos suficientes que permitisen a comprobación da infracción e os achegados pola persoa denunciante resulten determinantes.

En todo caso, para que se acorde a exención, a persoa denunciante deberá, nos termos desta lei, reparar e indemnizar previamente polos prexuízos causados e identificar con suficiencia ao resto de partícipes no feito infractor.

2. Se non se cumpriše algunha das condicións do parágrafo primeiro do punto anterior, pero a persoa denunciante infractora recoñcese a súa responsabilidade, reparase e indemnízase os danos e perdas ocasionados, identifícase ao resto de partícipes e facilítase elementos de proba con valor significativo respecto daqueles dos que se dispoña, reducírase o importe da multa á metade da súa contía e será eximido das sancións de carácter non pecuniario que fosen aplicables.

Esta redución non será compatible coa redución do parágrafo primeiro do punto 1 do artigo anterior, pero sí co resto de reducións establecidas, acumulables ata a porcentaxe máxima fixada do 70%.

3. A exención e redución da sanción ao infractor denunciante, estará condicionada ao cese na participación na conduta infractora e a que non tivese destruído elementos de proba relacionados cos feitos que denuncia.

Artigo 236. Competencias sancionadoras

Sen prexuízo do inicio e instrución do procedemento sancionador por órgano distinto, corresponderá a súa resolución, segundo o tipo de infracción e sanción aplicable:

a) Ao Consello da Xunta, por proposta da persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio, no caso de sancións por infraccións moi graves.

b) Á persoa titular da consellería competente en materia de patrimonio, no caso de sancións por infraccións graves do artigo 232.2 previstas nas letras b) e c) cando a conduta non se poida tipificar noutra letra, h) e j), agás se trate de cesión de bens mobles ou dereitos de propiedade incorporal ou dun procedemento de desafuizamento administrativo.

c) Á persoa titular da consellería que teña adscritos os bens ou dereitos, polo resto de infraccións graves e leves previstas no artigo 232, agás as tipificadas no seu punto 2, letra k), e punto 3, letra d), supostos nos que corresponderá á persoa titular da consellería que solicítase a colaboración ou cooperación ou sexa a destinataria da actuación.

d) Ao órgano unipersoal de goberno das entidades públicas instrumentais, no caso de infraccións cometidas sobre os bens e dereitos dos seus patrimonios e sobre aqueloutros que teñan adscritos agás, neste último suposto, que teñan a cualificación de moi graves.

Artigo 237. Prescripción

1. As infraccións tipificadas nesta lei prescriben nos seguintes prazos, que se contarán, segundo corresponda, desde a comisión do feito, desde o cesamento da conduta cando esta fose continuada no tempo, ou desde a manifestación do dano se este non fose inmediato:

- a) Un ano, no caso das infraccións leves.
- b) Tres anos, no caso das infraccións graves.
- c) Catro anos, no caso das infraccións moi graves.

2. As sancións impostas polas infraccións tipificadas nesta lei prescriben nos seguintes prazos, que se contarán desde o día seguinte a aquel no que adquira firmeza en vía administrativa a resolución sancionadora:

- a) Un ano, no caso das sancións impostas por infraccións leves.
- b) Tres anos, no caso das sancións impostas por infraccións graves.
- c) Catro anos, no caso das sancións impostas por infraccións moi graves.

Artigo 238. *Procedemento sancionador*

En todo o non previsto neste título, na tramitación dos procedementos sancionadores polas infraccións tipificadas nesta lei observaranse os principios e o procedemento establecidos con carácter xeral na normativa de réxime xurídico do Sector público e do procedemento administrativo común.

Artigo 239. *Execución*

1. O importe das sancións e o cumprimento das obrigas pecuniarias contraídas en virtude das responsabilidades derivadas do disposto neste título, poderán ser esixidos polo procedemento de execución forzosa mediante constrinximento sobre o patrimonio da persoa infractora.

2. Autorízase a imposición de tres multas coercitivas sucesivas do 1, 5 e 20% do valor do retido, danado ou alterado, reiteradas por períodos non superiores a dez días naturais, para a execución forzosa das obrigas aparelladas de restitución ou reposición que se acorden adicionalmente á sanción e á indemnización correspondentes.

De persistir a resistencia á execución, ou de considerarse máis conveniente por razóns de eficacia ou urxencia, procederá a súa execución forzosa subsidiaria e, se é o caso, a directa compulsión sobre as persoas, para o que se poderá solicitar o auxilio das Forzas e Corpos de Seguridade.

3. No caso do incumprimento dos deberes de colaboración e cooperación establecidos nesta lei, ou cando se obstaculice o desenvolvemento da tramitación dos procedementos iniciados para a protección e defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma, ou se impida ou dificulte a prestación dun servizo público, poderase impoñer multa coercitiva de entre 20 e 500 euros por día de retraso na achega dos datos, documentos ou informes que sexan requiridos, ou no desistimento das actitudes obstrutivas ou impeditivas, sen prexuízo de que, de considerarse máis conveniente por razóns de eficacia ou urxencia, se proceda á directa compulsión sobre as

persoas que obstaculicen a tramitación ou impidan ou dificulten a normal prestación do servizo público.

Artigo 240. Feitos constitutivos de infracción penal

Cando na tramitación de procedementos administrativos en materia patrimonial se descubran indicios racionais de infracción penal, darase conta á Asesoría Xurídica para que, se é o caso, promova as accións penais correspondentes ou poña os feitos en coñecemento do Ministerio Fiscal.

Artigo 241. Concorrenza de sancións

Non se impondrá sanción polos feitos que, concorrendo identidade de suxeito, feito e fundamento, xa tivesen sido sancionados en vía penal ou administrativa, sen prexuízo da esixencia das responsabilidades que correspondan polos danos e perdas causados, agás que as anteriores resolucións conteñan pronunciamento sobre a indemnización e a restitución ou reposición do danado ou alterado.

Disposición adicional primeira. Coordinación patrimonial

1. En todas as consellerías e entidades públicas instrumentais existirán unidades encargadas da administración, xestión, conservación e colaboración na protección e defensa dos bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia que teñan adscritos ou cuxa administración e xestión lles corresponda.
2. Estas unidades, que deberán constituírse sen necesidade de incremento de persoal, coordinarán as súas actuacións co centro directivo competente en materia de patrimonio para a adecuada administración e optimización do uso destes bens e dereitos.
3. As Secretarías Territoriais das Delegacións Territoriais da Xunta de Galicia se configuran como órganos de apoio na xestión patrimonial, baixo as directrices, instrucións ou criterios que emanen na orde funcional, da persoa titular do órgano directivo competente en materia de patrimonio.
4. O anterior enténdese sen prexuízo do establecido no Capítulo I do Título VII desta lei relativo ás obrigas de protección e deberes de colaboración na defensa do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia.

Disposición adicional segunda. Facultades da Administración local de Galicia

Será aplicable ás entidades que integran a Administración local do ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia as figuras xurídicas reguladas no Capítulo V do Título I da presente lei.

Disposición adicional terceira. Réxime competencial das entidades públicas instrumentais.

1. As competencias atribuídas nesta lei aos órganos superiores colexiados e unipersoais de goberno das entidades públicas instrumentais seránlles aplicables agás as súas normas estatutarias dispoñan outra cousa.
2. As entidades públicas instrumentais someterán os seus expedientes patrimoniais ao informe previo da Intervención nos casos previstos na presente lei, agás que dispoñan dun réxime propio de control interno.

Disposición adicional cuarta. *Réxime xurídico do patrimonio do Instituto Galego da Vivenda e Solo*

1. O réxime xurídico do patrimonio do Instituto Galego da Vivenda e Solo rexerase pola súa lexislación específica, sen prexuízo da aplicación supletoria desta lei. Non obstante, as normas desta lei serán aplicables ás actuacións promovidas polo Instituto Galego da Vivenda e Solo que garden relación cos seus edificios administrativos e cos inmobles que non sexan necesarios para o cumprimento dos seus fins propios.
2. Cando non sexa de aplicación a Lei 11/2021, do 14 de maio, de recuperación e posta en valor das terras agrarias de Galicia, os inmobles adquiridos en base ao artigo 88 desta lei, integraranse no patrimonio do Instituto Galego da Vivenda e Solo como bens da súa titularidade, unha vez tramitado por ese organismo o correspondente expediente de investigación

Disposición adicional quinta. *Réxime xurídico do patrimonio do Servizo Galego de Saúde*

O réxime xurídico do patrimonio do Servizo Galego de Saúde rexerase polo establecido na Lei 8/2008, do 10 de xullo, de saúde de Galicia e, no seu defecto, polo previsto nesta lei.

O inventario de bens e dereitos do Servizo Galego de Saúde forma parte do Inventario xeral de bens e dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia.

Disposición adicional sexta. *Consortios autonómicos*

O patrimonio dos consorcios autonómicos regularase polos seus estatutos e, no seu defecto, pola presente lei.

Disposición adicional sétima. *Fundacións e sociedades mercantís do sector público autonómico*

1. O Consello da Xunta poderá acordar, por proposta da consellería competente en materia de patrimonio, a achega de bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia a fundacións do sector público autonómico, nos termos establecidos no artigo 177 desta lei.
2. As normas sobre uso de bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia polas sociedades mercantís públicas autonómicas, establecidas no artigo 178 desta lei aplicaranse nos mesmos termos ás fundacións do sector público autonómico.

3. As fundacións e sociedades mercantís do sector público autonómico deberán remitir á consellería competente en materia de patrimonio, no primeiro trimestre de cada ano, unha relación detallada dos contratos de arrendamento vixentes nos que teñan a posición de arrendataria.

Disposición adicional oitava. *Réxime patrimonial dos órganos estatutarios*

A afectación de bens e dereitos do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia aos órganos estatutarios, así como a súa desafectación, administración e utilización, rexerase polas normas establecidas nesta lei para as consellerías.

Disposición adicional novena. *Adquisicións de bens e dereitos entre persoas xurídico-públicas autonómicas*

A Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia e as entidades públicas instrumentais non poderán formalizar contratos de compravenda ou alugamento entre elas, debendo acudir ás distintas figuras xurídicas gratuítas previstas nesta lei, con independencia do disposto na normativa específica e sen prexuízo do establecido no artigo 69.

Disposición adicional décima. *Encomenda patrimonial*

Poderanse realizar encomendas patrimoniais a entidades do sector público autonómico que teñan a condición de medio propio, de conformidade cos requisitos establecidos na normativa específica.

Os encargos ás entidades do sector público autonómico que dispoñan dos medios precisos consistirán na xestión, administración, explotación, mantemento e conservación, vixilancia, investigación, inventario, regularización, mellora e optimización, valoración, taxación, adquisición e alleamento e realización de outros negocios xurídicos de natureza patrimonial sobre bens e dereitos integrantes ou susceptibles de integración no patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia. O encargo tamén poderá consistir na ocupación de espazos de titularidade da entidade encomendada e levar consigo elementos complementarios desta prestación sempre e cando estean ligados á prestación principal.

Disposición adicional undécima. *Transferencias ou delegacións de competencias*

A consellería competente en materia de patrimonio participará nos procesos de transferencia ou delegación de competencias, funcións ou servizos entre a Comunidade Autónoma de Galicia e outras administracións públicas, cando impliquen traspaso de bens ou dereitos.

Disposición adicional duodécima. *Prórrogas*

Non será posible prorrogar os contratos de tracto sucesivo nos supostos en que a Administración autonómica sexa parte deles como consecuencia dunha subrogación, se o contrato en orixe non foi formalizado baixo os principios de igualdade, publicidade e concorrência.

O anterior non será de aplicación para os casos derivados de sucesión legal *ab intestato*, regulada no Título III desta lei.

Disposición adicional décimo terceira. *Parques empresariais de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia*

O valor das parcelas que forman parte de parques empresarias de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma, será determinada mediante acordo do Consello da Xunta, a proposta da consellería competente en materia de patrimonio, podendo establecerse por razóns de especial idoneidade e interese público un valor distinto ao de mercado.

Disposición adicional décimo cuarta *Acceso á documentación dos expedientes patrimoniais*

1. O acceso aos expedientes patrimoniais rexerase pola lexislación xeral na materia, coa particularidade prevista no punto segundo.
2. No caso de existir contenda sobre bens e dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia, o acceso de terceiros ao expediente patrimonial só procederá con base a un requirimento xudicial.

Disposición adicional décimo quinta. *Expropiacións*

Aos efectos do previsto no artigo 9 da Lei de expropiación forzosa, decláranse de utilidade pública as obras necesarias para a construción e rehabilitación dos edificios administrativos, tal e como se definen no artigo 185 da presente lei, que dependan da Comunidade Autónoma no seu ámbito territorial. Tamén se declaran de utilidade pública as infraestruturas e equipamentos vinculados a servizos sociais, sanitarios, educativos, deportivos, de innovación e emprego, dependentes da Administración xeral da Comunidade Autónoma ou das entidades públicas instrumentais.

Expresamente decláranse de utilidade pública os fins regulados no artigo 269 da Lei 2/2006, do 14 de xuño, de dereito civil de Galicia, aos efectos da expropiación de dereitos que afecten a bens procedentes de herdanzas *ab intestato*, no marco do disposto nos artigos 162 e 163 desta lei.

Disposición adicional décimo sexta. *Dereitos de adquisición preferente en materia de patrimonio cultural e natural*

En defecto de regulación específica, en materia de patrimonio cultural, natural e forestal, cando unha norma atribúa á Administración xeral da Comunidade Autónoma un dereito de adquisición preferente sobre un determinado tipo de bens e dereitos, a competencia para a adquisición onerosa corresponderá á persoa titular da consellería competente por razón da materia, previo informe do órgano directivo competente en materia de patrimonio.

A consellería competente por razón da materia substituirá á consellería competente en materia de patrimonio en todos os trámites regulados no artigo 64 da presente lei.

Disposición adicional décimo sétima. *Bens mobles*

1. Os bens mobles de titularidade da Comunidade Autónoma de Galicia que carezan de valor económico como consecuencia do paso do tempo ou polo seu deterioro, poderán ser obxecto de actos de plena disposición sen suxeición aos requisitos e procedementos regulados nesta lei.

Deberá incorporarse un informe de taxación realizado ao abeiro do disposto no artigo 64 desta lei e formalizarse, de ser o caso, unha acta de entrega, previamente a darse de baixa no Inventario Xeral de Bens e Dereitos da Comunidade Autónoma de Galicia.

2. A entrega de bens mobles de natureza demanial de titularidade da Comunidade Autónoma de Galicia no marco dun contrato administrativo, implicará a súa desafectación.

3. Cando a transmisión a terceiros de bens, a título oneroso ou gratuíto, leve consigo o seu traslado físico, seguiranse as normas de competencia e procedemento dos bens mobles.

Disposición adicional décimo oitava. *Dereitos de propiedade incorporal*

Os dereitos de propiedade incorporal de natureza patrimonial da Administración xeral da Comunidade Autónoma serán xestionados pola consellería competente por razón da materia e, de existir varias, pola consellería que tramitara a súa adquisición.

Disposición adicional décimo novena. *Prezo mediante contraprestación nos contratos administrativos*

Cando se estipule que o pago dos contratos administrativos formalizados co obxecto de realizar actuacións en bens inmobles ou dereitos sobre eles, se poida facer mediante contraprestación, esta poderá consistir na entrega dun ben inmovible presente ou futuro ou de bens mobles, no marco do disposto na lexislación de contratos do sector público e sen prexuízo do disposto para o contrato de subministro.

No ámbito da Administración xeral, no caso de entrega dun ben inmovible será preciso o informe previo e favorable da Asesoría Xurídica e da consellería competente en materia de patrimonio previa desafectación, de ser o caso.

Disposición adicional vixésima. *Sobrantes de expropiación*

Os sobrantes ou restos de parcelas adquiridas polo procedemento de expropiación forzosa con destino á creación de infraestruturas poderán ser obxecto de venda, unha vez desafectadas do dominio público previo informe da consellería competente na materia, e sen prexuízo da audiencia aos titulares dos posibles dereitos de reversión.

Ademais de polos supostos regulados no artigo 103, procederá a venda directa a favor dos expropiados ou dos seus herdeiros, sempre e cando non se cumpran as condicións para o exercicio do dereito de reversión.

De ser precisa a división ou segregación da parcela afecta ao servizo público do resto sobranste obxecto de venda, non estará sometida ao control preventivo municipal ao que se refire o artigo 84.1.b) da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local, sempre e cando a transmisión se efectúe coa condición de que o inmovble obxecto de alleamento sexa agrupado con outro do adquirinte, colindante con este, e exista o compromiso do comprador de inscribir o ben no rexistro da propiedade.

Procederá a cesión a outras administracións públicas interesadas en destinar eses terreos a algunha actividade de uso ou interese público, con aplicación do disposto no artigo 102.

Disposición adicional vixésimo primeira. *Cámaras Agrarias*

Os bens inmoables de titularidade da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia procedentes das extintas cámaras agrarias locais e provinciais poderán ser destinados a outros usos distintos dos agrarios, sempre e cando as consellerías ou entidades públicas instrumentais interesadas incrementen o crédito da consellería competente en materia de agricultura, polo importe do valor do ben.

Disposición adicional vixésimo segunda. *Débedas e embargos*

Cando para facer efectivas as obrigas económicas da Administración xeral da Comunidade Autónoma ou das súas entidades públicas instrumentais se procedese ao embargo e realización forzosa dun ben ou dereito patrimonial, ou se compensase a débeda cun crédito procedente doutra consellería ou entidade pública instrumental, a consellería competente en materia de orzamentos tramitará unha retención de crédito de non dispoñibilidade no orzamento da consellería ou entidade pública causante da débeda.

Nas dilixencias de embargo contra bens ou dereitos patrimoniais da Administración xeral da Comunidade Autónoma só poderán acumularse débedas correspondentes a unha única consellería ou entidade pública instrumental obrigada.

Disposición adicional vixésimo terceira. *Xestión orzamentaria das herdanzas ab intestato*

As cantidades procedentes das actuacións previstas no Título III desta lei, nos artigos 159.3, 163.4 cando o reintegrado non fose susceptible de ser considerado cadal distribuíble da herdanza, 164.2 por custos administrativos indeterminados e 165.1 parágrafo terceiro, ingresaranse no Tesouro aplicándose a un concepto específico do orzamento de ingresos da Comunidade Autónoma distinto do establecido no artigo 166, con destino a sufragar os gastos excepcionais de administración e xestión das herdanzas *ab intestato*.

Disposición adicional vixésimo cuarta. *Tratamento de datos de carácter persoal*

O tratamento de datos de carácter persoal que se efectúe en virtude desta lei, realizarase de conformidade co disposto na normativa europea e española sobre a materia.

Nos supostos nos que consonte a esta lei se obteñan datos de carácter persoal de terceiros, necesarios para a tramitación e resolución dos expedientes patrimoniais, será de aplicación a excepción relativa ao deber de informar recollida no artigo 14.5.b) do Regulamento (UE) 2016/679, do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de abril de 2016, relativo á protección das persoas físicas no que respecta ao tratamento de datos persoais e á libre circulación destes datos e polo que se deroga a Directiva 95/46/CE.

Disposición transitoria primeira. *Réxime xeral transitorio dos procedementos administrativos patrimoniais*

Os expedientes patrimoniais xa iniciados á entrada en vigor desta lei rexeranse pola lexislación anterior, agás os regulados nos Capítulos VI, VIII e IX do Título II e no Título III segundo o establecido na disposición transitoria segunda.

O réxime de prazos e prórrogas regulado no artigo 84 do Regulamento para a execución da Lei 3/1985, do 12 de abril, aprobado polo Decreto 50/1989, do 9 de marzo, continuará aplicándose nas cesións de uso a título gratuito de bens inmobles de titularidade da Comunidade Autónoma de Galicia, xa outorgadas e formalizadas a favor de terceiros á entrada en vigor desta lei.

Disposición transitoria segunda. *Procedementos de sucesión intestada en favor da Comunidade Autónoma en tramitación*

Os procedementos iniciados con anterioridade á entrada en vigor desta lei conforme ao Decreto 94/1999, do 25 de marzo, sobre réxime administrativo da sucesión intestada en favor da Comunidade Autónoma de Galicia, pasarán a rexerse por esta lei e adaptarán a súa tramitación á nova lexislación coas seguintes especialidades:

a) As denuncias presentadas ata a entrada en vigor desta lei, rexeranse pola normativa anterior de aplicación polo que á determinación da condición de denunciante con dereito a premio se refire.

Non obstante, se as denuncias aínda non tivesen dado lugar á incoación do procedemento para a declaración administrativa de herdeiros, de non cumprir os requisitos relativos ao contido do escrito de presentación e á achega de documentación establecidos no artigo 150 desta lei, outorguarase prazo para a súa subsanación de conformidade co punto 5 de dito precepto.

Así mesmo e en todo caso, para a determinación e percepción do importe do dereito a premio, resultará de aplicación esta lei, conforme aos criterios establecidos para a liquidación da herdanza e sen prexuízo do reparto proporcional do premio no suposto de concorrencia de denuncias conforme á lexislación anterior.

b) O disposto no artigo 159 desta lei, tamén será de aplicación cando a Comunidade Autónoma fóra declarada herdeira por auto xudicial.

c) Se se tivese publicado, conforme ao artigo 10 do Decreto 94/1999, do 25 de marzo, o anuncio para a formulación de solicitudes de participación na herdanza e sempre que exista cadal distribuíble conforme ao regulado nesta lei, darase por cumprido o trámite da convocatoria,

aceptando, no seu caso, as presentadas sen ter en conta o establecido no artigo 168.2 parágrafo primeiro. Non obstante, esixíranse o resto de requisitos relativos tanto ao acceso á condición de beneficiario como ao contido das solicitudes, outorgando ao efecto prazo dun mes no caso de que se precisase subsanación. A falta de cumprimentación en tempo e forma comportará o desistimento da correspondente solicitude, o que producirá efectos automaticamente e sen máis trámite por transcurso do prazo outorgado.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa*

1. Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan, contradigan ou resulten incompatibles co disposto nesta lei e, particularmente:

a) A Lei 5/2011, do 30 de setembro, do patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia, con excepción da súa disposición adicional décima que seguirá en vigor.

b) O artigo 52.2 da Lei 8/2012, do 29 de xuño, de vivenda de Galicia.

c) O Regulamento para a execución da Lei 3/1985, do 12 de abril, do patrimonio da Comunidade Autónoma galega, aprobado polo Decreto 50/1989, do 9 de marzo.

d) O Decreto 94/1999, do 25 de marzo, sobre réxime administrativo da sucesión intestada en favor da Comunidade Autónoma de Galicia.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación para a modificación normativa*

Por decreto do Consello da Xunta, que se publicará no Diario Oficial de Galicia e no Boletín Oficial do Estado, poderanse modificar nos procedementos establecidos nesta lei: os órganos competentes, as formas de iniciación e terminación, a publicación e informes a recabar, os indicadores de referencia, as porcentaxes, contías, prazos e, en xeral, os trámites que non están suxeitos a reserva de lei na lexislación xeral do procedemento administrativo común das Administracións públicas.

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia*

Modifícase o artigo 108.1 da Lei 16/2010, do 17 de decembro, de organización e funcionamento da Administración xeral e do sector público autonómico de Galicia, que queda redactado como segue:

“1. Os representantes da administración autonómica nos órganos de goberno e administración das sociedades mercantís públicas autonómicas serán designados nos termos previstos no artigo 183.1 da Lei de patrimonio da Comunidade Autónoma de Galicia.”

Disposición derradeira terceira. *Modificación do Texto refundido da Lei de réxime financeiro e orzamentario de Galicia, aprobado polo Decreto legislativo 1/1999, do 7 de outubro.*

Introdúcese unha letra f no artigo 69.1 do Texto refundido da Lei de réxime financeiro e orzamentario de Galicia, aprobado polo Decreto legislativo 1/1999, do 7 de outubro, coa seguinte redacción:

“f) Liquidacións de herdanzas *ab intestato* ou intestadas deferidas a favor da Comunidade Autónoma de Galicia.”

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor*

Esta lei entrará en vigor aos vinte días naturais seguintes ao da súa publicación no *Diario Oficial de Galicia*.